ב"ט בסיון, חשמ"ז 26.6.1987

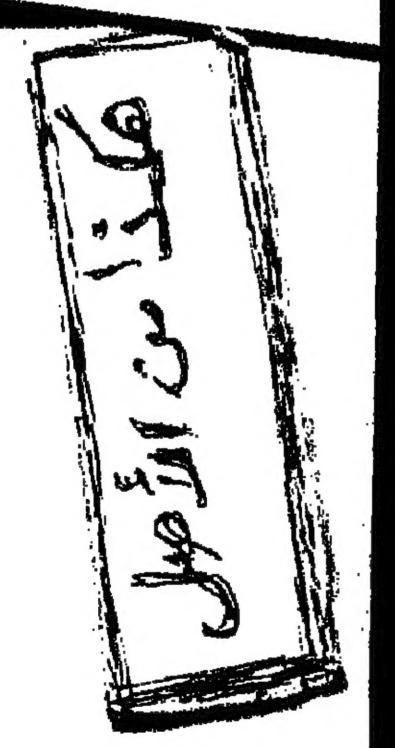
רפול בצומת. עושה חשבון וו הפוליטיקה

מיתת סדום. מותם של חולי איידס ישראלים שעונת הדייאטות. אם תרזו אין זו אגדה שבלוז לשמיניסטים. סרט שהאזרח מיכאל ק. מעצר לצורך

עינוי ורגוס דלארס. אליל יווני הדירואין. החמצן של חיזבאללה

במבצע מכירות מהבכני וחסר תקדים קרט מציעה את כל מבחר מוצריה בתחירים שלא יאמנו מהיבואן לצרכן!!!

PHINKE.

-א אבצע מ-

Canon LASER מדפסות לייזר לכל המחשבים והתוכנות.

Ca11011 LBP-8 A1

/ מדפסת לייזר כולל עברית ו 5000 הדפסות 1999 ש.ת.

מדפסת הלייור החדשה של

Canon LBP 8 II L.n.u 1240 כולל 4 פונטים

·n.u 442

יח. 525

שיחי 637

יח.ש 367

Canon IMAGE SCANNER IX-12

מכונות הצילום הטובות בעולם!

Canon PC-20 . כולל 4000 העתקים ראשונים

MINOLTA EP-50 כולל 25,000 העתקים ראשונים. .ח.ש 2957

כרוך את מסמכיך בעצמך. EASI BIND TITO שיחי 560

שרות העתקות מסמכים בשחור לבן ובצבע מלא על נייר רגיל כולל כריכה במקום.

ל בימי המבצע החנות פתוחה מ: מ-דקעד שעה 19:00, עד שעה 16.00

ביש בסיון, תשמ"ז 26.6.1987

This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition

ופפן כל הזכויות שמורות ל"מעריב". מודעות: אודי דגן

עורך גרפי: יודם נאמן מעצבת: יעל תורן גרפיקה: נטע גרינשפן

תכתה של יעל פן־מלמד על אופנת הדייאטות - "אם תרזו אין זו אגדה" - 🖚 אלי היהן רעיון למהססים/ות ותזרזם להימטר מהקפלים המיותרים נקח ה־90. אמילו בקצב ההרזייה המומלץ עליידי הרופאים, של קילו עד ולוווצי לשבוע, עוד אמשר להספיק להתחתך לקראת המתצית השניה של ו שו החצה. זה לא בשמיים. המונח הצרפתי לדיאטה מתורגם ל"משטר". | שַּתְּשׁת טַח וצון להתמשטר ודבקות באחד תמתכונים – האור נראת בקצה וזה וזה כנו נסוף חשבוע השני. גם אם חשבוע הראשון קצת קשה. וזה אם לפו מי שגיזרתו התנפתה והצטמקה כמו אקורדיון בעשרים השנים האחונות, עם תקופות ביניים ארוכות וחטובות.

תשונון שלי שייך לפרום׳ אהרון כחן, בעקבות מחקרים שביצע אצל יוצאי תש. לא לחם ושאר מאכלי בצק גורמים לחשמנה, וגם לא תמאח או גבינות שתיות שומן (אם הן נאכלות לבדן, במידה ובלי לחם. הצירוף של קאממבר א אמשאל על פרוסח, או אפילו קרייקר לא מרוח, תוא בעיניו כמו תגובת קושות אטומית. כנ"ל צ'יפס). המשמין האמיתי זה תסוכר התעשייתי ומונן שצריו. בעיקר השוקולד. מי שחסר לו מתוק בפח, יכול להתנחם נחלישים טבעיים. דבלים ותמרים יבשים, למשל, וגם דבש. עובדה: וחשום, שנמולדתם חישנה המתיקו את חייהם ברבש תמרים טבעי, שמנו נאץ השנטחת כשעברו לסובר. ועוד משהו בענין המשטר: המפתח מצוי נשחת נוקר דשנה, בארוחת צהרים מתונה, ובמשהו שואף לאפס במקום אות עוג. ולילת חצות חיא אסון. מי שמסגל את המתזור תוה גם לא יהיה וע נלולת, וכמובן שיתעורר רעב בבוקר. לא כפי שמקובל אצל שמנים רבים ושונים. לורוו התהליך אפשר לוותר על כל מאכלי תפרומימות, וההרזייה מנשחת נקצב מוגבר של שני ק"ג לשבוע.

תארת פתוחה השאלת בשביל מה זה טוב. טעמי הבריאות אינם לוויכוח. י אל פי אמר ששמן זה לא יפתו אני אוהב את תנשים של רנואר. במודעות של שוני מאים פראשית המאה מציגים גיזרה נשית דקה ומכוערת כהמלצה על הנשירום לחשמנת. כאלבומים של החורים תמצאו נשים צעירות עם מתניים י שלות ומלקעס מלאים במכנסיים קצרים, וגברים צנומים ותתיכים. חמונה השנה פתל אביב עכשיו, אחדי שהנשים עזכו את המטבח והגברים את לטדת הכפיים. גיזרה זה לא רק ענין של אופנה אלא של טבע, ואופנה זה נוון כלל רק ענין של מצבי רוח חברתיים. רזון בפייתי בלחץ חסביבה כרוך לעפים נסכל, ואיננו ערובה לאושר פנימי. כמו שאומר הפתנם חעתיק, שכל הונים הטובים באמת חם או משמינים או בלתי מוסריים.

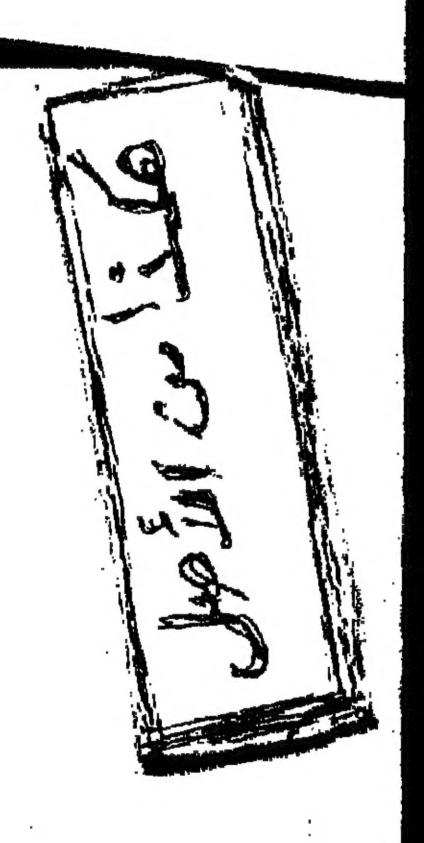
נשער: ופול. כתבה בעמ' 6-8. זילום: שמואל רחמני.

ער בצומת - 41 כל זריקה, פצצה מיתה סדום מאת ג'ואנה יחיאל אם תרוו, אין זו אגדה מאת יעל פו־מלמד 49 לאכול בחוץ סאת יהודית חנוך. מאת יהודית חנוך 53 התכשיט מאת עמוס לבב עיול "קוםשבוע" מאת נילי פרידלנדר 64 חיים ואוהבים 57 פנטקואוז מאת יגאל לכ

מתכייף לך לשמוע כמה וידויים משעשעים ממשו

בחליעדשים מכירים את "רפאל הנגר", לא את הח"כ המתכנן את פרישתו מסיעת "התחיה". נמאסו עליו "הבירבורים שלהם." אומר: "אני פוליטיקאי גרוע. לא אזיל חצי דמעת תנין אם יתנו דוגמה שאני גם מתנהג בנאיביות." חשבון־נפש בין ההכנות למסיק הזיתים ובניית עגלה לאתון.

> מאת יצחק בן־חורין צילומים: שמואל רחמני

> > כניסה לתל-עדשים ניגשתי למושבניק ותיק, הראשון שניקרה על ררכי, ושאלתי איפה גר רפאל הנגר. לא רכיאלוף במילואים איתן, ___ לא חבר־הכנסת איתן. רפאל הנגר. השאלה נראתה למושכניק במקומה. לא הכחין בציגיות של השואל. כלי צל צילו של חיוך הצכיע על הפניה הראשונה ימינה ואחר־כך שמאלה.

מה שמצחיק עירוגי ממרכז הארץ, לא כהכרח משעשע מושבניק מתל־ערשים. מסתבר שזה לא רק עניין של חוש־הומור. האותנטיות של הכינוי נכחנה ההורים כמעט השתבצו כשהלכו לפגוש נגר וקיבלו - הגינות ציכורית ו/או חשבון פוליטי. כתור מחותן את הרמטכ"ל ה־11 של צה"ל.

משפחת איתן, וכיקש לדבר עם רפול והמתין כסבלנות על ספסל בכניסה לחצר. גם המעמר הזה נהפך לחלק מהפולקלור הרפולי. חיילים ממשיכים להגיע לביתו לבקש עזרה. מעניין כמה מהם יורעים שהוא דמעת תנין, אם יתנו לי דוגמה שאני מתנהג פוליטיקאי כבר ארבע שנים. כעיני רפול, מכל מקום, הוא נשאר קודם לכל פלח בן פלח. עכשיו הוא מרחיב את כית הכר לפני עונת המסיק, כונה עגלה לאתון, מעבר את מטעי האבוקרו והזיתים, ובו זמנית מגלגל בראש את עתידו הציכורי או הפרטי.

בטוף השבוע שעבר הוא תכגן את פרישתו מ"התחיה". כעצם, ההחלטה נפלה. הוא ככר עבר את שלב ההתלכטויות. "אגי מכיר את התנועה הואת, היא לא תשתנה", הוא אמר השכוע לחברים. אולם מאופק, ביקש להמתין לכינוס מיוחר של מוכירות תנועתו – צומ"ת (ציונות מתחרשת) – לדון בפרישתו. ביום ראשון כערב התכנטו החברים והציעו להמתין. הרוב התנגד לפרישה. הנימוק העיקריו תנועות פני המראיין ארוח מחוספס שהיה מרגיו אצל מישהו יהתחיה" וצומ"ת קרובות רעיונית, ואין מקום להוסעתו כנפרד. אנשי צומ"ת הציגו שורת דרישות אולטימטיביות להמשך השותפות עם "התחיה", אבל רפול לא מאמין בשינוי, יהיו לכם שלוש וחצי שנים לחולל שינורי, העיר. עכשיו הוא ממתין שהחברים יתיישרו עם עמרתו לפרוש. הכל ייעשה באופן דמוקרטי, ללא בפיה, אבל המסר של רפול ברור: יוויביתי עד היום: אחבה עוד כמה ימים. יותר אני לא "אחת בסוף השכוע שעבר ניכר בו שהוא מתלבט

נמאס לו מהבירבורים במוכירות התחיה: הוא וחבריו מצומית מהווים שם מיעוש, ואינם מסוגלים להעביר החלטות. יובל נאמן רוצה להכטיח את מעמר השלישיה הפותחת נאמן רפול־גאולה כהן ולהציבם כסדר זה גם כרשימה לכנסת הבאה רפול תובע

להעמיד את כולם לכתירה. גאולה כהןז רפול אינו מוכן, לשכת אתה כלל. אין להם שום רבר משותף. במזכירות צומ"ת אפילו לא נוקבים בשמה. כשאומרים "היא" יודעים למי הכוונה.

לפני ואחרי כינוס מועצת צומ"ת לריון בהצעת הפרישה, רפול לא חושף את כל אשר על ליבו. זה יכול להצטייר בעיני אחר כסימן להססנות, ובעיני אחר עוד הוכחה לתמימות פוליטית וליושר ציבורי. רפול כועס על הפרסום המוקרם של החלטת הפרישה שגמלה כליכו, ולא מכין (או עושה עצמו לא מכין) איך ברצינות ערב נישואי בתו של רפול. הורי החתן, בחור דלף הסיפור לפני שהביאו להכרעת חבריו כמוכירות ירושלמי, כיקשו להכיר את הורי הכלה. הכת אמרה התנועה. הוא לא משמיץ את גאולה כהן, למרות להם לנסוע לתל־עדשים ולשאול על רפאל הנגר. שדעתו עליה ידועה. אף מלה רעה על יוכל נאמן. שוב

רפול הפוליטיקאי אוהב שאלה על כישוריו חייל אחר בא ביום חמישי שעבר בבוקר לבית הפוליטיים. האם יתרגז אם יאמרו עליו שהוא

רסול: "זה יהיה בסדר בשבילי, אם יאמרו שלא השתלבתי בפוליטיסה הישראלית. לא אויל על זה חצי כנאיביות. אני לא מתכייש לומר מה שאני חושכ בעניינים ברמה הלאומית. אני פוליטיקאי גרוע". אתה באמת חושב כך?

"אם מישהו יאמר לי שאני פוליטיקאי גרוע, אשמח לשמוע משהו חיובי על עצמי".

רפול מתראיין בכגדי עבודה מרופטים על שולחו העץ שבחצר. אתם יורעים מי כנה אותו. רפול, עיגיים לכיוון הממטרות, היריים מלטפות את שני הכלכים שלו, פולות קרציות שנטפלו לכשרם. לא יתכן שהוא כשריאיינתי אותו ביום חמישי שעבר, היה רפול משחק אותה. אפילו כוס מים הוא לא מציע לאורה. סומך על הממטרות שמוליפות על השולחן ככינון ישיר. חוץ מוה הוא לבכי. לא מסתיר את גאותו על שני הכלכים שלו הניצכים על השולחן ומלקקים את

אלא שרפול נראה מוטרד. התשובות לשאלות הגדולות נשארו עם סימני השאלה הוא מרגיש על פרשת דרכים, כודק את דרכו, לא רוצה לסנור אופציות. יודע שהמשך הפעלת צומית פירושו צורך כמשאכים שאינם. משום כך הוא גם מהרהך לפרוש כלול מפוליטיקה. רפול העלה את הרעיון יותר מפעם קשות. מקורביו פוסלים אפשרות של פרישה, אלא שרפול לא חיים להם דבר. בהודמנות אחת הוא אמר לי: "לא התחייבתי לאף אחר לשרת עור שלושים שנה 200 ק"מ מחבית. יש כאלה שכשבילם הכנסת זה פרנסה. אם ייצאו משמ, הם לא יורעים לחרוש או (המשך בעמוד הכא)

רמול בתצר: "יש כאלה שבשבילם חכנקת זה פרוסה: אם ויצאו משם, חם לא יודעים לחרוש או לדפוק מסמר".

(המשך מהעמודים הקודמים)

לרפוק מסמר". במה שנוגע אליו – נמאסה עליו הישיכה המשותפת עם גאולה כהן, כשיובל נאמן אינו מתפקר, והתייחסות "התחיה" לאירועי דהיישה מקוממת אותו. יתכן שהיתה הקש ששבר את גבו. רפול, איך יתכן שהתחיה לא נתנח גיבוי לחיילי

צהיל שהותקסו ברהיישה? "כל אחר מתכטא לפי הבנתו. עצם המעשה

בדהיישה הוא פסול". אתה מתכוון רק להיתקלות הפורעים עם חיילי

"אני מתכוון לכל מה שקרה שם. לכל דבר שהוא פגיעה בתוק. רק 'התחיה' הכליטה את הנקורה למה זה קורה. זה קורה כי מערכת הבטחון לא ממלאה את תפקירה ולא יכולה להבטיח את שלומם של עוברי אורת. וכשאלה העוכרות, עלולים לפרוץ מעשים כאלה על פני השטח".

סיעה קטנה כמו יהתחיהי לא מסוגלת לצאת בדדרעה משרתמת?

"אתה נותן פירוש מוטעה. זה לא ש'התחיה' לא

עוברה שלא יצאה בהודעה משותפת עכשיו וגם לא במקרים קודמים. לדוגמא, בעקבות קייאתה של גאולה כהן לפלק את השמאלנים מהשב"ב.

אתה יצאת או להגנת אנשי השבייב. אתם לא סועלים כגור אחר?

"לא תמיד אנחנו כאותה דעה, ולא צריכה להיות תנועה עם רעה קולקטיבית. 'התחיה' מורכבת מכמה זרמים שלא נמהלו אתר כשני ואולי זה מה שמייחר את

מאכקים בלתי פוסקים על רקע אישי בין גאולה כהן לרפאל איתן מייחרים את "התחיה" מאז האיחור עם צומית. יוכל נאמן פנה לרפול בהצעה להתאחר. גאולה כהן איימה לפרוש. "התחיה" היא תנועה עם הנהנה קולקטיבית. זו לא תנועה של שמלה לך קצין תהיה לנו", היתה קכלת הפנים של כהן לרפול. היא אמרה ש"התחיה" תאבר את זהותה הפוליטית, אכל כמעט באותה נשימה ניסתה לטרפר את האיחור כהצעה אלטרנטיבית להצטרף כחטיבה לחרות.

אולה כהן לא מימשה את איומה לפרוש מ'התחיה". היא הוכסה גם בקרב על המקום השני ברשימה אתרי יוכל נאמן. אכל זו היתה רק ההתחלה. אנשי רפול הצליהו להשתלט על מוכירות התנועה וגאולה כהן חששה לעתירה הפוליטי. איריאולוגיהו זה קורה אפילו בתנועה רעיונית כמו "התחיה". כינואר 1985 התכטלה הפננת "התחיה" כפת השיחות עם המצרים בנארישבע. היה יכי המודר עלה. אני לא מנסה לנתח אם זה מסיכה זו עימות כין נציגי רפול לכהן מי מהם יארגן את או אחרת. אני לא רואה הצרקה לעשות את הניתוח

כאוקטוכר 1985 פעל רפול להקרמת הכחירות, וגאולה כהן אמרה שאין בהצעה הגיון שליטי. כעכוה יידת חיים שנה האשימה כהן את רפול בהשתלמות על מזכירות "התתיה". נאותו חודש דרשה כתן לשהר את השכ"כ לא האיתי הצדקה ללכת כנפרר לבחירות של 1984. ממה שכינתה "השמאל הקיצוני" ורפול הגיב באומרו שמיטב חבריו לנשק הם שמאלנים. כעבור מספר שבועות ניצלה כהן הודמנות לנקמה ונאחוה בדברים" שאמר דפול במיפגש שיום "סומשבוע" בינו לבין אנשי אקרמיה – פרשו מפעילות. אני לא יודע למה שכנו, חיכ דראושה. רפול אמר שהיה מאפשר לרראושה להפגש עם ערפאת, כדי שיווכח שאין עם מי לדכר. כחן הודיעה שדברי רפאל איתן פוסלים אותו מייצוג התחיה". שכחו שהעימות הראשון היה כעצם עוד לפני האיתור. לפכרואר 1984 אמר איתן: "קיומה של מהתרת עלול לגרום מלחמת אחים", נהאלחנר הולפא לומן קצר כגלל תמיכת יוכל נאמן

חברים בצוט"ת התאכובו מההליכה המשותפת עם "חתחיה". יהודה דרורי הגדירה כזמנו כמהילת שמן זית פוג אליף עם שמן מטוג ביית. הוא וחבריו נרסו כי יהתחידה היא גוף לאומני־רתי הרואה את שלמות הארץ באספקט משיחי, לעומת צומית שהיא תנועה חילונית הרואה את שלמות הארץ כצורף בטחוני דרורי וחבריה יוצאי תנועת העבודה גרטו כי החליבה

עם "התחיה" סגרה את הדלת כפני אנשי הימין

בתנועת העכודה. הם היו מעדיפים לראות את רפול

בלי לתת התראה".

הכפלת הכוח כמצביעים לא התכטאה כמספר החיכים

הברים בצומית הזרורו אותך לא ללכת עם

"חלק מהם חכירו את החומר יותר טוב ממני, אכל

את דו יצאת כודמליאת...

"תרמית פנאטית והפרת חוק. דכרים כאלה. התקשורת תורמת לתדמית הזו מטעמים שלה היא לא מרייקת ואפילו מגזימה. יש לנו בעיה עם החדמית הזאת. יש כאלה שרואים בנו רק דתיים. יש כאלה

"לא נשבר לי אף פעם משום רבר, ביום שאני חושב שצריך כויהרוחיהי? לשנות כיוון, אני משנה כיוון משנח כיוון כלי לתת התראה. השאלה היא מה אני

במה זה תלוי?

אבל אם תרצח או לא, אתה ממשיך לעפוק

הרוב המכריע של מועצת צומ"ת החליט ללכת עם

"לא רוצה לקכוע את הפעולות שלי לפין

הימין של תנועת העבורה, שלא רצו לכת עם דתיים פנאטים ועם יוצאי חרות שלי לפי הצגת הקרשות". דרגמת גאולה בהן? ההגדרה של דתיום פנאטים היא מוגומת, נכון חביתה. מתנגדיך אמרו שאתה בדרך לפוליטיקה

אכל כמו שבאתי הביתה והתחלתי לעבור, מצאתי את עצמי מתרוצץ בכל הארץ ונענה להומנות להוסים חשבתי לעצמי שיש לי מה לומר ואם רוצים לשנוע אותי – אני בא ומופיע. פתאם התברר לי שאני עונר הרבה יותר קשה מאשר כרמטכ"ל. בצכא היו לי לשכה (רומשך בעמור 59)

מתבטא לפי הכנתו".

אני שואל. "יש הרבה נושאים שאי אפשר להפריד ביניהם. אתה לא יכול להפריד נושאים אישיים. הכל כרוך אחר כשני. הדרך והתדמית".

'על התדמית של התנועה יש דעות שונות".

שרואים כנו זורקי אבנים ומנפצי שמשות".

"לא תמכנו בהם. הדבר היחידי שנאמר הוא שאנחנו מכינים את המניעים".

איזו מין תנועה אתמז מספר אתר, יובל נאמן, כנראה שגם רפול רצה. היום הוא אומר באכוכה: עסוק במדע ולא מתסקד; אתח וגאולה כהן לא "הורכיץ הפסיק להיות תנועה פוליטית. הוא הצטרף לליכור וקיבל שני מקומות". ועל חבריו שפרשו

מפסיקים לריב... "התמונה שאתה מצייר לא מרוייקת. נכון שיש מצומית הוא מוסיף: יוה נכון שאנשים הפסיקו פעילות בעיות. יובל איש מדע רגול. כמה שאני מכיו משום שהלכנו לתחיה. יש כאלה שאומרים שעשינו את כפוליטיקה ולא הרבה היא מחייבת דינמיות ותנופה. שגיאת חיינו, אכל איך אתה יכול לרעת דכר כזה אני לא חושב שההבנה הזו בפוליטיקה חסרה לי. יכול להיות שאני לא רוצה ללמוד את המקצוע הוה. כשאומרים לי: אתה פוליטיקאי, אני עונה שאני לא פוליטיקאי. אני עוסק בכנסת במה שאני חושב שצריך לעסוק ובמה שאני יכול לתרום".

תה עדין מנסח לחסתיר שנשבר לך "לא נשבר לי אף פעם משום דנר. ביום שאני חושב שצריך לשנות כיוון, אני

ולהחלים אם הדרך הזו טוכה".

'דתחיה'. רבים שעובו כתוצאה מזה. דמויות כמו משה שמיה, צבי שילוח, דב יוספי, יאיר שמרינצק ועוד כמה בשמונה וחצי בערב ולא צומה בימבמ".

שהמלכר הוא בעצם הציונות הלאומית, כפי שהיה מה ברווק קרווף פעם, ותנועה כואת מורככת מכל מיני רברים. הדרך לחשיג מטרות היא לא שנויה במחלוקת כמן ואריאציות והתנהגות שיש בהם סממנים של שוניי. מממנים: לא מדובר על שוני במיםי בנושאי

דת ופרינה למשלף הלא בהצבעה על חוק חחויר

רפול בשדות: "כל אחד

ניזום שינוי בסטטוס־קוו ושההצבעה תהיה מצפונית. אני לא הצבעתי על תוק החזיר כי זה על מצפוני". אז הבעיות בתחיה הן על בסים אישיף 'אתה אומר שיש בעיות".

מה עם התדמית?

מה דעתך?

אני חושב שהתנועה ששמה לעצמה את הנושא של חירוש הציונות כרבר מרכזי, וזה כולל את ארץ־ישראל השלמה, היה ראוי שתהיה לה תומית יותר מדוייקת בציבור. התדמית היום היא לא כזאת".

איזו תדמית יש לחז

אבל בתחיה תמכו בסורעים בדהיישה...

הולך לכרית פוליטית עם יגאל הורכיץ. דואט של איש צבא וכלכלן, בעלי דעות בטחוניות וחבריות חופפות.

תורם. במה אני מועיל בפוליטיקה, ואם אני יכול "אין לי נתון לומר שאם היינו הולכים לבך זה היה אחרת. הנתון היחיד הוא שב־1981 הצביעו 40 אלף כער "התחיה" וכ־1984 הוכפל מספרם ל־81 אלף.

כחערכת מצב אישית שלי ובדיון עם חברים. אפשר להגיר שוו שליחות, וגם שליונות ראויה לכחינה

"כשהשתחרותי מצה"ל רציתו ללכת הביתה

"כמצע של 84', בנושא דת ומדיינה קבענו שלא

להועיל יותר במקום אחר. צומ"ת קיימת. לא התפורנו. אני פעם ראשונה בפוליטיקה, והיות שלא לקחתי את זה כדרך חיים – זכותי לעשות הערכתימצב מחורשת

אז יש סיכוי שתעזוב את הפוליטיקה...

"אנר עוסק בפוליטיקה של מריניות ולא בפוליטיקה של עסקנות וכל הרברים האלה שאני זר

הכותרות בעיתון ולפי 'מבט'. ה'מבט' הוה בכלל לא מעניין אותי ואני לא קובע אף פעם את ההתייחסות כשהשתחררת מצה"ל אמרת שאתה חולו

רעיונות חדשים לב"דים

700 עובדי תשלובת "רים" עושים הכל כדי

יעוץ בתכנון (גם בביתכם), ייצור בהשגחת

מכון התקנים, הרכבה והתאמה עד לפרט

האחרון ושרות ואחריות של חמש שנים.

ב"רים" ולקבל מטבח, שאף נגר לא יצליח

זה הזמן להזמין את מטבח חלומותיכם

לחקות אותו.

שמטבח חלומותיכם יהפוך למציאות:

הבטיחו לעצמכם עכשיו מצבח יוקרה לראש השנה

אנשרות עד 12 תשלומים

רקברים תשלובת הריהוט תגדולה

משראל תמצאו בדיוק את המטבח

ממטבח אמריקאי יוקרתי גדול,

למטבח קומפקטי לזוג צעיר.

מדגמי "מוביליח" ועד

המתאים לכם:

תשלובת הדימט הגדולה בישראלי

רח' מנחם פינת ארלוזורוכ ב פתח-תקות: בית ירים", רח' מנחם פינת ארלווורוב ש פונוי-ונקות בתי שד בריכוכנא 23 ₪ צפתו דוך ירושלים 18 ₪ קרית-נתו שד לכיש 1973 מול מ.ד.א. ₪ קרית-שמונה: מרכו מסחרי ארוים אושרי ₪ ראשון-לציון: רוטשילך 31 ₪ רחובות: אחד העם 27 ₪ רמלה: הרצל 91 ליד התחנה המרכזית ₪ רמת-גן: לבוטינסקי 106 ₪ רמת-השרון: סוקולוב 30.

חדרי שינה, ארונות קיר ומזרונים מורכבים אצלכם בבית תוך 72 שעות.

דגם פרובנס

7777733%

המבצע בתנויות רים:

לינה אור התעשיר בעת שאול ב' מן תל-אביב: כן ינוא שו או או התעשיר נבעת שאול ב' מן תל-אביב: כן ינוא שו או או התעשיר נבעת שאול ב' מן תל-אביב: כן שנו או או או או או התעל 20 • דיונגוף סנטר, שני נלין הקשביר ש היפחו הרצל 60 • דרך תטיבת בתי-שני נגד שפרן היצל 61 • תנות המפעל, אזרר חתעשיר נגד שלו היצל 61 • תנות המפעל, אזרר חתעשיר ונים, ביתו 20 שולמן מרכמן, שר מדיין ש אשרור: רחי יוצא מו 10 שו אשרור: רחי יוצא מו 10 שו אשרור: רחי מו 10 שו אשרור: רחי מו 10 שו מו

DIJRIM

"לפעמים פחדתי. נישקתי אותם פעם ופעמיים. זה קרה, אבל אם הייתי נכנס מזה

הפעם לקח לי ומן רב לענות על מכתבך. היום לפני שבוע שותררתי מבית חולים, ואני מתחיל להתאושש, אכל קשה לי מאוד ... שיש לי גם צהבת. לעשוח דכרים מסובכים, כמו ללכת הרכה או לעשות מאמץ כלשרו, דרופא אמר שכרגע אני עוד לא מאה אחוז כריא ויעכרו שכועות אחדים לפני שאהיה לגמרי בסדר.

מה בריוק קרהו או ככה. זה החתיל לפני כשלושה חודשים. התחלחי להרגיש לא טוב, כעיקר בלילה. היה לי קר למרוח שכחוץ היה חם. התעוררתי כבקרים רטוב מויעה, ולא הכנתי שיש לי גם חום: זה נמשך כתורשיים, עד שיום אחד לפחע פונאום, התעלפתי בטופרטרקט. לא יכולחי לעבוד ודרגשתי נורא ואיום. ינאל החחיל לטפל כי. לא רציחי ללפת לרופא, כי אני לא חבר קופת-חולים. בסוף לא יכולתי לסכול יותר. דאיתי שוה יותר דציני משחשבתי והלכתי עם יגאל לבית חולים.

אמרי בריקה כת חצי־שעה - זה התחיל עם רופא אחר ונגמר בחבורה שלמה -- הם אישפוו אותי על המקום בין השאלות ברום," שנשאלתי היו גם כאלה כנושא חיי המין שלי. או אמרתי, כן, אני כוה". ואו הם כמוכן החלכשו על זה אור ארום נדלק בראש שלהם

מיד נשלחתי לחדר בידוד, עם סדינים חריפעמיים, וכל האחיות נכנסו עם כשפות גומי וחלוקים מיוחרים. נכנסתי לשוק. לשוק אמיתי. ראיתי את טוף העולם. הם גילו שאני לוקה בדלקת דצינית, יותר רצינית טרלקת דיאות דגילה, כי היא יכולה להתסטט לאיפרים אורים בנוף, אל תשאל, ארכעה רופאים טיפלו כי בעשר הסבוע, מבלי לדעת מה לעשות איתי. הם לא הצליתו לוהות אח

הבקטריה שלי. עשו לי את כל הבדיקות האפשריות. הם עשו כיופסיה לריקמה מדריאות שלי וביופסיה של הכבר, כי דם חשרו

מקץ חודשיים של היסטריה מוחלטת, תפסחי את מנהל ביתיהחולים והשבעתי אותו לומר לי את האמת, אם יש לי איידס או לא. דוא אמר כי לפי כל הבדוקות שעשיתי עד או, אין לי איידס

בשבוע שעבר, נכנם הרופא אל חדרי ואמר שהם זיחו אח הנגיף ושוה לא כליכך נורא. הכדורים יעורן ואני יכול לעווב את בית המולים למחרת היום. תפסחי בכי היסטרי והם נאלצו לתת לי זריקה כרי שאירגע. כל הסיפור הוה עלה לי משהו כמו 2,400 דולר.

עכשיו אני אצל יגאל ער שאתאושש קצח מהסיום הוה. אני שלך, רוני

ושרם בודקים בכיוון אחר, מאחר שאינם יכולים לזהות את הנגיף שיש לי. בכל אופן נתנו לי תרופות, כיוון שגילו משהו – 24 כרורי אנטיביוטיקה ליום במשך שבועיים. בקושי יכולתי להכחין כין ימיני לשמאלי, לא יכולתי לאכול ואיבדתי 12 קילו ממשקלי. אני נראה כמו ניצול מאושוויץ. משך כל הומן הזה יגאל ישב לידי יום וליל. הוא היה מלאך אמיתי.

לא יעזור, העיקר הבריאותו

מקוה שעוד כשבועיים אחזור לעבודה. יקר שלי, זה מה שקרה לי. זאת היתח התקופה הכי קשה בחיי. יקירי, אני מרגיש עכשיו הרבה יותר טוב ובדרך להחלמה מלאה. שמור על עצמך. אין זין ששוות את הומן שביוכותי בכיתיחולים.

ופעמיים. זה קרה. אכל אם הייתי נכנס מזה ללחץ, אז היה ככר וני היה כן 43. הוא חי ומת בתל־אכיב לפני כשנתיים. זמן עריף שאעזוב אותם, ואפסיק לטפל כהם." לאונ אחרי שכתב את המכתב. רוב תקופת מחלתו טיפל בו יגאל, מאהבו משך עשרים שנה. אלי חזר לישראל מקנדה ועור לטפל ברוני בחודש האחרון של חייו. אחרי מותו של ותי, ענר אלי לירושלים לטפל באהרון. גם אותו ליווה בדרכו

> ווני ואורון, שניים מסורכנות האיירס בישראל, היו בני מול. יו לים חברים יציבים, אוהבים ולא־מתלוננים. אלי צנום, שחרחר, לשנט וציב ווא גר בטידרה של דירות שכורות מסרות־אופי. חנא לא קורא הרבה, אך יש לו חברים רבים. הוא לא התבייש לומר ישלם כי הוא יעליז". אורנה היתה חברתו לעבורה של אהרון ביוראן ישראל.

מה אני מרגיש בעניין האיידס?" שואל אלי ועונה: "אני לרנים נוומלי. כשבילי זה בריוק כמו צהבת או סרטו. אני רק וליתי לעוור לאנשים האלה, רוני ואהיון, כי גם אני הומוסקטואל. הינשתי שה יכול לקרות גם לי ולהרבה אנשים אחרים, וזה היה הינו הבוכ ניותר שיכולתי לעשות," אלי בילה את רוב השנתיים הידונות שלו בטיפול בשני אנשים שגססו מהמחלה. הוא החליף או נוריום ואת כלי המיטה שלהם, האכיל אותם בכפית, וראה בינו זם הופכים מגברים גאים ונאים במיטב שנותיהם, לנכים חטרי שנים האלי תקוה.

לנקרת מכט רפואית אין מה לעשות. אז מה שנשאר זה רק
לרית להם לתלה," מסכיר אלי, "זה הרכר החשוב פיותר – לא
לתת להם לתעלה שהם לכר. כמה זמן נשאר להם, שכוע, שבועיים?
רינו החשוב זה רק לתת להם לכלות. זה הכל." בעור הצוות
רינות כלו משתמש בכשפות סטריליות, כאשר האוכל נרחף דרך
רית היר נית החולים, או אשילו נעזב על מגש מחוץ לרלת, כאשר
היותה אלק מרי מכרי לקום מהמיטה ולהכנים את האוכל, אלי לא

"המכה ה־11", על מגפת האיירס, שפורסם השבוע בהוצאת "תכל". מאת ג'ואנה יחיאל

ישראלים, הומוסקסואלים, שמתו לאחרונה מאיידס – אחד הומת בידי חבריו מתוך רחמים – מתוך ספרה של העתונאית ג'ואנה יחיאל

אהרון כתב ביומנו: "טוב־לבם של

האנשים עוזר לי להתגבר על

המחשבה שעלי למות". רוני "מת

כמו כלב", בעיקר בגלל פחדי

האנשים. סיפורם של שלושה

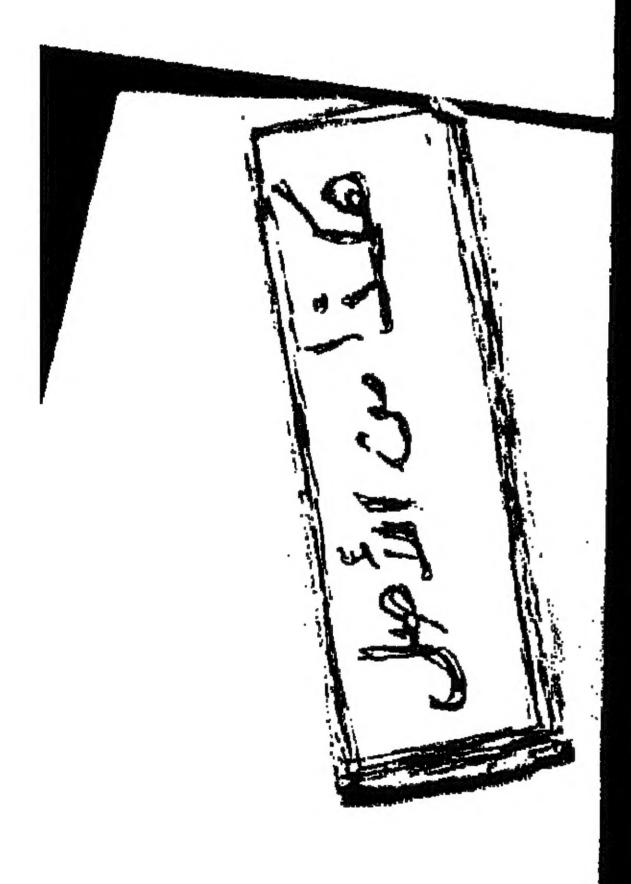
עם רוני הסוף הגיע די מהר. ישכוע אחר הוא עוד הלך ושכוע אחר־כך ככר לא. ואז הוא לא יכול היה לשלוט בצרכיו, ובשביל

הכחור הנחמר והנקי הזה, זה היה מכיך מאור. הוא התחיל להשתגע, היה מבולכל מאוד. יום אחד, היה חורף ויום נהדר, שטוף שמש, אמרתי לעצמי, זאת הורמנות אחרונה להוציא אותו לשמש. מצאתי כיסא גלגלים והכרחתי אותו לצאת. הוצאתי אותו ל־20 רקות. זה היה עצוב מאוד, כי ידעתי שואת הפעם האחרונה שהוא ישב כשמש... וגם הוא ידע.

"באותו ערכ הוא כיקש פתאום יוגורט. לפתע הפך צלול והיתה לו הרגשה שוה הסוף, כמו בסיפורים. הוא התחיל לדבר בבהירות גדולה, על העפר ועל העתיר - פרטים על הלוויה. למחרת מת. בלוויה השתתפו רק אמו ואכיו החורג ושניים שלושה חברים. וח הכל. זה היה עצוב מאוד. הוא מת כמו כלב. קצת בגלל האישיות שלו ... חוא חיה נורא ביישן ... אכל בעיקר בגלל הסחרים של האנשים מאיירס. חוא היה בן־ארם, יצור אנושי, היה מגיע לו יותר.

חרי מותו של רוני חש אלי ריקנות גדולה כחייו. יכאשר מת הרגשתי רק ריקנות. זאת היתה עבודה במישרה מלאה, תעטוקה הרגשתי מרוקנ" עד מהרה שמע על מקרה של איידס בירושלים: אהרון. אהרון לא היה חבר. קרוב, אבל הם נפגשו בעבר נמוערון "עליוים". אלי טילפן אליו

וקבע פגישה. אהוון חקר אותו חקירת שתייוערב על רוני. בהדרגה מצא אלי את עצמו היפך לאותו סוג של מלאך שומר של אחרון, כמו שהיח לרוני. הוא היה הולך לרירה של אהרון מכין אוכל ועושה קניות. הוא מצא את עצמו הופך ליותר ויותר מעורב. (המשך בעמוד הבא)

כאילו אני הקשר שלו לעולם

> השליכו את אהרון על המררכה ליד אהרון נפל על שכניו נאלצו

הם חששו לה ולילדיה. "את לא בסדר עם הילדים שלך, את יודעת" אמרו לה. "הם הציעו לי: 'עובי את האוכל מתוץ לדירה. את לא צריכה להכנים אותו'. אני חושבת שהם אפילו חששו אתריכן לנשם אותי. הם פחרו שיש בקטריה שעפה סביבי". אורנה שאלה נעות אחר ממכריה, מומחה למחלות חיסוניות. הוא אמר לה שאיירם לו עובר במגע מקרי. "אז נתתי יד לאהרון. נגעתי כן והרגשתי שוה אוהב את זה, כי האחיות לכשו לא רס זוג אחר של כפפות, אלא שוי סוגים ככל פעם שהתקרבו אליו. הוא אחו כידי כאילו אני הקבי שלו לעולם בחוץ. אכל היה מחסום לא־הגיוני. ירעתי שא־אמקר לחצות אותו כאמצעות מגע יד. היה כי קצת פחד, וכסוף נגעתי פ

"לא, איני יכול לעשות זאת. אני לא יכול לעשות ואת זה יכול לספר לה", מספר איתמר, שהיה מאהכו. בשעה סו בערב חם טילפנו לרופא: "בבקשה בוא. אנחנו

בסוף הסתיו לא יכול היה יותר לקום ממיטתו."

יך הגיבו חברים לתפקירו הטיפולי של אליז המקשה שלי ירעה. אשתו של חבר שלי אמרה לי לא להתעון לאהרון כי יש לו איידס. התרגזתי נורא. אמרתי לה: א מטומטמת לומר שטויות כאלה? את פוחדת שאיונן באיידס?" אני מקטמון ושם מכברים אותי. בגלל זה מכברים או

שלאהרון, לחצתי את ידו ואמרתי שאני מצטער... תמיד הפטוי "היה נורא קשה לדבר איתה," אומר אלי. "הייתי מחבק ומנשק שהוא ואהרון היו זוג נחמר וקצת קינאתי בהם. כשאתה רואה מקו

אהרון, אדם שקט ומנומס, משך תמיד חברים. חבריו לענות הנשים היתה אורנה. היא תיארה כיצד התארגנו בהתחלה להניש לי בחדרו את האוכל ממטכח כית החולים, פעמיים כיום, צהריים ועונ אכל אהרון, שהיה כררן מאוד, לא אהב את הטעם. או הנקים התחילו להכין את ארוחותיו, ביודען שיהיה עליהן לעשות ואז במשך זמן מה. "הכנתי עוגות שאהב, עוגות אירופאיות. אתוח הכינו מרק עוף. אחת מאיתנו בישלה, אחרת ערכה קניות. ש יופי חיה חשוב לו מאוד. ועכשיו, מקץ 18 חודש של איידס, חיה מכוער.

השכנים הביאו אוכל." אורנה נתקלה במקרה אחר כלבר של דעהיקרומה: אצל הורי.

אורנה אומרת שומן רב חשבה שהוא ביסקסואל. הוא דו לפעמים לחופש עם בחורות, אבל בפעמים אחרות רמו על נסיים הומוסקסואלי שהיה לו כשהיה בן 20". במקרה של אהרון, לא היוון דרך שבה היה יכול לגלות למשפחתו על ההומוסקסואליות של "אמו כאה מעולם אחר, ממשפחה רתית מאור מצ'כוסלונקים כשהיתה ילדה נהג אביה להכותה אם שיחקה עם בנים. היא לא הל

הרוז נולד בשווריה, ב־1948, ועלה לארץ כאשר היה מ 20. אילנה אחותו באה לכקרו ב־1969 למשך תורק. נשארה בארץ, התחתנה והקימה משפחה. אהרון למד באוניברסיטה העברית, עבר כאוניברסיטה כמרוין טיולים ולמד אתנוגרפיה. כ־1979 הצטרף למחלקת האתנוגרעיה של מוזיאון ישראל.

אילנה: "ב־1983 התחיל להרגיש חולה. התפתחה אצלו פריוח על העור בכל פעם כשיצא לשמש. בתחילה חשב שוה כתוצאה מרגישות שפיתה לקרני השמש: עורו היה בהיר והוא התחיק להקריח. ביוני 1984, כאשר היה בשירות מילואים, קיבל שלשול בתחילה חשב שוה בגלל משהו שאכל בצבא... אבל השלשול נמש חורשים על גכי חורשים, הוא עשה סידרת כריקות היו קופת חולים. אכל כל הזמן איבר ממשקלו והלך ונחלש מיום ליום לכסוף נאלץ להיכנס לכית החולים לטיפול.

"ואז, כמכרואר 1985, התפתחה פטריה בפיו. בינתיים יצא מכית החולים ועכר קשה בהכנת תערוכה שהיתה אמורה להית חלק מתנינות ה־20 של המוויאון בחורש מאי אותה שנה. כאשר בין לכקר אותי נהג להירדם על חשטית, הוא היה כליכר עייף, ולא היה לו כוח לעבור: ביולי אושפו שוב. הפעם איבחנו איירס מיד הועבר לחרר בירור, מרגע זה ואילך הלך מצכו והתדרדר במהירות רבו

כאשר אוכחן האיידס, התחילו הצרות של אהרון עם עוכדי הרפואה, נוכרת אילנה. "לא נתנו לאף־אחר להיכנס לחררו הם דינ מניחים את המגש מחוץ לדלתו וצועקים: 'אוכל' איש לא הל להיכנס, אם כי הרופאים נהנו להיכנס אליו, אך הם לעולם לא נגש נו כלי כפפות, האחיות פחרו. אות משכנותיו כאו לכסיו והאחות אמרה לה לא לחיכנס לחדרו, כי יש לו מחלה מיניבקת לשה מאון אילנה סבורה שהצוות הרפואי היח ישר מאור עם אריון סיפרי שהוא חלה באיירם, והרופא האחראי אמר שהמחלה יכולה לתתפיות והמשך בעמוד &

הוא היה בחור מאוד אינטליגנטי... אז דיברנו על מוות. לפעמים זה גם היה מביך, כי הוא היה כליכך מסודר ואני נורא בלגניסט, והבית שלו די קטן. הוא אהב דברים יפים. הוא נתן לי הוראות אך לסדר דברים, אבל אחרי שבוע או שניים הייתי מבלגן". בא אהרון היה הרבה פחות מבודד מרוני, בעיקר בגלל האישיות די אהרון היה הרבה פחות מבודד מרוני, בעיקר בגלל האישיות די אוהב את זה, כי שלו (הוא היה פתות, פתות ביישן), וגם כי החברים לעבורה שלו התבצלתי מאהב קודם, איתמר. "פעם צעקתי עליו, ואחרני התקבצו סביבו. בגלל ביקוריהם של אלי ושל החברים, יכלו התבצלתי. הוא גאון, בחור מוכשר, וזה הרגיז אותי. אכל אתה צין השבתי כל המן להדריך את האנשים האלה כדי שלא יתפרפרו. אני השבתי כל המן רק זוג אחד של או גם הם נכנסו לבקר אותו." באותו זמן הגיעה אמו של אהרון על מה שקרה לאהרון, וזה לא קל. פגשתי את איתמר מווה מחו"ל. היא לא דיכרה עברית, רק אידיש, שוודית וגרמנית.

סוגים בכל פעם אותה ומנסה לדבר אליה עם כמה מלות האיריש שאני מכיר. נורא טוב, אתה רוצה שגם לך יהיה דבר כזה." ריחמתי עליוו. היא היתה אמא ולא יכלה לעשות הרבה. היא בעצמה היתה חלשה וחולה והיה לה רק בן אחר, שגסס. לא היתה לי תשובה ממוזיאון ישראל התקבצו סביבו כאשר שמעו על מחלתו. הנים בשבילה. ביקשתי מאנשים דוברי אידיש לבוא ולדבר איתה. היו לנו התארגנו לכישול אוכל מיוחד עבורו לתקופה של חודש. אה

בחוץ ירד גשם. ליל חורף ישראלי קר ואפל. בפנים, הדירה

הרופא: "הלכתי במהירות האמשרית וכולם חיו שם;

בשעת 6 לפנות ערב עוב הרופא.

"בוא ובקש עורה מהרופא".

חקטנה היחה מלאת אדם. האיש שכב במיטתו, ראשו נתמך על הכר. אמו ישבה לצדו, אוחזת בידה אחת מידיו החיוורות והכחושות. בני משפחה אחרים עמדו לא רחוק. חברו הקרוב תיה שם. וגבר נוסף, מאחב לשעבר. חרופא עזב זה עתת. הוא בדק את החולה, ראה שאינו מסוגל לבלוע, אפילו לא לשחות מים, המליץ לשלחו חזרה לכית תחולים, שם יקבל מזון אל תוך ורידיו. "לא, לא, לא חזרה לביתיתולים," התחנן האיש, "אני לא רוצה לחוור לשם." "אני רוצה למות. תנו לי למות. עזרו לי למות," התחנן האיש בפני הצוכחים, הוא כבר דיבר עליכך בעבר. אבל איך עושים ואתו באמצעות הזרקת אוויר לוורידיו, כפי שקרא: בספר. ומה אם זה לא ילך. מה אם משחו ישתבשו כר," אמר תברו... "מצא דכך אחרת".

זקוקים לעצתר." "הם החליטו בובים. בתוך חדרו, מחוץ לחדרו, משפחה, חברים. הוא לשים קץ לחייו בקושי יכול היה לדבר. זה החליטי לשים קץ לחיוו באותו לילה. הם חימנו להזרים אויר אל תוך ורידיון הם תיכנו זאת באותו לילה. הם עימו, עוד קודם לכן. חוח לחם מורק וחם שאלו אותי מה הסמות, כמה שי.שי אוויר להודיקד אמרתי לחם שות עלול לא אוויר אל תוך למצוא את חוזהיו: הנכון לחוכן להזרוק. נוסיתי לומר לחם שורו עלול להיפשל, ואן שאל אותי חוולת: אמור לי את ודידיו, הם תיכננו האמנת, מה מסימוים שלי בעתיה הקרונו אמרתו שוסיבויום זאת עימו, עוד קלושים: הוא אמר: ירואם אתר יפול לעוור לו לגמור עם הכלו אני לא יכול לחיוור לבית החולים. הוא חיה אומלל מאוד. אתרתי לו שהוא כליכן צעור... זרן חירו קשה לי מאוד. אמרתי לה יאני לא רגיל להצעות מעין אלת. אני רגיל להציל חיום: קורם לכן. היה להם מזרק והם בבוקר למחרת, טילמן החבר לרומאו "חבל נגמר." שימר לו כי אחרי שהאיש ורדם, הוא וחבר קרוב אחר, נטלו כו וחנקן פי אחרי שהאיש ורדם, הוא וחבר קרוב אחר, נטלו כן וחנקן
אותן "זה מה שהוא היון צדיך"
וקאל מת קרה, ביקש לראות את התיק הרמואי. הוא שאל
איך זה קרה, ביקש לראות את התיק הרמואי. הוא שאל
איר זה קרה, פחי, זה קרה, מדוע קדאוו לו כליכף מאותר
אמרת שהיה עלינו לנקוה את החדר ואה הנופה. הוא החלוע
שוב וזיה יהוקף לבי, או משהו. זמ המשטרה הגיעה הם
אמרה ידעו זה מה שרצה אני לא מרגיק לע, אני משער
שישירה אל הרבר הנכון, הוא שים את חיור בהרנשה שובה
הוא מת עם הער על שמתון הכמות, כמה סי.סי אוויך להזריק?"

שתוללו נפלאות בקרב ה"יאפי'ם" הניו־יורקים תרורי תורעת האין־המשקל. הפעם זה יקרה. אין ספק. כמה טלפונים בהולים, לספר לאתיות־לצרה על התגלית החרשה. התרגשות עצומה. מה גם שוה עדיין לא משווק כארץ. רק לנו יש את זה. איפה הם ואיפה אנחנו. התרגשות כוו זכורה לי רק ביום שבו קנינו את ספרם של הזוג דיאמונד "דוה לתמיר". רק השם יכול להעלות חיוך של נחת על פני כל המכורים לדיאטות.

אני זוכרת את המתח שעמר כאוויר. מתח של התחלות הרשות, של תקוות שאיש לא יוכל לקחת מאיתנו. הגוף של הרוגמנית מ"ווג" נמצא בהישג־יר. עניין של שלושה־ארבעה חורשים – ועשינו את זה. מה הבעייה. בספר אומרים שאם נפריד בין אכות המזון, לא נאכל כשר עם חלב, ביצים עם רגים, גבינה עם לחם, נרבה באכילת פירות וירקות – נהיה רזים, מאושרים וכריאים. מי צריך יותר מזה? אפשר לאכול הכל, כמה שרוצים, רק בסדר מסויים.

ד"ר לרר: "אני מכיר מאות™ אנשים שהתחילו דיאטה כלא שמנים, וגמרו כשמנים. הטירוף של האוכל נכנס בהם דווקא מהדיאטות".

אחרי שבועיים ככר שככ הספר במרף המיוחר לריאטות ליד "דיאטת קיימכרירג" שגם היא פתחה אופקים חדשים שנסגרו אחרי שכוע. אבל נשוב אל הטבליות התרשות שלנו, וקודם־כל

קצת רקע. קיבלנו אותן אחרי שבמשך שלושה שבועות רצופים (ו) לא הבטיחו לנו שום נם, לא יצרו את האשלייה המתוקה של ריאטה ללא כאבים, שכה אפשר לאכול הכל ולרזות. יש כותות מחודשים לקוות, ויש קילוגרמים נוספים שצריך להוריר, ויש עוד דדך חרשה שעוד לא ניסינו. (ואם יש נימה של לגלוג כדברינו, הרי שאל עצמינו היא מכוונת, ולא אל הטכליות. שכן אלה, כולן, מתוללות פלאים אצל מי שמקפיר לחיות בהתאם לכללים שהן מכתיבות, ובנוסף לזה שהוא כולע אותן כוקר וערב, גם מפחית מכמויות האוכל הבאות אל קירבו, ועל־ידי כך מפחית במשקל).

וראים לזה "טכליות אוליפור". היצרנים ואמריקנים מספרים שהן בעצם מזון טבעי מרוכו, "המשמשות לא רק להרוייה נכונה ובריאה, אלא כדרך חיים נכונה. ז עשויות מירקות טבעיים, אינן מכילות תרופות או תומדים כימיקליים וסינטטיים. יודעיידכר אומרים שזו המלה האחרונה בתחום הריאטות. יותר "אין" מזה לא יכול להיות. עוד מספרים לנו, שנה היום הכיוון החדש של תעשיית-הדיאטות הענקית, ושגם חברה גרולה ורצינית בארץ עומרת לצאת בקרוב עם סיררה רומה של טבליות.

טבליה אחת של "אול־פור" אמורה לחיות שוות-ערך לכום ידקות חיים, ומספר טבליות כאלה מכיל את. כל הוויסמינים, המינרלים, הפחמימות לפחות סרריגודל של חמשת־אלפים קלוריות ביום. והפרוטאינים הדרושים לארם. החירוש בעניין הוא חייה התנהלו בין דיאטה לדיאטה, וזה מצב יקר מאוד שאלה אינם כדורים לכליעה, אלא למציצה ולאכילה. ומשמין מאוד.

הם מופיעים בטעמים שוגים כמו שוקולד, וניל, מנטה, תפוז. דרך־החיים הנכונה, לפי האמריקנים הקונים את הטבליות הללו בהיסטריה, היא להחזיק בכים מיגוון מהם, ככל הטעמים, ובכל פעם שמתחשק משהו -להוציא ולמצוץ. יש אורחים? לא צריך להתאמץ, שמים על השולחז כמה טבליות בטעם שוקולד ותפוז, וכולם

נעמה סיפרה שיצא לה להתארה פעמיים ב"שיטת הכרורים". "אחרי שגמרתי לצחוק, התחלתי לבכות. הם השתגעו לגמרי". לא שזה הפריע לה לרוץ ולסנות כמה תריסרים מן ה"ירקות החתוכים" הללו. מה היא כבר יכולה להכיא לנו מאמריקה, שבאמת ישמח את ליבנוז

סיפורה של נעמה אופייני לסיפורם של מתמכרים רבים. וחשוב לזכור: מרובר על התמכרות לדיאטות. הסימפטום הכי בולט של הקבוצה הזו מתמקר במילה אתת: "ממחר". ממחר מתחילים בריאטה, וכל החיים ישתנו מן הקצה אל הקצה. בדרך־כלל נגמרת ה"דיאטה" של המתמכרים הללו בתוספת של שניים שלושה קילוגרמים.

לפני כשלוש שנים החליטה נעמה להפחית שישה-שבעה קילו ממשקלה. מטוג ההחלטות התמימות שרוכנו מקבלים מדי פעם, לפני הקיץ או לפני איזה אירוע מיוחר. תחילה הלכה בדרך הקונוונציונלית של מלפפונים ולכן ככוקר, ירקות ורגים בצהרים, סלט וביצה בערב. ירדה שלושה קילו. נסעה לחופשה -העלתה ארכעה. צריך ככר משהו יותר "כסאח", כדי להוריד מהר את הארבעה. מישהי הציעה לה ללכת בדרך האקרפונטורה: מחטים זעירות באוזניים גורמות לאיבוד התאבון. אפשר לעשות דיאטה בקלות, לררת אפילו ארבעה קילו כשבוע. גסעה אל המומחה, חזרה עם מחטים, הורידה ארכעה קילו בעשרה ימים, עור שלושה בשבועיים הכאים. הוציאה את המחטים – העלתה את כל שבעת הקילוגרמים בשלושה חודשים.

אכל היא כבר היתה שם, כצר של הרוים, במקום שנמצא האושר. אז עכשיו לוותרז מישהו סיפר על אקופונטורה בסגנון קצת שונה, הפעם בליווי דיאטה של אורו מלא. במקרה הזה לא הולכים עם המחטים הביתה, אלא באים לקליניקה נקייה ואופנתית בצפון תליאכיב, יושבים חצי שעה עם המחטים התקועות ככל חלקי הגוף, וכשהולכים הביתה אפשר איכשהו לסבול את עניין האורו המלא. נעמה, אגב, לא הצליחה.

המשך הורירה שישה קילו בריאטה טבעונית והעלתה אותם בחזרה, פלוס שניים. שוב ירדה בעזרת "רוה לתמיד", ושוב עלתה. מישהי סיפרה על דיאטנית חדשה – תוך ו נעמה כבר היתה שם. אלא שהפעם כבר לא ירדה. היתה באה לפגישות, מקכלת הוראות, חוזרת הביתה

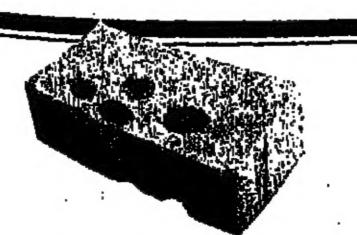
ואחרייכן הלכה לעוד דיאטנית, ועוד אות ועוד אחר. וכך זה נמשך כבר שלוש שנים. ועוד לא דיכרנו על כסף. מקץ שלוש שבים של טירוף, החווירה יום אחר נעמה כשהבינה איוה סכום עתק השליכה מאחוריד בחיפוש הנואש אחר מומחים וריאטות. "הרי בכסף הזה יכולתי לנסוע לחו"ל שלוש פעמים, לראות עולם, להנות מהחיים". התוצאה, אגב, היתה זהה. לפחות מהצד של השומן והריאטות. גם בחו"ל היתה משמינה, וגם כשניסתה עשרות ריאטות – השמינה. רק שכמקרה וואתרון עלתה שנים עשר. קילו במשקל, בעור שאילו לא היתה עסוקה כל ימיה כריאטות - אולי היתה משמינה קצת פחות.

למה חשמיבהז כי תמיר הביאו לה את הסיפורים על הריאטות החרשות שמחוללות נסים באמצע השבוע, ואו יש איזה ארבעה המישה ימים שבהם אפשר להמשיך לולול. ותמיך אחרי שהתייאשה מהפטנט האחרון, היתה מפצה עצמה על עוגמת הנפש, וכגדול,

ואין בזה שום דבר מצחיק או משעשע. לפחות לא בעיני נעמה. היא אומללה, ממשיכה לרוץ בדרך ללא מוצא, וככל שהיא יותר מתאמצת – כך היא יותר

מתרחקת מן החלום הגרול. להיות רוה. והיא אינה היחידה. כמוה יש רכים, ואף נמצנים קיצוניים יותר. טוביה לרר, הכהן הגדול של המלומה בעישון, זנח לפני כשנה את המעשנים לטוכת השנוים הוא לקח חופשה ממשרד הבריאות, מקום עכורתי, והקים מכון כשם "תפנית, מכון לעיצוב הרגלי כריאות". אל טוביה, מכונו ושיטותיו נחוור נהמשן. בשלב זה רק.נספר על מקצת מן האנשים שפנו אליו

אשה ככת 45, עשרים שנה "במקצוע" (הדיאכות כמוכן), התישבה מולו יום אחד ואמרה - כשרמעות בעיניה – שאילו היתה משקיעה את אותה אנרניה שהשקיעה בריאטות כלימודים, היתה יכולה היום להיות פרופסור. "אני חושבת שאין דבר בעולם סלג יכולתי להגיע אליו, אילו רס השקעתי בו מחצית מ המאמצים והכוחות שהשקעתי כמירוץ אחר נו קילוגרם פחות". וגבר בן 36 אמר שער שלא יחה עשרים קילו, לא יתחתו, וסיפר על עשר שנות עינויה נוראים בהן השתנה מצב־רוחו מן הקצה אל הקצה נמ חודשיים־שלושה, בהתאם למחווריות של ירירה ועליה במשקל. אשה כבת ארבעים אמרה ששום דבר כחיים אינו גורם לה הנאה כל זמן שהיא שמנה. היא סיפרה על עשרות (ו) נסיעות לחוות הרזייה יקרות בחו"ל, על רופאים עם שיטות שונות ומשונות, על ימי צום שאתריהם תמיר באה הזלילה הגדולה.

בת 45, "ותק דיאטתי" של 20 שנה: "אילו הייחי משקיעה בלימודים את אותה אנרגיה שהשקעתי בדיאטות, הייתי היום פרופסור".

לעמור בפה סגור נוכח ריחות נפלאים של אוכל שמגיע לשולחנות מסודר בצורה מגרה. אז צריך להימנע מלראות ולהריח". "בתקופה שעושים דיאטה כראי להמנע מאירוח,

ותמיד, אכל תמיד, היתה כטוחה שהולילה הזו

ואת הפסיכולוגיה הזו של אנשים שמנים הבינו

אסייעסקים ויומים רבים. כארצות־הכרית מגלגלת

העליית הריאטות, הכוללת טבליות ממינים שונים,

שנל מותר, חוות הרזייה, מכונייכושר ובריאות כאלה

ושרים מיליארדי דולרים בשנה. בכל כמה שבועות

יוט שם לשוק הרעב־תמיד "נס" חדש, נחטף מהחנויות

הישריה, מכנים ליצרניו ומשווקיו מליונים, ונעלם

רופסור כלונדהיים הוא רופא פנימי

כנית־החולים "הרסה" בירושלים; שעוסק

בעיקר בתזונה ובעיות מטכוליות. במשך 23

שנים היתה לפרופ׳ כלונדהיים יחידה

"השתית כ"בית שטראוס" שליד בית־התולים "הרסה"

נירוסלים. הפעילות שהתנהלה כמקום לא היתה

לפטרות רווח. לפני כשנתיים נסגרה היחידה מסיבות

לונות, בעיקר טכניות. למטבח הריאטתי הזה היה

'הַציינט' מגיע פעמיים-שלוש ביום, מקבל ארוחת

כאנל. את כל מזונו במשך היום היה מקבל אך ורק

ניהידה, נהתאם לתפריט שהורכב בעכורו. השיטה הזו

מסכירה את גישתו של כלונדהיים לנושא הדיאטות,

ויש נה כרי להסכיר מרוע נעמה וחברותיה וכל

המתענים כולם, הצליחו רס להשמין במירוצם אחר

סלפיו יש לתכנן ולהתאים את כל החיים. רק כך

אפלר להצלית. זה אינו משהו שאפשר לעשות בהיסח

הרעת, חוך כדי עשיית אלף דברים אחרים. זהו

פרוייקט רציני, שחייב להביא עימו שינוי מוחלט

כאורה החיים. חייכים להקציב לכך לפחות מספר

חדשים, ולהתרכז אך ורק כזה. רק כך אפשר להפחית

לריאטח", הוא קובע. "אם את בריאטח, את צריכה

לקום נכוקר חצי שעה מוקדם מהרגלך, לשכת בנחת

עם העתון והרדיו ולאכול את ארוחת הכוקר לא נחופוה ואם צריך לאכול באחת ארוחת־צהריים, אז

חיינים לראוג שזה אכן יקרה, ושיהיה אחרייכן גם זמן

לנוח חצי שעה, וגם לצאת לטייל ברגל, ורצוי

לתנאי את המתנה יום קורם, ותתנצלי על שאינך

יכולה להגיע, או שתכואי רק לחופה, תתני את המתנה,

תתנשקי ותכרחי לפני שמתחילים האורחים לאכול.

מיינים לפרר את החיים כך שיהיו כסביבה הקרובה

כמה שפחות פיתויים. כמעם שום ארם שמן אינו מסוגל

"צריך לסדר אחת כל הרגלי החיים מסביב

פן המשקל מספר קילוגרמים רציני.

פרופסור כלונדהיים אומר שריאטה היא מכצע

טקר, צהרים וערב, ויותר מכך אסור היה לו לגעת

ויא הארונה. שאחריה יכואו ימים אחרים, לכנים

ומאשרים. הימים כהם היא תהיה רזה.

מקומת שכא, מפנה מקומו לכא אחריו.

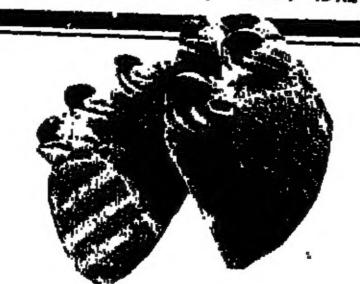
לא לקנות ולהביא הביתה שום אוכל משמין שיורעים שקשה לעמור בפניו. זו משימה שצריך ללכת אליה בעיניים פקוחות ולחשוב כל הזמן: מה יותר חשוב? החיים החברתיים, או הריאטה? שיהיה לילד ממתק, או שהריאטה תצליח? האוכל שמותר לאכול חייב להיות מוכן יום קודם כמקרר, ולא להתחיל להכין אותו כשבאים הביתה רעבים, או לחפש תחליפים, כי או כבר חוטפים מכל הבא ליד. מי אמר שזה קל? אכל פרוייקט זה פרוייקט, ומשימה זן משימה. צריך לכצע אותה כמדוייק, ולא כל-כך נורא לחיות כך חורשיים־שלושה".

ריאטה שפרופ׳ בלונדהיים ממליץ עליה, יש / בה – בשביל המכורים־לריאטות – ניחוח של בית ישן וטוב, שתמיר מתגעגעים אליו ורוצים לשוכ אליו. לא עוד פטנטים מהירים וקלים לכאורה, לא מחטים באוזניים ולא טבעונות, לא התנקות מרעלים ולא כדורי אשכוליות. אלא אותה דיאטה ישנה ומוכרת של אלף קלוריות ביום, שלוש ארוחות מסודרות, מורכבות מארבעים אחוזי חלכוז. ארבעים אחוזי פחמימות ועשרים אחוזי שומנים. כן, אותו הלַבּן הקלאסי ככוקר והמאה־גרם־רג או כשר, ו"מנת פרי" שאינה עולה על חמישים קלוריות.

והעיקר: הכל שקול ומדוד על הגרם. כלונדהיים: "אדם שמן לא אוכל כי הוא רעב. השמן אף פעם לא רעב, ואף פעם לא שבע. אצלו זה לא עניין של תיאכון. זה עניין של תאווה. אין דיאטה משביעה. תמיד קמים מהשולחן כעריין לא שכעים. אז מהז בעקרון, כל דיאטה יעילה אם האדם יכול לעמוד בה, אכל במרבית הריאטות קשה מאוד לעמוד, ולכן מתחילים להתרוצק. דיאטה צריכה להיות מגוונת עד

כמה שאפשר, ודלה בשומן ובפחמימות מרוכזות". "בזמן שאדם כדיאטה, לא צריך לתת לו עצמאות. צריכה להיות משמעת קפרנית. אסור לחטוא בכלום. אדם שמן לא יכול לומר 'אוכל רק ביס קטן מהמאכל הזה שאני כליכך אוהב" ולעמוד כזה – כי הוא לעולם לא יסתפק רק בביס. אם זה היה אחרת, הוא לא היה שמן. יותר קל לא להתחיל ככלל את הטעימה שלבסוף כבר לא מצליחים בכלל לררת. רק לעלות. זה הראשונה, מאשר להתחיל – ולהפסיק מיד".

באשר לשמירה על המשקל אחרי הירידה, אומר

פרופ' בלוגדהיים: "על השמן נגזר לרדת ולעלות במשקל כל חייו. הפתרון: לעשות פעם בשנה דיאטה של חודשיים, ולהמשיך הלאה".

להחאמץ קצת בהליכה. את מוזמנת לחתונה? או פרופ' בלונדהיים שכמעט "אין חיה כזו". על פי רוב, האדם השמן נגזר עליו לרדת כמשקל ולעלות במשקל. כל חייו. הפתרון הוא לעשות פעם בשנה דיאטה של חודש חודשיים, להוריד כל מה שהעלית כמשך השנה ולהמשיך הלאה. הרי במבצע מסוכך מדוכר. יש להניח שמי שיוריד מספר נכבר של קילוגרמים

ממשקלו, ואחרי כן בכל שנה יפחית בין 10 ל־5 מאלה שנוספו, יוכל להמשיך ולשמור על משקל נמוך.

ASSET IN

-45

"תן לי איזו דיאטה שאוכל למכור לקוראים", אני מתחננת. "משהו שאפשר יהיה לגזור ולשמור". אכל פרופסור בלונדהיים בשלו: "אין דיאטה אחת הטובה לכולם. חייכים להתאים לכל ארם את הריאטה שלו, לעשות זאת ברצינות ובכובר ראש, להתחשב בבעיות המיוחדות שלו וכאורח חייו. העקרונות זהים לגכי כולם. מעבר לכך – איש איש והריאטה המתאימה לו".

"אין דבר בעולם שלא יכולתי להגיע אליו אילו השקעתי בו מרצית מהמאמץ ומהכוחות שהשקעתי במירוץ אחר 15 קילוגרם פחות".

ד"ר טוכיה לרר, מומחה לרפואה חברתית והתנהגות חכרתית, אומר ש"אין חיה כזו" שנקראת דיאטה. ואם יש – רצוי שלא תהיה. גישתו היא נגטיכ גמור של גישת פרופסור כלונדהיים. גם הוא מרכר על ריאטה כעל מבצע שצריך לגייס בשבילו את כל הכוחות. אלא שלטענתו זו בדיוק הסיבה מדוע שמן תמיד נשאר שמן. "נכנסים למבצע, אוכלים אוכל ששונאים, סוכלים כל הזמן, וחורשיים אוורי שמסיימים - כבר מעלים הכל בחורה. או מה עשינוז בשביל מה כל המאמץ? עולים־יורדים, עולים־יורדים - עד הדבר שבו צריך לטפל ברצינות".

טוכיה לרר אומר על השמנים רברים שאולי כל חייהם ציפו לשמוע. למשל רבריו על כך שאין זו אשמת השמן שהוא לא מצליח לעשות דיאטה. לפי השקפתו, אי־אפשר להצליח כעניין הזה. אכוד מראש. "אנשים מגיעים אלי לטיפול כשהם רצוצים ושכורים ואיבדו את כל הרצון לעשות משהו בחייהם. יש להם תחושה שכמו שנכשלו עם הדיאטות, כך ייכשלו בכל תחום אחר, וכראי להרים ידיים. דיאטה, בעיני, זה לקחת אדם לא שמן ולהפוך אותו לאכלן כפייתי. אני מכיר מאות אנשים שהתחילו ריאטה כלא שמנים. וגמרו אותה אחרי שנים כאנשים שמנים. לאט־לאט הלך ונכנס כהם הטירוף של האוכל, דווקא מהדיאטות".

"אדם שמן", הוא מוריע, "זה ארם שאוכל יותר קלוריות ממח. שהוא שורף". על־כך, דרך־אגב, אין לו ויכוח עם אף אחר מאנשי המקצוע. "אכל בין זה לכין המחשבה שהשומן קשור לסוג מזון זה או אחר, הדרך ארוכה. זו שטות מוחלטת. ארם שיבנה לו תפריט של 3000 קלוריות, כולו מורכב מפירות וירקות, ישמין בריוק כמו האדם שיאכל את אותה כמות קלוריות המורכבת מלחם. השמן בדרך־כלל אפילו אינו חש כמה מזון הוא מכנים לפיו. תמיד נרמה לו שבעצם 'לא אכל כלום', וכך תמיר יש לו הסבר מרוע הוא רעב. באים אלי אנשים שממש גורמים לי הלם. הם מחזיקים בנית ספריות שלמות בנושא דיאטה, מכירים את כל סוגי הדיאטות האפשריות, ופשוט חושבים כל הזמן בצורה לא נורמלית. אז מה הפתרון? לתת להם עוד ריאטה שלא יצליחו לעמור בה? רק כאשר הם יפסיקו לעשות ריאטות, יש להם סיכוי לרדת במשקל".

(המשך בעמוד 59)

The state of the s

ישראל, סקפו. מדינה גדולה, ירושלים מאוחדת. אי־שם מחנהלת מלחמת ההתשה. שמיניסטים " כוחבים לגולדה: "לא נעשה די לתען השלום". גולדה "מזועזעת". האווידה והזמן של "בלוז לחופש הגדול", סרט ישראלי חדש של חבריה, על חבריה, חופש גדול אחרון לפני החיים, לפני המוות.

בלון לשמיניםטים

מאח עיריח שמגר

ופחות תקוות, הם יוצאים עם הסרט "כלוז לחופש הגדול". "רציתי לספר על עצמי ועל חברי. לעשות סרט-מראה". (רנן שור). וכך הוא מתחיל: "היינו או בסוף שמינית, לפני החופש הגרול, לפני גיוס. אנחנו מתגייסים לצכא בתחושה שוה החופש הגדול האחרון שלנו. קיץ אחרון של שמש. קיץ אחרון של ים. קיץ אחרון שכולנו יחר. וצריך לעשות רברים, להספיק. הזמן: יוני 1970, המקום: תל־אביב".

"בלוו לחופש הגרול", סרט נעורים ישראלי, סרט של חבר'ה, על חבר'ה. כל היוצרים הם חברים, כולם (כמעט) אפילו גרים באותו מקום, באותו רחוב, (גלבוע) בתל־אכיב. לכולם, ועורך, צלם, חסריטאי, במאי ומפיק) זהו סרט עלילתי ראשון. לאחרים זהו סיפוריחיים. יצירתו הממושכת נהפכה לטריפ של הכמאי. כתיבה במשך שנים כבתייקפה כתל-אכיכ, ניוייורק, סן־פרנציסקו ופאריס. מדינת ישראל עברה בינתיים עוד שתי מלחמות קשות וחוזה שלום אחר. סיני חזרה למצרים, הליכוד עלה לשלטון. הסרטים שראו בשנות (21 המשך בעמור)

רון שור (צילום: ראובן קסטרו)

שנה 1970. גולדה מאיר בראש, המ־ דינה גדולה, ירושלים מאוחדת, אך אי־שם בתעלה, עם כמה שפחות פרסום, מתנהלת מלחמת ההתשה. מלחמה רחוקה, מתמשכת. לא פוטוגנית. מנותקת. אכל מדי יום פוגשים בעיתון ידיעות־אכל קטנות: שם, גיל, דרגה. 268 הרוגים. כחמישה־עשר הרוגים בחודש. מתחילים ככר לדכר על "ניפגש על לוח הזכרון" ולשיר את "יש ערימה של רשא

באפריל מופיע בעיתונים "מכתב השמיניסטים". ארבעה נערים ישראלים טובים, ירושלמים העומרים בפני גיוס, כותבים לגולרה: "די לכיכושו". בקרוכ . נשמע על גיורא נוימן, סרכן הגיוס המפורסם ביותר של שגות השיבעים. "הקאמרי" נאלץ להוריד את "מלכת האמכסיה" אחרי 19 הצגות. וכאותו זמן, כמו מדי שנה, מתגיים לצה"ל מחזור טירונים חרש.

גם רנן שור (כמאי) ואילן דה פרים (מסיק) היו כמחזור הוה. שבעיעשרה שנה מאוחר יותר, אחרי עוד כמה מלחמות

חנוך רעים: "לא עמדתי בלחץ, ונורא פחדתי למות".

"חצבא עשת בשבילי דבר מאוד חריג: שלתו אותי לשל"ת יחיד לניריעוז, חקיבוץ שאלין היה מיועד . הגרעין שלי. זה נחשב לאחד הקיבוצים חשמאלניים בארץ – אבל הם ממש שנאו אותי, העריק. לא נראיתי משוגע. עבדתי והתנהגתי כרגיל – אז למה אני לא בנוז"ל מוצנחו משתמט, זה חיח פשע שאין עליו כפרה. המציאו עלי סיפורים שאני מעשו חשיש ומארגן אורגיות ולא עובד - כו ככח הם

המשתמטים מצוו"ל, לאו "אני זוכר שחומעתי שם ברביו קאטורי, בחנוכת, ייצגתי את חצעירים. במעט שירו בי על חבמה. חיתה לי הרגשה כמו ללני ברוס. אני וזי במקום שבו במעט כולם שונאים אותי, דק קבוצה קטוח של בוי גילי, ותכנות. כמובן – הן יכלו לחבין אותי, חם ניסו מטומטמות, אז עניתי, שמתי להם ראי, שואת לא סרבנות איראולוגית, לא חיה "דווקא המסקדים הזוטרים, על מה להתווכה. ברוך שגם המכ"ים והמ"מים, התנגדו הם לא אידאולוגית הייתי נגד מלחמת לבנון. האמינו לי שות אמיתי אבל אני משוט וווק בעיני אחד המשעים הגדולים לא עמדתי בלחץ, וגם נורא מחדתי שנעשו, ואני בעד להחזיר את שנעשו, ואני בעד להחזיר אה חשטתים עוד בתיכון חיו לי רעיונות

מציםיסטיים, אך לא בגלל וה קבלתי של"ת יחיר בקובוע. ולכן חורו ברור

ימווך רעים (צילום: ראובן קסטרו)

הנאיח שלי, תעשו אתם מה שאתם חושבים לנכון. או כנראה דבדי עשו את חלושם הוכון, ולא חיה צורך בחצמת. לא התחבמתו איתם. הם שאלו שאלות

ל נערי "כלוז לתומש הגדול" מתגייסים לבסוף לצה"ל. גם השפאלן הסרבן, אחר לה. פתרון אחר היה בלתייסביר לווער 1970. במלחמת לבנון למדנו אחרת. בין שחקני הקרט מצאנו את חנוך רעים. לא ממש קרבן ניום. אבל לא בדיוק קרבי. התניים לנח"ל, אך לא נמר את רוטירונות.

"אני זוכר שהצצתי בחיק שלי, וקראתיו חחייל חווך רעום וראה משודר, לבוש בחלכח, נעליו מצנחצחות, משופר, דיוכורו בחוט ממליע דרווף לתוריד פרופילו",

בו בב, חי בחליאביב, מתכוון ללמוד אצל ניסן נחיב בשנח חקרובה, מנגן ומלחין מוסיקה. מתכנו מופע . סאטירי לעכור עימו בעיבוצים ("מכיר את קחל חיעד".)

חוא נולד בקובוץ של חשומר אז נפצ, עם אחיו ואבין, לשנח לימן חורו לארע ונדרו, שנוז מח ושנה שם. בן 18 למד מה זה לחיות חרוג בחברה

"בעירונות שיתוחתי כל פיתי דברום: ביקשתי שינופלו בי, אמרתי לוזבו ואת

4. "פיבר פלוט" (כמוטות): היחיד חמשווף

בכמוטות - חדרך הרוקחית, המודרנית והנוחה

חמבטיחה שחרור נעול של מרכוביה חחיוניים.

כמוסות עם כוס מים כחצי שעה לפני כל ארוחה.

שלחו 2 אריוות של ייפיבר פלוסיי -ת.ד. 16 קרית ביאליק ותשתתפו בחגרלה שתערך

י תהגרלה מערך בעכחות שרך דין דחברה ונצוב שערד הכרסום השתתפות אסורה על

"פיבר מלוס" (כמוסות): מומלץ ליטול חמש

2 טישות זוגיות ללונדיון

שכדי -פערוקי ומיסום סימל

ארבעת חיתרונות לחשגת תמשקל הלכון:

ל, "מיבר פלוט" (כטוטות): חיחיד חטכיל טיבין חפקטין. מחקרים הוכיחו באופן חד משמעי שיעילותו של סיבין הפקטין נדולה פי חמש מאשר . תאית רגילה בטגיעת ניצול מלא של קלוריות המזון

על ידי חנוף. ג "פיבר פלוס" (כטוסות): חיחיד חמכיל סיבין סויח. מחקר תוונתי יסודי מצביע על עטיף סויה כטביל טיבין תונעתיים בכמות כפולח מאשר רוב הדננים חידועים. סיבין אלו יוצרים תחושת שובע טנימה לומן שפושך ומסייעים בהסדרת פעולת

ב. יימיבר פלוטיי (כמוסות) ו היחיד המכיל תמצית גבעולי אעם העשירום באנוים הברונולאין המעודד את תנוף לחפטר משומנים מצטברים - חצלוליטים.

להשוג בבתי תמרקרות ובבתי הטבע. בקשו חדרכח מקצועית ושאלן לופר דולרונות סיבין הפקטין וסיבין עטיף חסויה שבייפיבר מלוסיי - להרויה נכונה.

יין קטונ, קצר, עד הגיום.

7 מלך הכיתה. בקלות הוא זוכה בנערה / הנחשקת. בלהקה הצבאית מחורים אחריו, מורות סומכות עליו, הוא אהוב לבם של לני המת גיבוריו: צוויליך, אהר'לה, מוסי ומרגו – לאיני של החבורה – דברן וחולת־קולנוע המתער א מעלי הכריו במצלמת סופר 8. יוצרו, הבמאי רגן יהות נצותנים כרי שתנוה כרמלי תסתכל עליו. אני

לנוה הסר הוא מרחק, פרפספקטיבה, פער אמנותי,

נשארים סגורים במלכורת זו, גם הסרט. פער גילים ומר לי כאון עמדת היוצרים בני השלושים ויותר היא לערים ניבוריו, נערים מתכגרים. גכרים ילרים. נערים

(ומעך מעמוד 16)

וכנעים, הספרים שקראו והשירים ששרו הם היום אבים. או שרו את "אתה ואני נשנה את העולם", והום: יושב על הגדר". אז התחיל המרד נגד "האין ניירה", ולא ירעו מה זה "ראש קטן". בתיכון חרש ייניאו את "געשוש" ו"פעשוש". "שיער" הגיע ללואל וביטא את מרד הצעירים הכלל־עולמי.

הצופים שיבואו לראות את הסרט הם אחרים כלה שחלמו אותו לפני כמעט עשרים שנה. גם יהגנים סגילמו אותם נערים הם אחרים. בתהליך הנווה, נחורות עם צעירים שכולם אינם שחקנים, וצי יוצרי הסרט להתניר את תחושות 1970, את סגנון יוינור, השפה, החלומות: שני דברים שלא הספיק דין, לפני ניוסו, מטרירים את כן השמונהיעשרה של השנעם: "לא עשיתי רישיון נהיגה, ולא שכבתי כז נחורה". הם מכינים את מסיכת הסיום של ניתישר, ישנים כים, מחזרים אחרי נעמי, זוג אחר מלו מחחת. אכל לכל, לכל יש תחושה של בינתיים,

וסי, פרופיל קרבי, יפהיתואר ומוסיקאי מחונן. יניז. ולנם יישבר כאשר יוודע כסוף על מותו. על להו נקוא הפרק השלישי של הטרט, המחולק לארבעה, הימומש בקטעי סרטים אלה בתוך סירטו. צוויליך, חמת האליפלט של "בלוו", יהיה ראשון המתגייסים ההון הנהנים, אפילו לא מעשה גבורה, או מלחמה. המת אימונים טפשית, בטירונות. מותו יועוע את הצורה הקטנה, ולא ישנה דבר. כפי שמותם של דבים ומחו ויעוע רבים - ולא שינה כלום. צוויליך רצה

ליאלת את עצמי האם זה חשוב גם היום, ולמי. ונן שור, כמאי הסרט ובעצם אביו מולידו (הוא החול לענור עליו לפני יותר מעשר שנים), נוגע פה טוסאים שיתו מאז ועד היום ציר מרכזי בחוויה מילואליה. ובין ים לים, מסיכה ונאום חוצב־להבות חא שאל: האם אנחנו וזייכים להמצא כמצב של "אין ניירה או שמותר לגו לכחור? כשנת 1970 נאמר וראסונה לא רוצים יותר. לא רוצים להילחם, לא ותים למות בעד ארצנו. הסרט אומר את הדברים פיוך ישירה. הכל שאין הוא מתייחס אליהם ביתר הדכום ומרווק. כי "בלוו הוצפש הגדול" כאמור, הוא לא רק סרט על החבריה, הוא טרט של החבריה, ובתור

הוא מחכטא בקטעים מוסיקליים לא מוצלחים ונטאמים חוצני להבות, של הפציפיסט הלוחם אהר לה. חא נואם וצועק, מצטט את מרקרוה וכותב. סיפשה צבע על קירות הכתים. בוויכוחים עם מנהלת נית הספר הוא הכוטה מכולם, אך בסופו של הסרט נראה אותו דרך הארון האוטובוס, בדרך למחנה טירונים, נתניים כפו כולם.

מכתב השמיניסטים: "איזה דבר נורא עשינו?" כתב השמיניטטים מ־1970 נהפך לשם דבר. דאז. כעקבותיו היא אמרה את המשפט המפורטם מכתב דומה שנשלח ב־1978 למנחם בגין, כמעט לא זכור היום. "ישבתי עם בחור בשם ההתקפות הקשות עליהם, שכאו מכל הכיוונים. אלדד לוי, ולמדנו למבחן", נוכרת לאה פראוור (אז המורים נזמו בהם. חבריחם, שלא חתמו, קראו קראי) בלידתו של מכתב השמיניסטים ההוא.

להם "מצפניטטים". לאח נוכרת שהיא לא הבינה "אחרייכן הצטרפה אלינו חברתו, ושמענו בתחילה על מה הם מדברים. "חשבתי שהם בחדשות שהממשלה מתנגדת לנסיעתו של נחום אומרים 'מצפוניטטים', בעלי מצפון, ודווקא - גולדמן – אז נשיא ההסתדרות הציונית קיבלתי זאת כמחמאה", היא צוחקת. כינו אותם למצרים. קפצתי לשמים. זו היתה ממשלח ליכוד גם "עוכרי ישראל". הביטוי הזה רווח כבר אז. לאומי שאמרה שהיא מחכה לטלמון מהערבים. אולם אחיה הפצוע היה מאוד גא בה, וזה נתן אני אמרתי שאולי זה נכון, אבל הם לא מפנים את לה כוח להתמודד עם ההתקמות הקשות, שבאו בעיצומן של בחינות הבגרות. "האווירה

277

המכתב נשלח לגולדה מאיר, ראש הממשלה

"אני מזועועת." לאה זוכרת עד היום את

עעה מי שחשב אז שהתברות האלה לא ישרחו ...

אוו" היום היא אשה צעירה עם המון נסיון חיים..

אחיה נפטר שנתיים לאחר כתיבת המכתב. היא-

נישאה לצבי שרף, מי שחיה בנו של שר השיכון

לשעבר, זאב שרף, והוא נפטר בפתאומיות תדשים

מאמינת שצעירים כאלה, ילדים טובים ירושלים.

ילרו שמות מבתייספר טובים בבירה, דור

האספרסו שבסריהכל רצה תוים טובים לא יותר

'תיום, אומרת לאח, אין לת יותר תשובות

כשלאה נוכרת באותו מכחב, היא עדיין אינוה

ספורים לאחר התתונת.

למחרת הלכה לאה לבית־ספרה, "בית חינוך" נבית הספר חיתה קרובה ללינץ'. זה היה ממש בירושלים, ונתקלה בשמוליק שם טוב, בנו של נורא," היא אומרת. "מה בסך הכל אמרנוז איזה ויקטור שם טוב ממפ"ם. גם הוא היה נסער מאוד. "דבר נורא עשינוו הוא החזיק בידו מכתב שניסח, וביקש להחתים מאז עלו על המוקד כליכך הרבה פרות עליו את השמיניסטים. לאה עברה על המכתב, קדושות, עד שהפרה הקדושה שהם אולי שחטו כיחד הכניסו בו כמה שינויים, והחתימו עליו יותר נראית היום באמת חסרת משמעות. גם חלמידיה ממאה תלמידי י"ב מכמה בתי־ספר יוקרחיים אינם מבינים היום על מה היה אז כל הרעש. הם בירושלים. המכתב היה די מתון, והשורה שומעים על ועדות חקירה בעניין מלחמת יום התחתונה שלו היתה: "לא נעשה די למען הכיפורים, סברה ושתילה, שב"כ; על אנשים השלום." בעיתונים פורסם כאילו החותמים שסירבו לשרת בלבנון ומסרבים לשרת בשטחים –

מאיימים שיסרכו לשרת בצה"ל, והיה דעש גדול. או מה עשו כליכך הרבה רעש סביב מכתב תמים של מאה שמיניסטים, שבסך־הכל רצו שלום עם אחיה של לאה, מוטי, פצוע קשח מקרבות מצרים וטענו שהממשלה לא עושה די למענוז מלחמת ששת הימים, היה מאושפו זו השנח חשלישית בבית חחולים "חדטה". "אתה שואל בצח"ל. את שמוליק שם טוב ראו בסיירת אם זה תשמיעו" שואלת לאה, חיום מורח שכירת מפוארת, ולאה התעקשה לחתגיים למרות בקיבוץ ניריעם ואם לשניים, "אני מניחה שוה שהצבא רצה לשחררה בגלל פציעת אחיה. היום, תרם לעיצוב דעותי. לא הייתי בשומר חצעיר, לאה יכולה וק לומר בצער: "מדוע לא הקשיבו לנו ותיו לי קשרים רופפים עם הנוער העובד, גם לא הייתי ערה כל-כך מבחינה פוליטית: קראתי

> לאת אינה יודעת היכן כל התותמים היום. כן, תיא מאוד סקרנית לדעת, ומקוה שבעקבות הטרט שיוצא עתת לאקרנים – יחפוס מישחו יוומה, ויארגן פגישת מחזור, "למרות שזה לא תיה מחזור, אפילו לא קבוצה מגובשת. בסך־הכל כמה חבל'ה שהכירו מבתו"סמר שונים."

להתחרות בגאוותה על בות ועל בתה. מהמכות היא לא תעשת, בכך היא בטוחה, ואין היא מצפה למהפבות ום משאר חותמי מכתב השמיניסטים. רובם כבולם התברגנו מוום, ונותרו רק עם וברוו. נעורום חשוב. הם וכולים לפחות לומרו "אמרנו לכם," ויש להם גם קמלות בארכיוני העיתונים.

עמוס לבב

שילדותם הופסקה בכת־אחת, עם הגיום, ובגרותם חמקה מהם והלאה. נערים שלעולם מרגישים הכי טוב בינם לכין עצמם, כלי הכנות, בתא חברה'מני, עוד לפני היות הנשים.

נורקתי בבת־אחת לסיטואציה של טירונות ואני צריך להמתדר עם העולם, וזה לא העולם שבו גדלתי. אתה שוכל כאוהל, יש מפקד שצועק: ישור שתוקו תעשה אך לא רק אהרילה, כמו שאר גיבורי "בלוו", 'עשרים שביבות סמיכהו' כדי לשרור אתה חייב שיקבע את עתידף: דימוי גברי, יחידה קרביתו". להסתגל. נהפך ככת-אחת לפוליטיקאי של החיום. מה שאמור להתפתח בחדרגה, אתה מקבל במכה. זה

אני זוכר את התופש הגדול האחרון שלי לפני הגיום. חיונו עושים מסיכות כל לילה, הולפים לים כחבורות של עשרים איש. בעשים חברים תוך יום. הייתה תחושת פירגון ופתיחות. לפני שעשיתי את רנן שור: "הגעתי לצכא בתול בנשמתי, ילר טוב. הסרט ברקתי ומצאתי שוו תחושה שיש לכולם נקיץ הוה יש חוויה קולקטיבית, ישראלית, של תקופה שאחרי תיכון ולפני גיום. זה החופש הגדול האחרון לפני כניסה לעולם שאתה לא יודע את פישרו, עולם "אין לך מושג כמה הטריד אותי שלא הייתה לי

(חמשך בעמוד הכא)

21 8132010

"בקיבוץ ממש שנאו אותי, העריק. לא גראיתי משוגע, עברתי והתנהגתי כרגיל – אז למה אני לא בנח"ל מוצנחו משתמט. זה היה פשע שאין עליו כפרה. המציאו עלי סיפורים שאני מעשן חשיש ומארגן אורגיות ולא עובד – כי ככה הם המשתמטים מצה"ל, לאו".

חברה, אני אחזור הביתה ל'אפטר', מה אני אעשהי אהיה לברי החבריה כולם התפורו, עם מי אפרוק את החוויות שעברתי בטירונות? וגם נכשלתי בטסט, או אניע הביתה כיום שישי ולא אוכל לצאת? היום לצעירים יש מכוניות, אופנועים. אז מי חשב אפילו לקחח מתית: היינו סאניקיסטים. מכוהלים".

"ולכן, כשהציעו לי לערכן' את הסרט, להעביר אותו למלחמת לבנון, אפילו הציעו להשקיע כסף אם אשנה, לא יכולתי להסכים: מלחמת ההחשה זו התקופה שלי. אני הייתי שם. וכסרט הראשון, שרוב ההחלטות לגביו הן אינטואיטיביות, רציתי לרבר על דברים שאני

ת השירות הצכאי שלו עשה הבמאי רגן שור בין להקת פיקור מרכו (כימי הנגרל גנרי) לכין "במחנה" (עם הנגרל יצחק לבני), או פגש את אורי זוהר שיהיה לבעל השפעה מכרעת בחייו. רנן, ילד תליאביבי, גדל בשדרות ה"ה למר בבית ספר "הכרמל" ובעירונית א', ובגיל צעיר התחיל להתעניין בקולנוע. אביו, פרופסור שמואל שור, מן האכות המייטרים של הרפואה הישראלית, לא היה הכי מאושר מכחירתו המקצועית של הכן. אחרי חמשיעשרה שנים הוא רואה את התוצאות: סרט

"בלהקת פיקוד מרכו הכבתי סופית שיהרג העולם: שחקן אני כבר לא אהיה. הייתי עם עומרי ניצן, בריאבא, שמיטוב לוי, ניצה שאולי, שלומית אהרון --כולם אריות, אלוף הפיקור היה או גנדי, והוא היה מתקשר כל יום למוצבים ושואלו הלהקה היתהז כמה זמן הופיער, מה עשרי או היינו נותנים חמש הופעות כיום, במוצבים, בכל מיני חורים בבקעה. תופעות של הי שעה ורבע, עם הדרגים, בפני שני חיילים, היינו 22

אכל הוא סמך על טעמי בקריאת תסריטים". שור 'עשה מאז סרטים קצרים ("אפטר", "מנצו כמעט. אני זוכר, בשנת 64', הייתי קטן, כן 11. ויליאמס", שאפשר לקושרם ל"בלוו לחופש הגדול". ו"חתונה בירושלים": טקס נישואי בתו של אריק איינשטיין לבנו של אורי זוהר), למד קולנוע באוניברסיטה, עבר בימסע אלונקות' והיה עוור במאי של זוהר ב"הצילו את המציל". הפקה לא הכי בריאה כשהבמאי, העסוק בדברים אחרים לגמרי, היה מגיע עם כיפה וציצית ומשתעמם עד מוות בכימוי פרט עליו התחייב קודם לכן. בסירטו הארוך הראשון, כמו בסרטיו הקצרים. מתעטק שור בהוויה הישראלית, במה שעושה לנו

הצבא. מיהו אותר ישראלי החי בחזון גרי קופר בעולם שיחקתי שם שנה. הצגה נורא יפה, אכל לא הצליחת מסחרית. ראו גיורא גורים הגרול לקח אותי שכו לא תמיד הכתורים הטובים גומרים אחרונים.

משקיעים: משקיעי־מט פרטיים, מפיצים, "הקרן

לסרטי איבוח", "בית־צבי": ציוד, ניצכים

צילום: 16 מ"מ ובלו־אם (הגדלה) ל־35.

מעכדה: ברקי. 100 דקות.

במאי: דנן שור.

תסריט: דורון נשר.

צילום: איתן חרים.

עורן: שלמה חזן.

ממיק: אילן דרו מרום,

מוסיקה: רפי קדישוון

אברהם דונאי. בעיתון אמילו כתבו שאני שר יותר ימה

שעה ורבע, עם הרדנים, בפני שני חיילים, חיינות אים, עם תפאורות, תומורת, בריאבא היח המפקר והיה רו. הייתי נומע ליפו בשני אוטובוסים, צבעו אותי במא בא כל יום עם מתקים (אביו היה מנהל מחלקת הלחם לסיאמי, זה היה קשה, הופעתי עוד באיון הצגת ילדים בחסתררות, או הוא למד ממנו) ורושם לעצמו הודעותי, בתוד ירון זהבי, והתחלתי להתעניין בשלנוע".

נועה מלדברג, ורד כהן, עמרי דולב ואחרים. "אחרי שהם השתחרדו, גם אני ביקשתי לעבור, כי בלהקה צבאית כל העניין זה עם מי אתה נוטע

באותו בית־קפה. הוא הקציב לכל אחר חצי שעה. קבענו עוד פגישה, ועוד אחת. אחרי חמש פגישות כאלה פתאום אמר: מי אתה: אתה אוהב קולנוע: כך נוצרה ידירות. זה בשמע לא טוב כשאני אומר זאה באוטוכוס. ניגשתי לקצין חינוך ועכרתי ל'במתנה". ולפני כן היית כוכב מחומרז

אחרי שנה וחצי ראיתי שוכ מודעה על אוליברי. זכרתי את השיר מן האודישן הקודם, או הלכתי שוב. לא סיפרתי אפילו להורים שלי, ישבו שם הבמאי פיטר קו ושרגא פרידמן, ראני עומר בפניהם ושר את 'תרגיש את עצמך' - בעברית. הטתכלו עלי ואמרו: אתה דוג'ר. הופעתי עם רבקה, דין, שרגא פרידמן, רחל אטאס,

במאייחיה: לא להעמיד את האגו של חבמאי במקום הראשון. לדכר פשוט. ועל דברים שאתה מכיר".

עורות שמגר

שירי פרייבך, יואב צמיר, ורד כחן. להספיק תכל.

כמו כולם אז גם הוא הלך לחוגים של רוו

גרינברג בבית לסין, למחנות קיץ לתמריטאות, והתנסה

בסופר 8. שלא כמו כולם הוא עבר עם אורי זוהר. אין

ספק שזוהר הוא בעל ההשפעה המרכזית נחייו

'עיניים גדולות'. נפגשתי עם אורי, הוא כא, ישב חני

שעה, דיבר נון־סטום, ושאל: זהו, הכל כסרר! אמחיי

לא. אבל לאורי זוהר חיכתה כבר עיתונאית אתרת,

"בכית קפה. הייתי עיתונאי ב'במחנה', וכדיוק יצא

(הקולנועיים לפחות) של רנן.

איך נוצר הקשר ביניכם?

"הגעתי לצבא בתול בנשמתי, ילד טוב. נזרקתי בבת־אחת לסיטואציה של טירונות ואני צריך להסתרר עם העולם, וזה לא העולם שכו גדלתי. כדי לשרוד אתה חייב להטתגל. נהפך בבת אחת לפוליטיקאי של החיים. מה שאמור להתפתח בהרדגה, אתה מקבל במכה זה ישראלי".

האזרח מיכאל רז יושב בביתו מוקף מסמכים והעתקי מכתבים. מאז פשטו אנשי המכס על ביתו באוגוסט 81', השתנו חייו. גם היום הוא נרגש ומזועזע, כאילו לא שוחרר ממעצר ללא תנאי וללא אישום כבר לפני שש שנים. רו, חוקר בכיר במשטרה שנהפך לנחקר, אחוז תחושת חרדה עמוקה לגורל המדינה. לכן גם נתן לספר שכתב על הפרשה הקפקאית שלו את השם: "מדינתי המתפוררת". אדם במבוך.

מאת עמוס לבב צילם: שמואל רחמני

דחוס, שם חיכו לי שישה־שיבעה עבריינים פושעים קשוחים העוסקים במסחר בהירואין, אלופי חיסולים בעולם התחתון. אחד מהם שלף סכין חלוד ואמר לי: נחתוך אותך כדי ללמד את אנשי המשטרה לקח, שלא יכו אותנו בחקירות".

הכניסו אותי לתא

מיכאל רזו "קיבלתי חמונה מזעזעת, כיצד עסקני מפלגות שולטים במדינה שלטון מוחלט, כיצד קונים נ הקואליציה בהסכמים מחחת

> נקנה מירה גרול למפלגותיהם. בחקירה זו התקבלה כששככו הדי פרשת ידלין פרש מיכאל וז

רקונות. הכל התנהל על פי הכלל: טובת המפלגה

מיכאל רו נפגש בחקירותיו בשחיתות שלא יכול

להשלים עמה, הוא רצה להמשיך לחקור. אשר ירלין

מוכיר אתו כספרו "ערות" כ"בחור דתי שחוזר ואומר:

אל תגן על הגדולים שהפקירו אותך, איש לא ינקוף

ישיכלתי תמונה מועועת, כיצר עסקני מפלגות

שולטים במדינה שלטון מהחלט, כיצד קונים את הקואליציה בהסכם מתחת לשולחן".

מיכאל רו פרש מהמשטרה בתום פרשת ידלין, מאוכור על כי התנופה לא נוצלה להמשך ניקוי

השתיתות בצמרת, כמו רוב הפורשים מהמשטרה, הוא

הקים משטרה, המן רוב הפורשים מהמשטרה, הוא נכרול, וניסה ליכא משם קפה. זה נראה לו ששוט, על קפריו ליכא משם קפה. זה נראה לו ששוט, על ספה מעל מכס בגובה של 25.

למכס על מנת לשתרהו הקטן הראשון, הלך מיכאל רז שעמיל מכס סביבן שיתרהו בקלות אלםי מכשירי חשמל ששיעורי המכס חוול עליהם מסתכמים במאות אלוים נשלה הוא הקטן ממקיד לפקיד, להביא אישור מכאן הצורה משם, דו דמתורה מקום מהודי להביא אישור

לל פני האינטרס הלאומי".

ירלין הוליכו הוטים לעבר הצמרת, אך היה מי שהחליט לעצור את החקירה בנקודה זו. כגימין ויגל מכחיש את הדברים מכל וכל. הוא זוכר את מיכאל רו. הביע את רצונו לפרוש, ופרש", אומר זיגל בקיצור

מחופשים לרופאים, לבושים חלוקים לבנים.

ידליו, אותה מכנה רו "מסועפת ולא מתוחכמת" וכך הוא כותב: "במהלך בדיקת המידע שמסר לנו X הצטברו ראיות שחברת הברוקרים של יוליום ולצמו ז"ל ניהלה חשבונות כספיים והחזיקה מניות שהועברו על ידי ידלין לגורמים שונים לאחר שבטוריות הוצאתי צווי חיפוש, גיליתי חשבונות של ניחול חיקי השקעות.... שישת העברת הכספים נוחלה בצורח

חמשת הוקריו הראשונים של אשר ידלין. החקירות ככר היו ברמו. או שמא בעוכריו.

מהמשטרה. הוא טוען כי עשה זאת משום שמפרשת

בספר שהוא כותב מתאר מיכאל רו אסיר מסוים בשלב מטויים הועבר אסיר זה לבית חולים לחולי נפשו שם הקרו אותר רו ושני קצינים נוספים, כשהם

בספר מתוארת גם שיטת העברת הכספים של

מתקאות רשומות על ידי אשר ודלין רנא למסור למוכ"ו". בצורה בזו נחשפה שיטת העברת כספים מסופפת ולא מתוחבמת, זביתי לשיתוף פעולה מלא מצר ולצמן ו"ל. התאברותו, של חשר אברהם עופר הפסיקה חקירה מסועפת שממנה הובילו הוסים

בצבא שירת מיכאל רו בשריון. כשהשתחרר, נסע לבקר את הוריו וחשב לצאת אחרייכן ללימורים בארותיב. אכל במאי 1967, בהיותו בחו"ל, שמע שישראל מגיימת מילואים, והחלים לחזור. אביו התחנן שלא יעשת זאת, אך הוא עלה על מטוס ושב ארצה. מיכאל הספיק לשרת באיזור שכם במלחמת ששת

> כשחטתיימה המלחמה התל ללמוד באוניברסיפת מדע המדינה והסטוריה ישראלית. התחתן עם יהודית, עבד כמבקר במשרד התיירות, ואו הוצע לו על ידי שני סטורנטים, קציני משטרח, להצטרף למשטרת חיפה. ב־1973 החל לעבוד שם כחוקר במחלקה חקירות מירמה.

> ער כאן חסיפור קולח יפה: עולח חרשיישן, שריון התנדמת, ציונות, דוויציוני, לא קיצוני, אשון נאה, שני ילדים נחמרים (היום ארבעה) מיכאל סיים את לימודיו עבו לנתניח והיח שם

חונאה בתיקורו של בנימין זיגל, הוא השתחף בחקורות גרולות שנערכו בתעשילה האוירית ובמועצת הירקות והפירון ואחרייכן עוב חבל ברי להיות אחר מבין

מהמעצר ללא תנאי וללא אישום כבר לפני שש שנים. מיכאל דן נולד ברוסיה לפני 44 שנים. הורין הגיער ארצה ב־1949, וכעכור כמה שנים ירדו לברויל. מיכאל נסע עימם, לא הסתגל, וכעכור שנה חור ארצה לבדר. הוא גדל כבית סבתו בקרית שמואל, והלך לבית

"מיכאל רו קיבל את מעצרו בצורה קשה", אומר בנימין זיגל, שהיה מפקרו של רו במחלקת חקירות התאר. כשאותי חקרו – קיבלתי התקחילב. הוא קיבל את זה בצורה אחרת, אמוציונאלית מאור".

אשר ירלין אמר על חוקרו מיכאל רו כי "חינה חוקר נחמר ומחחשב": השניים, האטיר המשחרף ידלין וחוקרו, נמגשו פניוייורק לאחר שידלין שוחרר ממאטרו, ההמשיכו בשיחות נמש. רו, החוקר שכינתיים נהמך לנחקר, יצא משיחות אלה עם תהושת חררה חיי עמוקה לעורל המרינה, לכן גם נתן לספר שכתב על הפרשה חקפקאית שלו את השפו "מרינתי

אנשי המכם על ביתו, השתנו חייו של מיכאל

רו ללא הכר. הפשיטה לא רק זיעועה אותר ואת

משפוצתו. חקירתו ומעצרו באבו כביר במשך. 16

יום, שכאו בעקבותיה, גיפצו לרסיסים גם את החלום

הציוני של המורה לאורוצת מנתניה, שהיה בעכר קצין

במכט אומרים כי אין אצלמ יתיק רוי, כי אם. "ספריית רו". את מי תוא לא חמניו במכתביםו שרים, שופטים, מבקר המרינה, כל 120 חברי חבנסת. עכשיו העלח הכל על הכתב הוא מנסה להוציא ספר, יורח לכל הכיוונים. מנסה לתכן את דמרינה, זועק ומתריעו בקצה שאתם נהגים מבילו בתאים המפוארים שיקעית חספינה דקובה. דו יושב בביתו בנתניה מוקף במסמכים והעתקי מכחבים, מספר שוב ושוב את מיפורו חקמקאי, נרגש ומוועוע מאילו לא שוחרר

שנתן לו להבין כי מצפים ממנו לשוחר. החוסר לשעבר למכוניתם ונסעו מהמקום. מיכאל רו נהפך לנחקר. סירב להשלים עם זה, ופתח בחקירה פרטית משלו. בעיתונים הופיעו כותרות גדולות: "קצין משטרה היום, כספרו, חכם לאחר מעשה, הוא כותב: "אני קטן לשעבר חשור שהנהיג כנופית מבריחים". מדי מכרי להלחם כגוף מושתת כזה זו היתה טעותי

הגורלית, שחשבתי שאוכל להילחם בשחיתות לברי.

לו הייתי מוסר למר זיגל את המידע, היו אנשי המכס

משיטה גדולה של המכם על מהסודערובה ענק, תפיסת

סחורות מוברחות במליונים, מעצר של סוחרים

ויבואנים רבים. אבל מיכאל רו החזיק בידו רשימה של

26 מקידי מכם שלטענתו לקחו שוחד. בהם לא נגעו.

י בעתון "הארץ" מאותם ימים (יוני 1979) מופיע אפילו

הסבר לכך: "מעצרם של 26 מוכסים יועוע את

בתאונת דרכים. בעקבות נכותו "הוריד פרוסיל" והחל

לעבור כמורה לאורחות והסטוריה בכיתיספר תיכון

בנתניה. מדי פעם גם לקח על עצמו חקירה פרטית

המוכסים חומר. הוא טועו שחצטברו ביריו הקלטות

מרשועות על 26 מוכסים. הוא המשיר לשמור על קשר:

עם מבריחים ולקבל מהם מידע, וזה לרבריו, הביא

אליו את חוקרי המכס. באוגוסט 1981, ב־5.40 בבוקר,

הם התרפקו על דלתו. עשו חיפוש יסודי כבית, בטלו

קטנה. את המכס לא שכח, והמשיך לאסוף ו

לא חלפו חורשים רבים, ומיכאל רו נפצע

אבל מיכאל רז פעל לברו. הוא השתמש

במעצר, ואני חומשי".

זיגל צורק. מיכאל רז קיכל את מעצרו בצורה סשה. תיאור הקורות אותו מופיע בספרו: "בתחנת המשטרה בהרגליה הכניסו אותי לתא דחום, שם חיכו לי שישה־שיבעה עבריינים מועדים, ביניהם פושעים באמצעים מתוחבמים, ערך הקלטות־סתר, נפגש עם קשוחים העוסקים במסחר בהירואין, אלופי חיסולים מבריחים, מסר את מימצאין למי שמסר, והתוצאה: בעולם התחתון, לוויתני סשע. אחר מהם אמר לי תוך נחתוך אותך כרי ללמד את אנשי המשטרה לקח, שלא כצורה אלימה, אפילו עורתי בהרבה מקרים, ככל שיכולתי, לשיקומם של עבריינים".

למזלו של מיכאל רו נוכר אחר העצירים כי הוא אמן נתן פעם קופטת טררינים לחבר שלו. שנחסר כמטה כתל־אכיב. הם עובו אותו לנפשו, אך הטראומה נשארה: זלא יכולתי לעצום עין", הוא כותב בספר. יחדר קטן, מסריח, דחום עשן סמים, צואה מרוחה על הקירות, שמיכות משומנות ומסריחות, לגוצל נפש כוח לא פיללתי מימי. חשבתי שאני חולם צבטתי את עצמי. אבל המציאות על כל נוראותיון הציקה לי מאוד. בכוקר אפילו לא נחנו לי חוסרי המכט להכנים לתא תפילין וטלית. איר הפך אותי הפכס לפושע

FW

(המשך מהעמוד הקודם)

יהוכנסתי לתא מבורד. חשבתי לעצמי שוה פיקנטי הושכתי באותו תא בו היה כלוא ירלין. התזתי מים על הקירות, למען יתקררו קצת. קשה היה לי להרדם. העברתי את הומן בתפילה, תחשיבי הקץ של ספר דניאל, חזון אחרית הימים של זכריה, זכרונות – הכל כרי לשכוח את מצבי הקפקאי. העסקתי את מוחי במחשבות ותחשיבים גיאומטריים ואסטרולוגיים – ניתותי מאורעות היסטוריים בפרספקטיבה דתית. ירעתי שאטור לי להכנס לייאוש או לדכאון".

במהלך חקירתו התמוטט מיכאל רז, איבר את הכרתו והובהל לבית־חולים. הוא טען כי עונה, אך הרופאה קבעה שהוא סוכל מהיסטריה. אחרי 16 יום השתחרר – ללא כתביאישום, ללא הסבר. כמובן שבלי

חייו השחנו. הוא המשיך ללמד אורחות בישיבה התיכונית, אך חדרו נהפך למחסן מסמכים והעתקי מכתבים ששלח לכל העולם, דרש חקירה, התחנן שייעשה צרק. הלך להיכרק במכונת אמת במכון פרטי שמצא שהוא דובר אמת. הלך להיברק בכית־חולים והרופא אכן מצא כמה פגיעות בגופו. אט־אט נהפך מאבקו לאובססיה. חברים לא נטשותו, אך איברו עניין כנבואות הועם שלו על קץ המדינה היהודית. הוא הרחיב את המטרה. החל לירות לכיוונים חדשים. פירסם – על חשבונו – מודעות בעיתונים בהך קרא לשינוי שיטת הכחירות. התריע כי הארץ מתרוקנת מצעיריה, שאינם רואים בה עתיר. קרא לשנות את שיטת המיסוי המטורפת, לתקן ולשפר בדחיפות את מערכת הככישים הקטלנית וגם להיפטר מה שיותר מהר מהשטחים, שלמתנחליהם הוא קורא "משיחי שקר". להוכירכם, מיכאל רו הוא בחור דתי.

במהלך מאבקו שהתרחב יותר ויותר חש מיכאל . רו שרבים מתחילים להתייחם אליו כאל משוגע. רק מי שמאוין לדבריו בתשומתילב וקורא את גליל נייריהמחשב עליו מורפסת טיוטת ספרו, אומר לעצמו: "רק רגע, הכואר בעצם צורק".

מיכאל רו קורא את כל העיתונים היוצאים לאור במרינת ישראל, גוור קטעים הנוגעים כעוולות שנעשו לאורחים, יוצר עמם קשרים, לוקח אותם על חשבונו להיכרק במכונת אמת. באחר העיתונים מצא כי 50,000 אורתים נעצרים בישראל מהי. שנה מכלי שיוגש נגרם כחב אישום. הוא אחר מהם. אבל בניגוך לרוכם המכריע של הנעצרים, הוא לא שתק. הגיש עשר חלונות נגר חוקריו, המכס ברק ולא מצא בהן ממש. קצין הבטחון של המכס קבע כי לחשרות נגד רו היה בסים, והוא נחקר כדין.

לונח שהגיש לפרקליטות מחוז תל־אביב הלכה לאיבוד. דנא פנה בנושא לחברי בנסת, ימעניינת במיוחד חשובחו והשמורה במערכת) של חיב בני שליטא: "אל לך לצמות לצרק מפרקליט מחוז תל אביב מר אהרון שרר. מניעים את הנ"ל שיקולים זרים שאינם משפטיים ורלונטיים בהכרות. כל ומן שאיש זה ממשיך לשכת על מכונו, עלולים להתרחש משפחים במדינת ישראל. האיש דורף קורבנות שנקרו בררכו, ולאוירווקא את הצרק לשמן, זאת התרשמותי משורה ארוכה של מקרים שאינם מהמיאים כלל ועיקר למערכת הצדק".

מיכאל דו מעריך כי מאכקו למען "מדינתו המתמוטמת" עלה לו ער כה יותר מ־20 אלף דולר. למעשה, אין הוא נלחם לטידור שמו, כי דרי כלל לא הועמר לדין. 16 ימי מעצר שהצטרמו להתפבחות מכאיכה מחלום ציוני מתוק בעיצומה של חקירת אשר ידלין, בוערים בעצמותיו כאש. ברברו על מעצרו הוא מויע ומתרגש כאילו הפרשה התרחשה אתמול: "רצו לוגיוג אותי", הוא משוכנע. "אני מנדימו מיכאל אלבין לא התאכריו נאפסו לא היה יושב היום עריין בכלאן אם לא היה לו חצי מליון למימון מאכקה מדוע כתכתי את . הספרי בדי להראות מרוע אנשים עווכים את הארץ. אני רוצה להומה שדוע נהפכת מדינה ישראל, תקוות וסיורות, לאכובת לוחמיה היורדים ממנה ברבבותיהם. חיברת ספר זה במטרה להציל את מדינת ישראל כיוצים עצמה האם אצליח בכרי מידת הסבירות: לבר מועשת, אולם בעכור אותו סיכוי קטן נכחב הממר שמשיתו אחד - לתציל את המרינה מתורבנה העצמי

"לא סיפור קפקאי. סיפור של דון־קישוט"

למה יצרוקי, ראש חלשכה של מנהל המכט, מרדכי ברקת, מגיכה בקיצור נמרץ: "הנושא של מיכאל רז נבדק לאורכו ולרוחבו על־ידי כל הגורמים המוסמכים. שרים וחברי כנסת היו מעורבים בזה. איננו חושבים שהיום, אחרי כליכך הרבח זמן, יש עוד מח לעשות ולא עשינו. לא נכון. ועדת שימרון המליצה לאחד את החקירות זכור לנו מקרה שובדק בצורה יסודית כזו, על ידי

כל הנורמים, כולל המשטרה". מ. רובינשטיין, קצין הבטחון הארצי של המכס, התייחס במכתב ששלח בדצמבר 1981 למר ברקת לתלונותיו של מיכאל רז. הוא מצא כי שמו של רז עלה בציתות לטלפון של מבריחים. "אין צידוק לטענתו של רו כי לא היחה סיכח

למעצרו", כתב מר רובינשטיין. אשר לטענתו של מיכאל דו כי נחקר עד אנשים שעושים עבודה מסורה. עבודתם קשה

חשעות חקטנות של חלילה, בצעקות וחוך שפיכת מים לאוזניו, מצא מר רובינשטיין כי אכן תיו חקירות שנמשכו עד לשעות מאוחרות. כן מצא שני מקרים בהם "היח צורך לשטוף את פנין של הנדון במים. מקרה אחד כאשר גמהלך חקירה התעלף וכתוצאה מכך שפכן מים על ראשו על מנת לעוררו ויתכן שחדרו מים לאוזניו, ובמקרח השני בעת נסיעה לאיתור מסמכים בנתניה – הנדון היה רדום ולא שיתף פעולה לאיתור המשמכים, ועל כן חתבקש עליודו החוקרים לשטוף את פניו, והדבר אכן נעשה בתחות דלק". אשר לטענת רז כי נכלא בתא אחד עם

מושעים מועדים, דבר שאטור לעשות לקצין משטרה לשעבר, קבע מר רובינשטיין כי המעצר היה באחריות המשטרה.

וקבע שחחוקרים כבלוהו "מרושש שיברח". - הקצין מציין "כי בפעילות זו אין שום חרינה".

מתעודרים חשדות. נכון שחוקר מעולה צריך

תחת גוף אחד. אבל צריך קודם להשיג חוקרים

מעולים. במשכורות שמשלמים היום – כמה

משוגעים כאלה תמצא: זו המלצה נכונה, אך

רגיש ומפריז. גם אותי תקרו, ואכלתי את עצמי,

וקיבלתי החקף־לב, אך אינני ממורמר. זהו תהליך,

אין ברירה. רו קיבל את זה קשה מדי. אני לא

"לא אגיד שמיכאל רז אינו מאוזן, אך הוא

בישראל – אין היא כתיביצוע".

עו"ד אלכשנדר טל: "עלו עליו ברחמור".

בחור טוב מאוד וישר מאוד".

קצין הבטחון אישר כי דו חוסע לביתו בנחניה לאתר מסמכים כשהוא כבול באזיקים,

> בהמשך מתירוס מר רוביושטיין לאירוע מוזר. של אנשי שב"ב: רז טען כי הפנקס עם חמקמרים חושתל אצלו. מר רובינשטוין קובע כי חמוקם

> > ביחידה לחקירות הונאה במשטרה: "נראה לי שרו עובר טראומה. יחכן שאנשים טעו. מי שלא יודע מה פירושן של חקירות – צריך אולי לבוא בטענות, אבל דו חרי יודע מהן חקירות, אני בטוח שלחוקריו חיתח בוונח שובה ולא זדונית. למעמים

אושו בנראח שמשבחים מו שלא עולה על יבלות. הקירות ברוטאליות, שמביאות אושים להודות

בנימין זיגל: "רז קיבל את זה קשה מדי".

והמיתוי גדול. נוחנים סמכויות רבות בידי אנשים שמקבלים משכורות ומוכות". "מיכאל, רז ערך חקירות פרטיות נגד המכס, אינני מאמין בשיטה כזו. אזרח אינו יכול לערון חקירות פרטיות. מי שיש לו הרבה כסף, יכול להפקיד את זה בידי חברה פרטית משוכללת. בפני אזרח מן השורה אני ממליץ להביא חשרות למשטרה, ולא לחקור בעצמו". מורים טרור, ראש החוליה של מיכאל רו

במחלקת חקירות הונאה: "הוא היה חוקר בינוני."

אחרון שדר, פרקליט מחון חל־אביב: "אינוי זוכר את המקרה שלו. מכתבו של ח"ב בני שליטא

שועצר: "עלו עליו בדחפור, ועוד איך. עשו מוה ' זחיר בעבודתי. בודק היטב כל לקוח. דן נפנע םגיעה בלתייניתנת לתיקון, כי חוא חש שחוא חף ממשע, וישר, ושפלו עליו דברים שלא היו ולא נבראו. מכל מכתב שחוא שולח, עד היום, אני מקבל חעתק, למרות שכבר איני מיצגו".

"והו איננו מקרה טיפוקו. טיפלתו במקרים של אנשים שנעצרו ולא הוגש נגדם כחב־אישום. והם לא הגיבו כך. כשחים מיכאל במעצר זעק חמס: והוא ממשיך לועוק עד היום. נכון ששמו אותו בתא עם מושעים מסוכנים. הוא גם טען שעונה, אך אין לי תוכחות לכך, ביקרתי אצלו בכלא, ווח איננו מלון יוצא מן הפלל, חוא נעצר "מיכאל דו עבד אצלו זמן קצר, ידלין משבח קפקאיז אינני בסוח. בסיפור קפקאי אחת נחקל קירות אטומים. מה הרו שיחררן אותו לבקוף.

הנילוח המובילים בעולם. מנכילא.י.ב. יצוני בונד. למשימה זו תגברנו את מחלקת המחקר והפיתוח

מנוה שיצאה בשנת 86'

שלמפעלנו בטובי המוחות חטכנולוגיים בארץ מולל שיתוף פעולה עם מדעני רפא"ל - הרשות לפיתוח אמצעי לחימח. הפיתוח ארך 3 שנים ותוצאתו סכין גילוח חדשני נמושנים בינלאומיים שעליו הגשנו בקשות

לרשום פטנטים במדינות כגון ארח"ב, אנגליה, נרפניה, צרפת ועוד. מחקרינו חעלו שמיקום ציר הסכין קרוב יותר לקצח חלחב ושינוי מבנהו תורמים לשיפור איכות

מילבדוק את תחושתנו שסכין הגילוח הרודש עולה באיכותו על סכיני הגילוח המתחרים בקשנו ממכון פורי (שגם חברת ג'ילט משתמשת בממצאיו) לערוך בדיקה השואתית של הסכין החדש לעומת סכיני ג'ילט קונטור הנדיקה כללה מדגם מייצג של גברים משחמשים באופן קבוע בגיילט קונטור. הם קיבלו את חסכין החדש, נתבקשו להתגלח בו ולהשוות אותו לסכין חקודם וחמוכר שלהם.

על פני נילט קונטור ב-6 מתוך ל חתכונות שנבדקו. הטבלה החשוואתית שלפניך מדברת בעד עצמה.

נשחשבנו על שם לסכין חחדש -"פרפקט" חירות

מעדיפים את הסכין הקודם (ג'ילט קונטור)	מעדיפים את חסכין חחדש תכונות (בונד פרפקט)
29.0%	נעימות הגילוח
31.0%	חלקות הגילוח
28.3%	הרגשה כללית בגילוח
24.8%	נוחיות השליפה מחמחסנית
35.2%	איכות הסכין
24.8%	קלות חניקוי
29.0%	הצורה החיצונית

במחקר השוואתי שנערך ע"י מכון פור"י - אפריל 87

(מכון מחקר שממצאיו מקובלים גם על חברת ג'ילט)

I:Ullip "The Thou

ננעימות הגילוח, בחלקות הגילוח, בהרגשה כללית בגילוח, בנוחיות השליפה מהמחסנית, באיכות הסכין, בקלות הניקוי.

TIMITOTADU TITUROR ROND

מירת סדרם

במשך שנתיים שלוש, אך שאין לה תרופה. הוא אמר, שאהרון ומשפחתו לא צריכים להשלות את עצמם. בראש השנה הגיעה אמו של אהרון משוודיה. אהרון חש בטוב והלך הביתה. לאחר מכן נחלש שוב, והפעם ער כדי כך שלא יכול היה ללכת ללא הליכון. אהרון כבר היה בטיפול לסיבוכים נאורולוגיים של איירס והרופא הוא שהחליט לשוב ולאשפזו, הפעם במחלקה הנאורולוגית. אהרון הגיע למתלקה עם ידירו אלי, שטיפל בו בבית.

אלי ממשיך את הסיפור: "לאחר הרופאים היה אהרון כמו התינוק שלו. האמביציה האישית שלו היתה לעזור לו. הוא אמר לאחרון לבוא כשבת, בשהוא בתורנות, והוא יכניס אותו. אז ארזנו מזוורה והלכנו לכית חולים, אבל הם לא נתנו לנו להיכנס. חיכינו וחיכינו שעות. אהרון היה כליכך חלש... השאירו אותנו בפינה, נתנו

הייתי מוכרחה לגעת בהם

'ואנה יחיאל, עורכת בכירה ב"ג'רוולם פוסט", החליטה לכתוב שמר על חולי איידם כארץ ובעולם בעקבות סדרת מאמרים שפירסמה על הנושא בעתונה, מתוכם גילתה את המימדים העצומים של חבורות בארץ בנושא האיידס. "הדרך אל חולי האיידים היתה ארוכה ורצופת מכשולים," היא מקפרת, "הם חששו מאוד לחשוף את עצמם גם לאחר ן שהובטח לחם שוהותם תשמר בסוד. הגעתי אליהם באמצעות דופאים שטיפלו בהם ותיווכו בינינו לצורך חמפגש לאחר שקיבלו את השכמת החולים, או באמצעות חבריהם. לא בקלות הם הסכימו להפגש. חירו צורך בחרבה שכנוע, בפעולת דיכוך ובכפסות של משי כדי להניע אליהם. בפגישות עצמן הם חיו חשדניים מאוד, אבל לאחר שיחות שנמשכו אל תוך הלילה הם ופתחו לנמרי ושמחו על ההודמנות לשפוך את מר ליבם; משום שחולי האיידק בארץ, כך גיליתי מהר מאוד, הם האנשים חבודדים ביותר עלי אדמות, מנודים ומוחומים , כמי שאות קין חקוק על מצחם. חכיסוי התקשורתי של המחלה הוא בדרך כלל ברוטלי וטנסציוני. אני רציתי להציג את הצד האנושי, את החולה עצמו,"

למפגש חראשון עם חולה איידם הגיעה ג'ואנה כשהיא מלאת חששות ופחדים: "אבל כל כך דציתי לפגוש אותו עבומן חפגישה שבחתי מכל החששות. נפגשנו אצלו בכית והוא חיה כל כך בודד. הבדידות שלחם היא נוראח. כולם בורחים מחם. לפעמים נשארים בסביבה אשה או מאחב. אחותו של חולח שומטר סיפרח לי בכאב כיצד הראתה לאחיה את החינוק שנולד לה, מבעד לחלון זכוכית. אני רציחי לחת לחם את חתחושה שבעיני הם בני אדם. חבי חשוב להם שיגעו בהם, ואני ננעתי. הייתי מוכרחה לגעת. תולה אחדים מירון בבכי בשעת השיחה אתי, ונגבתי להם את הדמעות בידי. את"כ בבית חשבתי בכחלה שאולי טעיתי, אבל האמת היא שאין כל סיבה לפחד. אני גם נחתי לחם לחרגיש שאני לא חוששת לחיות במחיצתם. שחיתי איתם קפה, אחותי בידיהם".

עבודת החכנה לספר (שנשפתה בהתיועצות עם ד"ר שלמח מעיין) ומשכה כשוח וחצי. ג'ואוה, ילידת בריטניה, , נשואה (לראול יחיאל, במאי בעלוויזיה הישראלית) ואם . לארבעה. "היותי חוורת הביתה עם דכאונות. בעלי הרים ידיום, אל חספרי לי יוחר, הוא ביקש, גם לבני הגדול לא סיפרתי, אני לא רוצה למלא את חייו בפחדים. בחור צעיר במותו, יוצא לאילח ונפנש שם עם בחורה וחמדה מניו־יורק, אז אני צריכה להבחיל אותו ממני הרצון לעשות חיים בגילוו" כדי לחרגיש במעט את מה שעובר על חולי האיידם או על

נושאי המנדנים, החליטה ג'ואוח לעבור בדיקות במרפאה לגילוי מוקדם של המתלה. "ישבתי שם על חספטל. פגשתי שם זוג מכרים. מה את עושה מה, ג'ואות, הם שאלו וכמובן שלא יכולתי לחשיב. ישראל מדינה קטנה וכולם מכירים את כולם, זו סיבת שבגללה הרוב חגדול מעדיף שלא לחגיע למרפאות. אחריבן בוקשן ממני פרטים אישיים וסרבתי לחת, , המתותי שבועיום בדריבות לקבלת החוצאות, וקיבלתי שמץ של מושג מה עובר עלוחם בתקופת ההמתנה. לאחר שבועיום שוב צרוך לבוא למרפאה ושוב להמתין בתור ולפנוש אושים. עם המימצאים שליליום, מילא, אבל אם הם חיוביים – כאן מחחיל השיוט הגדול. אני מכורה מישהו שבודק עצמו כל יום בראו, לראות אם הוא לא החומה.

"אני חוששת שבעחיד נהיה עדים למקרום נוספים בכמו יות שבו החליט חולה לשים קץ לחייו, ובהשכמתו המלאה חנקו אוחו שני חברין בעורת כר. ברוע אין מחרון נראה לעין למתלת, אבל המעט שניתן לעשות וצרוך להעשות הוא מסע הסברה ותינוך הגיבור בנושא האיידים.

טלפונים, והצוות שהיה בתורנות לא ידע מה לעשות. "לפתע הגיע מנהל המחלקה. הוא לא דיבר איתנו. הכי קת שהעז להתקרב אלינו היה מרחק של שני מטרים. הוא רק דיבר ש איומה לה דום, הוא ללא ספקן

שו חני תמים שנכתב אי פעם, על

ולה של אירמה, אולי אין הרבה

ו המקצוע העתיק בעולם.

שבו אובה, קנאה, רצח שירים,

מואקה בקיצור כל אותם דברים

דשוו לויות למענם.

עון גרערן.

והשבת הואת היתה כליכך מעייפת."

נקבצו סביבו. הם השתמשו בכל הקשרים שהיו להם, ואילצו אן

ממשיך אלי: "הכניסו אותו לנאורולוגית – זה היה פתח לשנות את השלט. היה כתוב איידס גם על כל הציור."

אליו "האחיות לא רצו להיכגם לחוך החדר כדי החליט בית החולים לשוב ולשחרר אותו."

אילנה: "מנהל המחלקה אמר שהוא חייב לעזוב ב־8 בכוקר. זה

שתי הנהגות השליכו את אהרון על המרדכה ליר ביתו ונסעה

אומר אלי: "הטיפור שהם רצו לנקות את החדר היה שטויות. הם רק רצו להיפטר מאהרון. העמרה רשמית של בית החולים היתה לקבל את אדרון ולתת לו את הטיפול הטוב ביותר, אבל הפתרת המעשי היה שונה בתכלית. עכשיו כשאני תושכ על זה, אני אוני

נשאר בבית. מצב בריאותו הלך והורע והוא התחיל להיות משותל הוא לא יכול היה לבלוע. אבל הוא לא היה אףיפעם לכר – אמו היתה לצידו, ואחותו, בעלה ושני ילדיהם הקטנים. חיה לו את אלי ותמיכה מלאה מחבריו לעבורה. ימים אחרים לפני שנפטר סיפור אילנה כי הוא כתב ביומנו: "טוב־לבם של האנשים עוזר לי להתגלר.

אורנה: "ראיתי אותו יום לפני שמת. הבאתי לו אלבום תמונות מהתערוכה שלו במוויאון, שהמחלקה שלו הכינה עבורו. נורא שמחתי שהבאתי את זה בזמן, כך שהוא הסמיק לראות. הוא היה כליכך אומלל, לא יכול היה לסגור יותר את הפה, והוא היה כליכן רוה. הוא נתמך בכרים כדי שיוכל לשבת במימה, ידיו חיו כמו שעווה צהובה. בתתי לו את האלכום ולא היה לו כוח להחוים אונו או ישבתי על יחד והנחתי את האלבום על ברכין והמכתי את הישים בשבילו. זה נגע מאור ללכו. הוא רצח לבכות, אבל הוא לא היה מסוגל יותר, דק קולות יצאו. בתמונות שאהב במיוחר נגע בירו או נתן לי מתנה, אחת המנורות שלו. הוא אהב רברים ימים והוה מנלה שעות בהתכוננות בסירור של מגורות עתוקות בפינה של חליו אמרתי לוו אבל אתה אוהב להתבונן בהן, והוא אמר: 'לא נשאר לי ומן, אני כבר לא צריך אותן. או הבנתי שהסוף קרוב. אותו לילה מת אהרון.

לנו את כל הדברים שצריך לבידור: כפפות וכו'. בינתיים היו הונה

שה יוסף הפקות - ב.א.א תפיקים גאים להציג את המחומר עול אלכפודר בראפורט:

תאריכי ההופעות:

המשרוים בצפון.

##

א שחקוים, רקדוים וומרים, תומורת בניצוחו של קובי אשרה, תפאורות ענק מרהיבות, תלבושות ססגוניות, מערכות תאורה והגברה מחו"ל.

תיא, לשבועיים בלבדו היכל התרבות, החל מה־81 ליולי. הפצה

ראשית: "לאן", דיזנגוף 101, ת"א. טל. 189 231 247373 וביתר משרדי הכרטיסים. **ירושלים, לשבוע בלבדו** תיאטרון ירושלים,

החל מר8/19. הפצה ראשית": "קלעים", שמאי 18, טל, 221824

20. "בימות", שמאי 8, טל. 8920200, ובקופת התיאטרון. חיפה, לשבוע בלבדו אודיטוריום, החל כר8/29. הפצת ראשית:

מופת חיפה", רח' בחואלר 11, טל. 04'662244, 04'668276. O4'668276.

ב"ש, 4 הופעות! קולנוע קרן, 9/9, 9/01, 11/9,11/9. כרטיסים: משרד 'הנאוה'', פסג' גולן, טל. 33448 -650. עין גב, 4 הופעות!

אולם כינורות, פ/16, פ/17, פ/18, פ/19. כרטיסים: קיבוץ עין גב,

ציסנ הנחה בלעדית למחדשי המנוי של יחבימה". בתופת יהבימה" בלבד.

לועדי עובדים וקבוצות מחירים מוזלים על קניות מחקות: "לאן" טל. 230898, 230189.

טל. 2/30000 דפס, טבריה, "בידור הצפון", טל. 722697, ובכל

.03 במחה לבעלי כרטיס "ויזה" ב"לאן" בלבדו טל. 193823-30.

הרופאים האחרים. הוא היה עצבני מאוד, והחליט לא לקבל או אהרון. או נאלצנו ללכת הביתה. אהרון היה שבור, כי הוא גסס. הא רצה לנסות כל טיפול אפשרי. הוא היה עייף מאור ונורא חולה חברים לעבודה, ששמעו כיצר גורש אהרון מנית התולים

משרד הבריאות להוציא בג"ץ כדי לחייב את בית החולים לקנל באמצעים נגר בית החולים). אבל אפילו אחרי זה, החיים ננית החולים היו מאוד כלתי־נעימים לאהרון.

משבוע אחרי השבת ההיא. שוב, חיכינו וחיכינו. לכסוף שאלחי או האחיות: מה הבעיה? הן אמרו שאין מיטה. הן רצו מיטה מיותרת שאלתי אם איכפת להן שאני אשיג את המיטה בשבילן, והרי אמו בטרר. אז ירדתי למרתף והבאתי חזרה מיטה. סיררתי אותה והלמוי לקחת את אהרון מחדר־המיון. כשחזרתי ראיתי את כל הסימנים: בירור איירס' כתוב בעברית על הדלת. אהרון ביקש ממני עט כרי

אהרון בילה פחות משבועיים כחדר הכידור. אילנה ואלי עש

ילנה: "הוא לא היה מסוגל לקום או ללכת. הם נתנו לו כל-כך הרבה תרופות. הוא ישן כל הזמן והיה מסומם

להחליף מצעים, לקחת אותו לשירותים או להאכיל אותו. אהרון אמר שהן אפילו לא טרחו לומר לו שהאוכל שלו נמצא מתוץ לחרו. הן רק נתנו לו כרורים שטיממו אותו כל הזמן. מקץ ימים אחרים

היה יום ראשון. אהרון אמר להם שמישהו יבוא לקחת אותו בצדריים, כיוון שהוא לא יכול לעזוב לבר – הוא לא מסוגל ללכת אז הם התעקשו להוציא אותו בשעה מוקרמת. בדרך כלל לא משחררים אנשים לפני 10 בבוקר, לכל המוקרם. בבית החולים היה עליו להתלבש בכוחות עצמו. הוא התעלף. שתי נהנות אמבולנסי הגיעו, ובתחילה טירבו לקחת אותו מחשש הידבקות. רק כאקר מנהל המחלקה יצא עם חלוקים ומסיכות בשבילן, הן הטכימו לקית

אהרון נפל על הארץ ונחבל. שכניו נאלצו לעזור לו לעלוה במדרגות לדירתו. בינתיים הגיע אלי בצהריים לביתיהחולים כרי לקחת את אהרון. הוא מצא חרר ריק שלא גוקה עדיין והסיבה שנונו לשהרורו המוקרם של אחרון היתה שהחדר נחוץ ושיש לחטאו.

איך זה יכול היה לקרות בבית החולים הזהו איך זה יכול לקרותו" אחרי הטיפול הזה החליט אהרון שמספיק לו מבתי חולים. הזא

על המחשבח שעלי למות".

אריה בנדר

הביתה עם

הוא ביקש. גם

"ראיתי אותו יום

הכאתי לו אלכום

נגע מאוד ללבו.

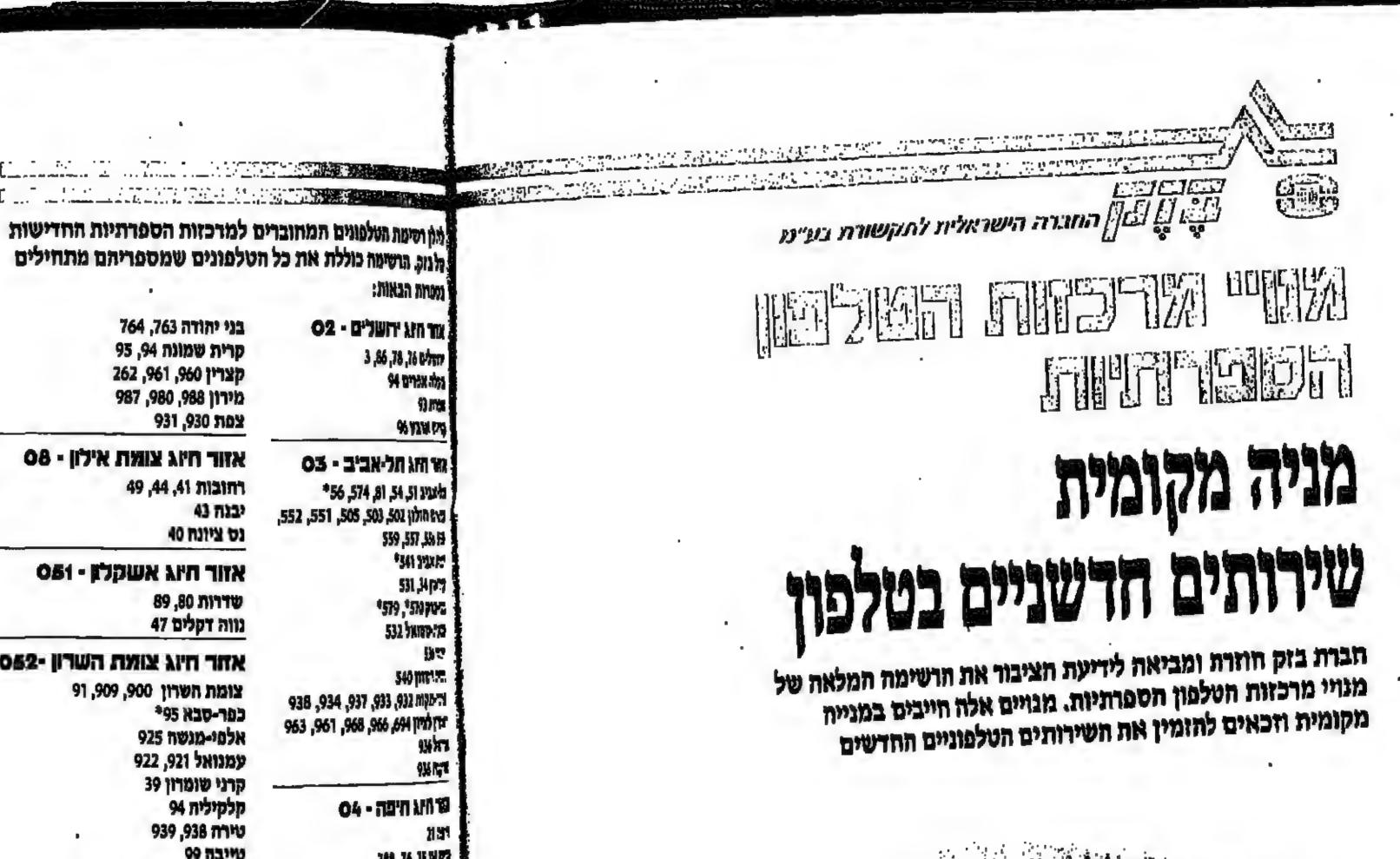
הוא רצה לבכות

אבל הוא לא היה

מסוגל יותר, רס

קולות יצאו.

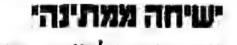
תמונות

חטכנולוגיה החדשנית של המרכזות הספרתיות מאפשרת לחברת בזק להציע למנויים המחוברים אליהן, שורה של

אתה מחכה לשיחה חשובה? אם אתה מנוי על השירות**ישיחה ממתינהי** אינך חייב עוד לחשאיר את הטלפון פנוי. מי שיחייג אליך

בני יהודה 764, 764

קרית שמונה 94, 95

קצרין 960, 169, 262

מירון 889, 980, 787 צמת 930, 139

נט ציונח 40

שדרות 80, 98

נווה דקלים 47

בפר-סבא 95*

אלמי-מנשח 925

922, 921 ממנואל

קרני שומדון 39

קלקילית 94

נתניח 60

כפר יונה 68

כפר ויתקין 66

טירה 389, 939

פוכב יאיד 923, 924, 927

אבן יתודה 697, 698, 699

יול-כרם 671°, 672°, 673°

79 אשדוד 4, 5, 14, 79

גן יבנה 73, 74 קרית מלאכי 8

באר-שבע 49, 49

אזור חזג אילת - 050

אילת 31, 50, 50, 5⁴, 56, 75, 59

עין יחב 18

85 ,83 ,82 ששע

*יופעלו בקרוב

אזור היוג אשרוד - 055

אזור חיג נתניה - 053

אזור חיוג צומת אילון - 80

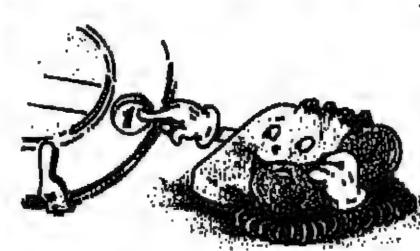
אזור חיוג אשקלון - 610

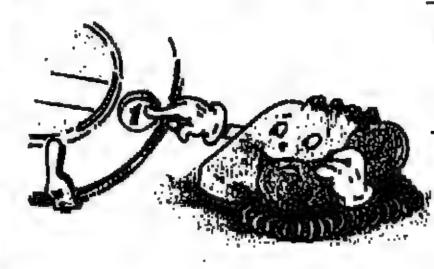
אזור חיוג צומת השרון -520

צומת חשרון 900, 909, 19

אחר חיוג באר-שבע - 750

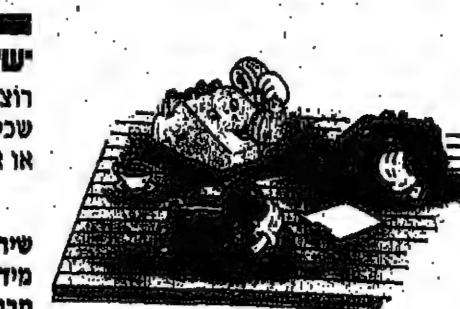

ייוואדים לתויי הספרתיות בכבד

שירותים חדשים.

בשעה שאתה עסוק בשיחה, לא יקבל צליל "תפוס". אתה תשמע צפצוף באפרכסת. לחיצה קלה על העריסת - ואתה משוחח עם המתקשר החדש. לחיצה נוספת - אתה חוזר לשיחתך

אתח רוצח לצאת מחבית מבלי להפסיד שיחות-טלפון? אם אתה מנוי על השירותיעקוב אחריי - הדבר אפשרי. אתה נותן לנו הוראה באמצעות חיוג של ספרות מתאימות - וההתקשרויות אליך מכל מקום יצלצלו בטלפון אחר שאתה מעונין בו,

חיוג מקוצר

אם ישנם טלפונים שאתה מרבה להתקשר אליהם - שירות יחיוג מקוצר־יאפשר לך לבצע זאת בחיוג של ספרה אחת או שתיים בלבד. ניתן לאגור בזכרון עד 38 מספרי טלפון.

יחשבון מפורטי

אם אתה מעונין לקבל בחשבון הטלפון מידע מלא על שיחות הטלפון שלך: מהו מספר חיעד של כל שיחה, תאריך ביצוע ומשך הזמן שלה -הייח מנוי על השירות יחשבון מפורמי תוכל לבחור: חשבון מפורט לשיחות הבינלאומיות בלבד, חשבון לשיחות הבינלאומיות והביגעירוניות בלבד, חשבון מפורט לכל

ישיחת ועידהי

רוצה לקיים שיחה משותפת לשלשה אנשים, שכל אחד מחם נמצא הרחק מחברו - אף בעיר או ארץ אחרת? ישיחה ועידהי חיא הפתרון.

שירותים אלת כרוכים בתשלום נוסף מידע מלא ניתן לקבל בכל משרד עסקים של DINHU TORTO

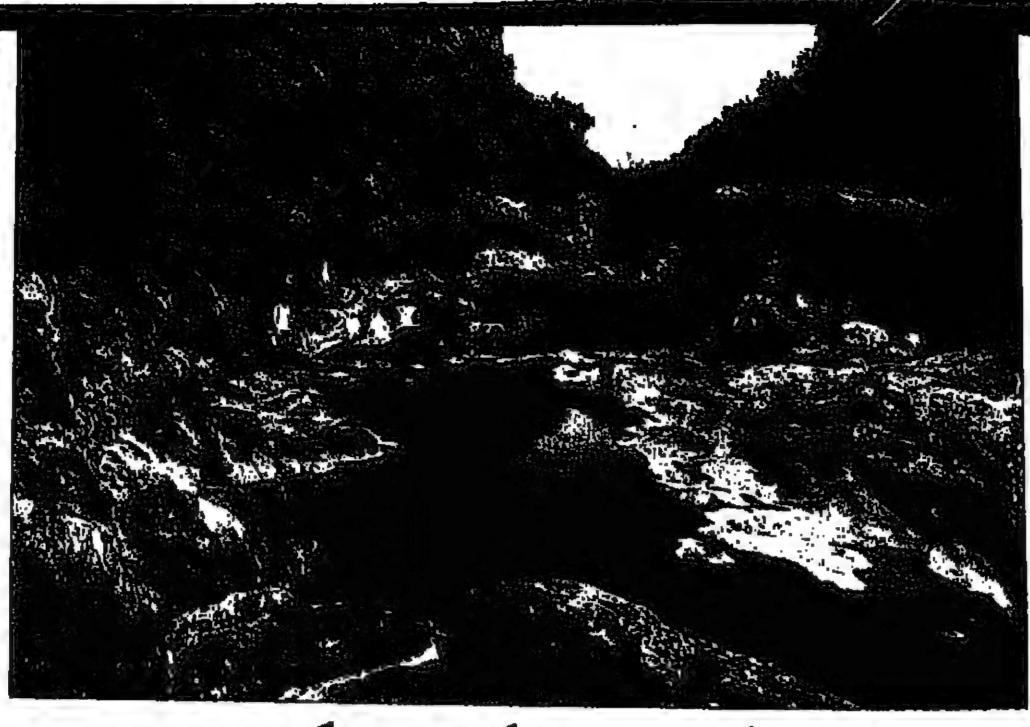

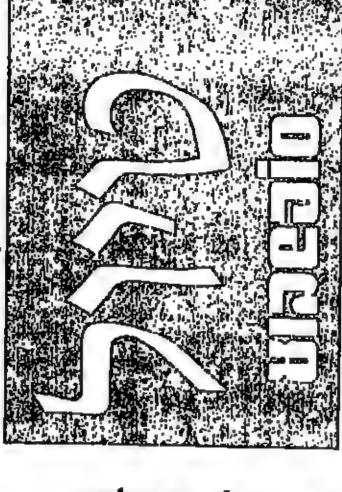

הועוד איזו נחת. העד היזו נחת. העד איזו נחת. העד איזו נחת. בין הסוגים בין הסוגים בין הסוגים השונים. מרגרינה אחת ללא מלה. השונים. מרגרינה אחת ללא מלה. נותנת חיות גדול - לרכלי אמנה.

נותנת טעם גדול – לכל: אפיה, בישול, טיגון או מריחה. כן, מרגרינה אמיתית היא רב־תכליתית. קני אותה עוד היום – מורגרינה של "ויטה" ללא מלח.

צילמה שי גינות בשיתוף רשות שמורות הטבע

ות בסולם, אל נחל זוויותן. 27

ום וחולכים. ההליכה מהרכב עד לבריכות בתוך הנחל, כ־45 דקות מחמכונית עד הב" וקת המסלול הראשון קל יותר, למשפי

• לאלקמץ לתוך הבריכות. • לא לכצע גלישות (סופלינג) במצוקי רשלו, להוציא הקניון השתור בנחל זוויתן -ם שתרת הנלושה רק למי שעבר הכש" וה מתאימה והוא בעל ציוד תיקני. • לא לנעת בחפץ חשרד.

לטייל רק בשבילים מסומנים. לא לעי לא ללכת בסנדלים, אלא בנעלי הליכה. לחבוש טבע ולהצטייד בהרבה מים, לשי תות הרכה, עד 10-8 ליטר ליום! לקחת נגדים לע נידים נודים. לא צרוך מגבת, כי מתויבשים

לוהני חשוב – ללכת בדיוק לפי המסלוי לים שמתארים כאן, בתוך שמורת הטבע לים שמתארים כאן, בתוך שמורת הטבע הלא להשאיר אשפח בשטחו
לפי שיוצאים מחמכונית, להשאיר על לפי שיוצאים מחמכונית, להשאיר על החלון דף נייר ובו הפרטים הבאים: מסלול לטיל, ומן היציאה וזמן חזרה משוער. לעיל, ומן היציאה וזמן חזרה משוער. אירעו כשמטיילים קפצו לתוכו. גם לא ליון להתקרב יותר מדיו לראש מפל הזווי עין להתקרב יותר מדיו לראש מפל הזווי למטה, במיוחד כשרצו להצטלם על למטה, במיוחד כשרצו להצטלם על המלה לא מנעו מעשרות אלפי מטיילים האלה לא מנעו מעשרות אלפי מטיילים להמשיך לטייל בנחל זוויתן. יופיו ונופי המי שלו שהם יחודיים בארץ מושכים להמשיך לטייל בנחל זוויתן. יופיו ונופי אליו מטיילים רבים. למעוכם, טיול שמי הצל לשני מטלולים ברורים שאפשר לל מטומנים בשחור, כחול או אדום.

בכניש מצומת יהודיה לכיוון פונים מהכביש לחניון יהודיה. הפנייה כחמש דקות. להיוחר, לא להתקרב לשפת האבנים. מסלול זה ארוך יותר, אבל מרווי קצרין. כשבעה וחצי ק"מ מה" שמאלה היא לרחבת החנייה, אבל אנחנו המצוקו

> כדי לסגור את השער מאחוריכם. גסן מחחיל הטיול לנחל זוויתן ולמפל על עמוד השער סימן כחול. נוסעים כק"מ נחל זוויתן. וחצי. חווים. מי שרוצה, יכול להמשיך בנ־ חור נכוור, פקח רשות שמורות הטבע, סיעה בדרך עפר. פונים שמאלה ונוסעים שה אותנו בשני מסלולי טיול לנחל. כל חצי קילומטר עד מולג׳דרכים. כאן חונים ואז פונים ימינה לתוך הקניון. אה מהם כולל הליכות, מנוחות ורחצות גם אלה שנטעו בדרך העפר, ומכאן מתפי נמיטת, אוך כשלוש־ארבע שעות. בש־ צל הטיול לשני מסלולים. בשניהם הול־ וום נוסעים בחלק מחטיול, ואחרו־כן חוד כים למפל. ולבריכות. בשני הולכים גם

הולכים ישר בשביל לפי הסימון הכחול לצעוו, נחל זויתן מגיע לכותרות בגלל על האבנים. עוברים בדרך אקליפטוסים שונות שקוות כו מחוטר זהירות או בגי וחורבות בתים של הכפר הנטוש שייח' לל הרפתקוות מיותרת. המועצה האיזו" חוסיין. ממשיכים ללכת בשביל עד שחו" יית נולן והחברה להגנת הטבע פירסמו צים ערוץ קטן. מיד אחריו, השביל הכחול ● ללכת בתוך הנחל: הואות בטיחות למטיילים בגולן למען פונה ימינה. עוזבים את הדרך שממשיכה שיול מהנה ובטוח. ולכן, כדאי לקרוא ישר, ופונים ללכת בשביל המסומן כחול, ולושת קודם כל מה לא לעשות בטיול עד למצוק מעל נחל זוויתן. הולכים על איזור רמתי שטות ופתאום רואים למטה

פל, צריך לחזור לשביל המסומן בכתול,

הסימון הכחול, וחוורים למכוניות באותה

לתצפית על המפל: הולכים ימינה, צפונה, צפונה והולכים לפי הסימון השחור על חים בו הליכה יפה בתוך קטע של הנחל. עומת, בחניון יהודיה, יש תחנת נוסעים ימינה. עוברים שער ברזל לבקר גובה המפל 25 מטרים, והוא זורם כל הש־ הולכים צפונה כחצי שעה במסלול הש־

רח־הגולן. מימיחם זורמים בערוצים קט" בגדר בקר שמאלה, לשביל מסומן באדום. נים שמתנקזים לערוץ הקניוני הצר של חולכים בערוץ הנחל. עוברים דרך שתי כדי לרדת לשתי הכריכות בתחתית המ־

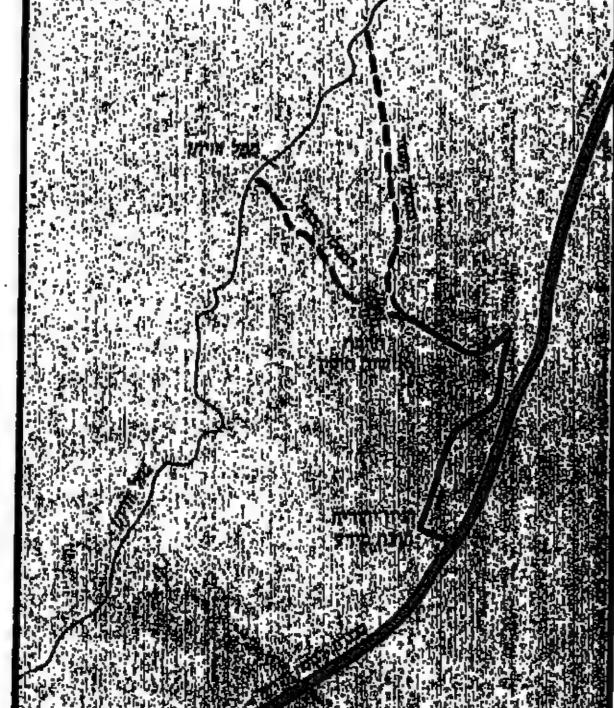
שישכשך וישחה. כל הדרך הולכים עם

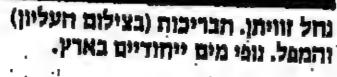
הכחול פונה ישר, אבל אנחנו פונים ימינה, אותה בכיוון ההפוד.

הרועה כאן. אם השער סגור, יורדים מהר־ נה. מקור המים במעיינות שנמצאים במזי חור. חוצים את הערוץ. נכנסים דרך פתח בריכות יפות עם עמודי בזלת מצולעים ומשושים. ממשיכים הלאח עד מעל מפל הזוויתן. נזהרים לא להתקרב אליו. ממשיי כים ללכת על המצוק בשביל האדום עד שחוא פוגש את השביל הכחול. עוזבים

יורדים, תוך כדי הליכה, בסולם שאורכו את השביל האדום ויורדים לתחתית הני כ־2־3 מטר, וממשיכים לרדת לתוך הנחל. חל בשביל הכחול, דרך הסולם – כמו ואו פונים ימינה עם השביל. הולכים כ־50 במסלול הכחול המתואר קודם. יורדים מטר, חוצים את הערוץ וממשיכים בש" בסולם, ופונים לרדת בהליכה עד לנחל. ביל עד הבריכות. לא לקפועו בקרקעית אחרי 50 מטרים פונים ימינה עם השביל, הבריכה יש טלעי בולת. רק מי שיודע, וממשיכים בשביל הכחול עד לבריכות.

כמו במסלול הכחול. חוזרים אל הסולם. עולים למצוק וחוזרים אל הרכב בשביל זהו מסלול שני המתחיל גם הוא מחניון המסומן כחול, כל הומן. וה השביל שבו יהודיח. אחרי שעוברים את שער הבקר ירדו המטיילים במסלול הכחול אל הנחל. מגיעים אל מולג הדרכים לפי הקטע הקוד את תיאור הדרך קיראו בתחילת הקטע דם – המתאר את הדרך למפל. המסלול "המסלול הכחול", אלא שהפעם עושים

35 BIDEDIA

עוויה גלול

נשיא "אלרון"

עלות בגיל 16 מרומניה, לבדו. למד

במוסד של עליות חנוער ואחרייכן

בטכניון. עשה חואר שני

חחל להרצות בשכניון והקים

ומואו ציור למחקר מיויקני. שודלה ווהמכור לקונצרן

יכולת להתנתק, לפרוק מתח, לעשות משהו אחר במקום לחשוב מה קרה בעכורה במשך היום ומה יקרה מחר – חשובה. למולי, אני ממוגל לעבור במהידות רבה מנושא לנושא ועל־ירי כך להתנתק. כשאני מצליח להיתפס למשתו, סרט בטלוויויה, ספר, זה מרגיע. אחד הכילויים הנעימים ביותר הוא עם הכנות

והנכדים. אני אוהב לשחק איתם, מנסה להשתתף איתם ברברים שמעניינים אותם, לחדש להם, לראות את התגובות שלהם. אני מסוגל להתמסר להם לגמרי, ער שמצלצל הטלפון ומחויר אותי לנוערכת השנייה. אילו הייתי מנתק את הטלפתים, הייתי כל הומן רואג שמא קורה משהו. אני לא מסוגל לנתק טלפונים ולומר – לא רוצה לדעת מה קורה. או זה מטריד אותי. גם בשאני נוסע, יש לי צורך מתמיד לשמור על קשר, עם העבודה ועם המשפחה. אני מסוגל לצאח לסופשבוע

בארץ, אני אוחב לבלות מומשבוע בירושלים. חמיד יש לי שם אמוציאציה של חומשה, חופש, גם כשאני בא לשם באמצע השבוע, לפגישת עבורה כשאני בירושלים אני מטייל, מסתובב בעיר העתיקה נהנה שנוף ההרים. אני אותכ רברים חוים, לא רואה עצמי עובר פינה אחרי פינה במוויאון. אני עובר במהידות, זו לא התנאה המרכנית שלא. אני מאור אותב למגוש אנשים שבחברות אני

מוליש נוח, שמעניין לי איחם. גם כשאני גא למקום וודש אני אוהב לפגוש אנשים שמאפיינים את המקום להבין דייכם תרבות אועית, דוד חשיבה אועית, מאור

עם השינויים. ובעיני, זו חולשה.

בשיש לך המול להיות שולט במצב, לתת את הטון

רואים כגבורה את העוברה שהם קבועים ברעתם וכה שחשבו לפני חמש שנים הם חושבים גם היום. אני שונא לשמוע אנשים בגילי אומרים לילדיהם ונכריהם - בומני... זה רק מוכיח את חופר הנכונות להתמודר

שליש מהומן אני נמצא בארה"ב, נע בין כוסשון. קליפורניה וניו־יורק, בה ממוקם המשרד שלי אה קליפורניה אני אוהב מפני שבתי ונכדי נמצאים בסנטה קלרה. את ניוייורק אני אותב מפני שקצה החיים התוסם שלה מאור לרוחי. בחיפה יש לי עבורה בית, משפחה, טכניון ונוף. חיפה היא בכל זאת המקום המרכזי בחיים שלי. כאן יש לי הרגשה, בצרק או לא שאני קיבע את הקצב של הסביבה: באופי הרחלסקות שלנו יש הרבה פעילות ופעלתנות. כשאני מקבל אנשים לעבודה, איני מבטיח להם הרבה דברים, אכל דבר אחר אני יכול להכטיח – שלא יהיה להם משעמם

בלבליים חברתיים, יש לי די הרבה חברים רופאים, העוסקים במחקר, וות תמיד מרתק. מעניין אותי במיוחר לראות את חדרך בה שתמודדים אנשים עם חשינויים הסכיבתיים. אנשים רבים מדי דווכים במקדם, לא מוסנים לקבל שינוי

באיוו חקופה היית רוצה לחיות: בעוד 50 שנה. נאיוה מצב אתה אוהב להימצאז כשאני שולט במה שנעשה בסביבה.

מו עור היית רוצה ללמודז <u>הנדסה גנטית.</u>

נמה אתה גארזו באנשים שגידלתי, בעובדה שהקמתי דור של תעשיינים, בהישגי הכלכלי־ ים וכילדים שלי, מאוד.

מה היתה נקודת המיפנה בחייך: <u>השתלמותי בארה"ב בישנות ה־50. שם הבנתי</u> שהאתגר הוא ויצול הידע הטכנולוגי־מדעי לעסק כלכלי מצליח.

על מי אתה מרחםו על אנשים שמשעמם להם.

אוֹ מי אתח מכבדו אנשים שיש להם אימפקט חיובי חזק על הסביבה.

למי אחת בוז לאנשים צבועים המעמידים פני ישרים, צודקים, מוסריים.

מה לא מוסרי בעיניךז לבצע דברים המתבססים על סבל של אחרים.

מה מעצבן אותך: טפשות, עצלות, שטחיות, נסיון למרוח, אנשים שלא עושים את עבוד־

ממה אתה מאוכזבו מהעוכדה שכחברה, עדיין איננו חיים מפרי עבודתנו. מהקצב האינוי אצלנו. ב־39 שנות עצמאות יכולנו להשיג לפחות פי שניים משהשגנו. אנחנו מאבדים זמן, ממספסים, חיים באשלייה.

את מי היית רוצה למגושו מדענים שהביאו לשינוי מהותי, כמו איינשטיין.

מי היו גיבורי ילדותרו ז׳ול וורן. עד עצם היום הזה.

מה רצות לתיות כשהיית ילדו <u>רופא.</u>

איך אחה מפנק את עצמרן בזה שאני עושה מה שאני רוצה.

מה מביך אותך ז כששואלים אותי איך אני מפנק את עצמי.

מה החולשה שלך: חוסר סבלנות.

מה החכונה המאפיינת אותךז אני חושב שיש לי ערכים של יושר אינטלקטואלי.

מה מפחיד אותרז כאב, גבהים.

מה ישראלו בעינירו אדם גאה, בעל תושיה, קצת חצוף, בטוח בעצמו. לפעמים, בעל בטחון עצמי מופרז.

"אני נהנה במיוחר מספרים

העוסקים במדע של המחר. צורת

החיים החברתיים בעתיה מעניינת

אוהב. גם אם זה ציור של אמן ירוע. חשוב לו שהציור

באמנות יחד עם יוה אני לא מחבייש לומר מה

מה אתה שונא לעשותו לקום בבוקר.

מת מרגיע אותרו לשחק עם הנכדים, ספר טוב, סרט טלויזיה, לעשות משהו אחר.

מה מנוע אותדו חידושים, סקרנות, כל מה שאני עוד לא יודע.

כמה בשבילי, זה היכולת להשתמש בו, לעשות מה שאני הוצה. אגירה לא אומרת לי כלום. אני אוהב, לפשל, לפוס בנוחוות, אלמנט הכסף הוא חישוב באיוו. מידת נוחיות אתה טם, ואני מוכן לשלם בשביל לותות בשאני יוצא לחומשה, היא צריכה להיות נוחה. אתה ממנו. השימוש בכסף צריך לגחום לי הנאח

ואיר הם יתמודויו עם זה. "יש לי חולשה לדברים שאיני מכיר. גם באוכל. אני מסוגל

סטריפ, ומנסה לברוח – וזה לא קל היום – מסרטים

עם הרבה אלימות. סרטי מתח ובלשים אני אוהב רק

אותי, אם כי לעתים קרובות אני נרדם מול המסך. אני

עוקב בעירנות אחרי סדרות כמו "שושלת" ואחרי

התוכניות הבריטיות. פעמים רבות אני מעריף לקרוא.

בררך כלל אני קורא שלושה ספרים בנוטאים שונים,

במקביל. תלוי במצב־הרוח. ליד המיטה מונחים עכשיו

"עניין פרטי" של ג'ודית מיטשל, "קוסמוס" (מכוסם על

הסדרה), "הומור כשר", "הנשמה של מכונה חדשה" של

מרבה לקרוא ספרות מקצועית, ספרים העוסקים

כניהול, כלכלה והתפתחויות בסוגי התעשיות שלנו.

אני אוהב ספרים שמחזיקים אותי במתח מחשבתי,

שצריך להתמודר איתם, ונהנה במיוחר מספרים

העוסקים במדע של המחר, לא ספרי מדע בריוני

רגילים, אלא, למשל, ספרים כמו "הגל השלישי" או

"הלם העתיד" של טופלר. צורת החיים החברתיים

בעתיד מעניינת אותי יותר מהמכונות של המחר.

גארג'טס בפני עצמם לא מרברים אלי. מה שמעניין

אותי זה האופן:בו דכרים כאלה ישנו את צורת החיים.

אני מאמין שנכדי יצטרכו להתמודד עם שינויים:

מביבתיים קיצוניים, ואני סקרן לדעת מה מצפה להם

האמת היא שנוח לי יותר לקרוא כאנגלית. אני

טרייםי קידר ו"אפיקורוס בעל כורחו", ספר שעוד נ

כשאני צריך להוריר מתח, הטלוויויה מרגיעה

אם הם מאור חכמים, כמו הסרטים של היצ'קוק.

להיכנס למסערה חרשה ולבחור מאכל שאף פעם לא טעמתי. הרבה פעמים אני נופל נפח".

'איני מקכל את הגישה על ייחורה הרתי של מדינת ישראל. אני חושב שחסיכוי היחיר שלנו לשמור על תייחוד הוא לחיות חברה איכותית, בכמה הכי מתקרמת של התפתחות ויישומים טכנולוגיים ידע אינו מספים צדיך לדעת להפוך את הידע לכלי. ויש ליכוי, הורמנות, שאם לא ננצל אותה – פיספסגו אנשים רכים לא מוכנים להכיר בעוברה שעור לא הוכחבר את עצמנו, שיפנ שנה אינן הוכחה קיומית, ראם בטורה של 30 שנה, אם נפגר אחרי העולם המערבי נוכל אולי להיות מדינה ים תיבונית, אבל לא מהונה

את שואלת מה אעשה כשאצא לפנסידה עד לפני כשנה, כלל לא תשבתי על זה. גם היום הנושא אינו מטריד אותי. השאלה שמעטיקה אותי היא האם אניי רוצה עוד משתו מהחיים משהו שבמהלך הטבעי של

··· DMM70112 ואת ערוכה לארוחה!

מיקרוגל ווסטינגהאוז - אלקטרה. הגדול מכולם!

לחשיג בחנויות החשמל המובחרות ברחבי הארץ.

מיקרוגל ווסטינגהאוז -

כשאת קונה מיקרוגל ווסטיננחאוז, חוא יגיע אליך בליווי טכנאי מוסמן ותקבלי חדרכה וחדגמה חינם בביתך.

מיקרוגל ווסטינגהאוו -

אלקטרה, החברה המובילה בישראל במערכות כישול ואפייה, מעניקה טתנות נפלאות לרוכשי המיקרוגל: • סט כלים מיוחד למיקרוגל.

- ויקרוגל ווסטינגהאה עם השרות של אלקטרה

ספר חוראות ומתכונים מיוחדים לבישול, אפייח וצלייה במיקרונל.

עכשיו ב־12 תשלומים!*

המבצע מונכל לחודש ימים כלבד או ינד גמר המלאי.

הנוחות שלך-האתור עולנו

איך הוא פועל?

ומתרון למצבו החומרי של הסופר העברי

על מכונו, ולגרם לו להתייצב לצד הסופר שלא ינול לפלות את חייו בשקט ברמת חיים ושירונית עליונית לאחר שזכה לביקורות שנית בעיתונים וכתבי־עת רבים, ואף השתתף באר לא. נסימפוויונים על הכיבוש, וגם מפגישה עם ואש ממשלה לא הוקיר רגליו. וזה כשעה לינואני מכוניות ומגדלי ככשים עושים רווחים פסוגעים. האם זו דמות ארץ היהודים כפי

מצב הכדורגלנים, הכדורסלנים והטניסאים

מפלגה שניכחרת הסופרים שלה חלשה, תרכוש בוכב ספרותי אחר או שניים. הוא יקבל לפף טוב, ובתמורה יופיע כקישוט במקומות וראויים ויצטלם בכנס המרכז. גם ינאם, יצהיר, ותראיין בשבוע הספר. נכון שסופר אי־אפשר לקנות, אבל אני מרבר על סכומים של חמישים

נישה היוכית יותר לעולם הפירטום. אמנם לעשות. לא ישופר מצבו של הסופר העברי.

הסופרים יכולים גם להופיע בציבור יש נשאלה הגותית זו כדי לקומם כל אדם בחולצות מתאימות: עלית, אופנת ברוך, דפרון - תלוי כמה משלמים. ואם מישהו יגיד לי שסופר לא נאה לו לפרסם, אנקש ממנו להסביר לי מרוע שלמה גליקשטיין כן וחיים

> קהרצל ו"ניו־יורק טיימס" חזו? מה נעשהו אין זה מנוהגו של מדורנו להשאיר בעייה כזו ללא הצעה טפשית אך וטחה לפתרון. והרי היא, לפני המעוניינים:

שיטת המפורט להטבת מצב המומר העברי

וה אייפעם דומה למצב הסופר העברי. לא לוד. צריך אם כן לאמץ את הכלכלה ומפורטאית, וראש לכל להנהיג קניית ומכירת מפרים, למשל, מקליקה לקליקה. אבל זו רק התחלה. כולנו יודעים שיש בישראל מפלגות סמספר הטופרים בהן דל, ואילו אחרות למיגרשן גדוש סופרים ועוד רבים יושבים על המפטל. לא הגיוני, אין אני בא כאן לרדת לשורש השאלה התמוהה מרוע מפלגות צריכות נכלל סופרים יותר מאשר קבלנים. אני רק מציע לנצל את המצב הקיים לתועלת הסופר

משהר

משאל עם.

לאור המצב הלא ברור, הוחלט לערוך משאל־עם אם לערוך

חיילת אחת, שמה רחלי, שגרה בפרוור לא־יוקרתי של תל־אביב, כתבה לי מכתב שנגע ללכי. באמת, לנסיכות הגרות בפרוורים הלאייוקרתיים של הערים הגדולות יש נקודת מבט מיוחרת על השלולית. אני מביא את נקורת המבט הזו כריוק כפי שנכתבה.

> בפרוורים הקטנים הנשכחים הללו תוכל למצוא נסיכות, לא שייכות, תוהות. נסיכות בתולות. מחכות לנסיך, פליט שכונות היוקרה, נסיך שיראה להן את פלאי הארץ

הגדולה. חיות באגדה, אבל, לא מתעוררות מסתם עדשה. מסתפקות בתיקרה ורצפה בפרוורים הקטנים הנשכחים הללו, תוכל למצוא נסיכות, לא שייכות, תוהות. נסיכות בתולות מחכות לנסיך, פליט שכונות היוקרה,

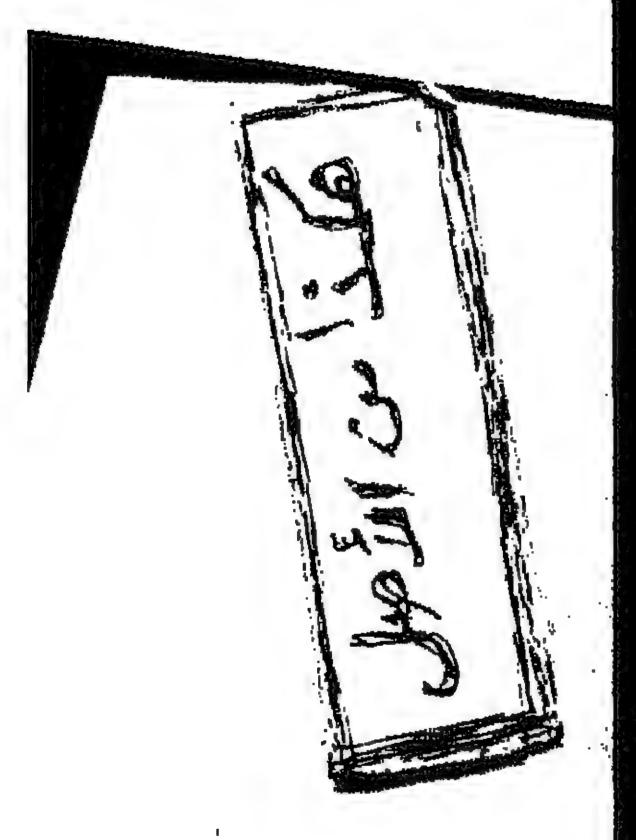
גברים מעדיפים נסיכות עדשה

ואף נסיך לא בא

מועצת החימורים בתרבות ועצה אתרונה, ויום יכוא ואדרוש את אחווי:

טוטו ספרות לקידום הפרוזה והשירה בישראל. מדי שבוע ינחשו המתחרים את מספר הספרים על ישראל תחת שלטון ערבי או דתי שיצאו ער שכוע הספר הכא, או את דירוג רבי־המכר, והמהמרים הרוצים תוצאות מהירות יוכלו אף לגרד, ומי מחם שיגלה את דוד פוגל הנשכח יוכה כפרס על המקום.

ואם הסופרים לא יסכימו להצעות אלו מפני שיטענו שטופר איננו יכול לעשות כן משום. שהוא נעלה על שחקן כדורגל, אז אין מה

הסיפור על שני האחים

וה התחיל כרגיל. שני אחים החלו בעסקים. ננייה סחר חוץ, טרנואקציות, קאלקולאציות, לא חשוב כרגע מה. עשו כסף. העסקים הלכו ונילו התרחבו ותפחו, והרווחים גאו ואפילו נשמנו מעט החוצה.

ענרון שנים אחדות, והכל היה ללא רבכ. ל שאלה שנים אחדות יותר מדי, בי האחים לא פשטו את הרגל,

ברגיל, ואיך קרה שהם בעלי החברות הגרולים: היחירים במרינת ישראל שעסקיהם עריין לא התמוטטוו

המומחים ישבו, ועדיין יושבים, ושוברים את הראש. מצב האחים ממשיר להיות יציב ואין שום סימן שהם יפסידו בקרוב את נכסיהם, גם

זה היה אות אוהרה שאף הם לא יכלו עוד להתעלם ממנו. הם קראו לכלכלים ולמנתחי מערכות, וניסו לכרר איך זה הן הם עשו הכל זיחירים שלא יקבלו סיוע מקופת חמרינה. וזה אף משפיע על השוק העולמי, כי הישראלים לא מפסידים בצורה כזו די כסף, ולכן האמריקנים נשארים עם עודף רולרים, ושער חרולר נופל, והאיזון חעולמי מתערער, ואיש

ב"רמט" זה עדיין אפשריי

רמט מציעה לך עכשיו מבחר דירוח יפהפיות בפסגת זאב – ירושלים, בנוה פולג – נתניה, בגבעת העצמאות – יבנה, ובנוה רם –

רמט מציעה לך עכשיו הלוואת מקום

ירודיין. הלוואה בסך 10,000 ש"ח בירושלים לוכאים, ובנתניה וברמלה גם למי שאינו זכאי. בנוסף, תקבל משכנתאות והלוואות אחרות וכולן בהחזרים חדשיים נמוכים.

רמט מציעה לך עבשיו גם כניסה קרובה. מבחר דירות רמט עומדות לרשותך לכניסה בעוד 4, 7 חודשים או יותר, לפי

* מימוש תוכניות מוזי? ובר-מצווה * הזירות נכלות במסנרת תכנית תכניה של משרד תביני והשיכון

השות לדעתו המקיות עדי עוד בות בנקאית צמורה כותיה pam near size and

פרכנים והרעומה במעורדי רמט: הל-אביב - מעורד ראשי - רוז קול כך 7. מל 105 ו28–60 ירועולים - כן יהן זה 25 מל. 1045-20 נתניה - נווה פולג לחישראל כר יהנה בכל יום בין השעורו 3.21-00.00 לבוד י שרו העצמאת פן מל 2053-240 פין 2000-15.20 בין 2000-20.

פא עונות אמינות, יציבות ויוזמה בבניית אלפי דירות, מבני ציבור ופרוייקטים גדולים בכל תחומי הבניה.

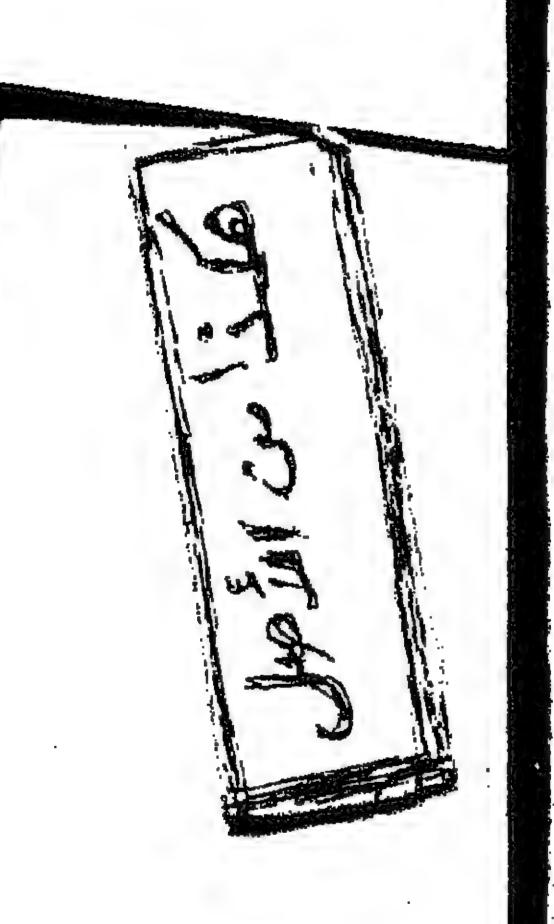

החמצן הכלכלי של מנהיגי ארגון החיובאללה מצוי בשדות הסמים של בקעת הלכנון. הם מעודדים את גידול הצמחים להפקת ההירואין והקוקאין, מוכרים אותו לשווקי המערב, וגורפים מיליוני דולרים למימון פעולות החבלה והחתירה הפוליטית.

המקומיים יודעים לספר כי ער שלהי שנות השישים היתה הבקעה פסגות ג'בל כארוך המתרוממות לגובה 2300 מטרים מעל פני
הים נפרשת בקעת הלבנון (אל-בקאט) בולה, מבותרות עליירי
נהר הליטאני, משובצת שדות מורע מלוא רותב האופק, על
פני מוררות הההים גולשים כפרים ועיירות המאובלסים
לעיקי בשיעים, שהם הרון באיוור למתכונן בנוף מגובה תפפגות גרמה
אחורים של עצי פרי. אולם שרות תמימים למראה אלה, בבקעה
שהוכרות "מהוץ לתחום" ללבנונים שאינם מתושביה הקבועים, אינם
שהוכרות "מהוץ לתחום" ללבנונים שאינם מתושביה הקבועים, אינם
המרוברת בסבוכה זו תושבי הכפרים בבקעה אפילו גאים בכך שוכו
בתוא היצואנים הגדולים וההרוצים" של המוות הלבו, ההרואין, לעולם
החוב, תאת בברכת שני הכוחות השולטים בבקעה, צבא סוריה והתנועה אסם תבואה ענקי שטיפק את כל צרפי לבנון ברגנים למיניהם. רק תקלאים מעשים שלא חששו מהחוק, גידלו שם בחסתר את החשיש הלבנוני המשוכח, המבוקש בכל ארצות המזרח התיכון. אולם מאו נעלם תחוק מלבנון תיסלו הפלאחים את שרות הרגנים ומטעי הפרי, ומילאו ארן כל איזור הליסאני - למן המעיינות, מקורותיו, בעיירה בעלבר וער לאגם קרעון – בצמחי החשיש.

האיסלאמית הקנאית הסרר איראנית חיובאללה.

בתי הכפריים נהפכו לבתיימלאכה למיון העלים ולבישול חסוליות, כחכנה לייצוא הנעשה בירי פוחרים, סוכנים וסוכני־משנה המפוזרים בעיקר במורח ביירות, כחלק הנוצרי של העיר. כעלי החלקות אומרים כי בבקעה קם דור חרש של מומחים לגירול החשיש, שעל שיכו המשומר יכולים להעיד המתמכרים. הון הלבנוני נחשב לשוב שבעולם במצרים

אולם החשיש המשוכח הוה חדל כתקופה

האחרונה מלהיות מקור הכנסה טוב. סוחרים כין־לאומיים שהוומנו לכיקור בכקעה יעצו למגרלים לעכור מיד לגירול הצמחים מהם מפיקים הירואין וקוקאין – שני הסמים היקרים והיותר מבוקשים כיום בעולם. האורחים מחו"ל הבטיחו לפלאחים המוסלמים־שיעים התעשרות קלה ומהירה, ואף טרחו לשלוח להם מדריכים חקלאיים, מומחים לגידול אופיום, מתורכיה ומאיראן, ומניקראגואה – מומחים לגירול קוקה. אדמת הבקעה לא הכזיבה.

ה"מהפך החקלאי" הזה מעורר כיום את התפעלותם של מומחים וסוחרים כאחד. הפלאחים הקינו בכמה עיירות מעברות מיוחרות לייצור הירואין, ועם זאת לא הזניתו את גירול החשיש כדי לא להרגיו את הלקותות משכבר הימים, בעיקר הלקוחות המצרים. אך גירול החשיש נעשה בחלקות זעירות, פה ושם, כמו

חרף סגירת הבקעה בפני עיניהם הסקרניות של אנשי התקשורת הורשתה לא מכבר עתונאית אחת – מוסלמית ארוקה, נציגת השבועון הביירותי המוסלמי "אלישיראע", המקורב לקיצונים האיראנים - לסייר שם ולכקר בשרות, במעכדות ובבחייהמלאכה לגירול

יא מספרת: "ער שחדרתי לבקעה, המבוצרת היטב, עברתי עשרות מתסומי־ביקורת מאויישים בסומרים חמושים. בצידי הדרכים בהן נסענו צמתו שתילי התושחאש בכל שלל נווניהם. תושבי הבקעה מנצלים לגידול זה כל פיסת קרקע פנוייה, גם בחצרות בתיהם. מוזר שכפריים אלה – כולם שיעים אדוקים ותומכי ארגון חיזכאללה – הם המגדלים את צמחי המוות הללו. בכל מקום כו ביקרתי שאלתי האם מותר למוסלמי מאמין להרוג אחרים, הפים ממשע, בדרך העקיפה של גידול ה'מוות הלבן'ז"

על שאלה זו מנסה להשיב סעיר חיראללה: "לפני שהתחלנו ב'ייצור' החדש התייעצנו עם ראשי הדת באיזור, מנדולי מוסקי ההלכה של חיובאללה. הם התעניינו בעיקר לרעה לאן ולמי אנו מייצאים את הסמים. לאחר שהוכחנו להם שאנו מוכרים את הסמים בעיקר לכנופיות ישראליות ואמריקניות, הם היו מאושרים מאוד ומיהרו לתת את ברכתם ואיחוליהם ליבולים טובים וברובים". חיראללה מספר כי התושבים עושים את עכורתם בהתלהבות. "כולם עוברים בשרות הסמים – אפילו הנשים המוסלמיות הצנועות, אפילו הילדים".

הוא מטפר: "פעם גירלתי עצי מישמש, אכל היכולים נתנו לי הכנטה דלה שלא הספיקה לקיום משפחתי. עכרתי לגירול חשיש. ההכנסה היתה לא דעה, אכל אין להשוותה לרווחים המגיעים אלינו עתה מנירול האופיום והפקת החירואין. זה כסף!". לרבריו, סוחרים כין־לאומיים מפעילים עמה על יותר ויותר הקלאים לבנונים לחצים שיעכרו לגירול קוקה, אך נראה כי אקלים הבקעה אינו מתאים לכך במיוחר: "בכל זאת אנו ממשיכים בנסיונות, ואפילו היו לנו ביכורי יבולים מהם הפקנו קוקאין. אנו מקוים שבסיוע האחים מניקראגואה בצליח לגדל סם זה שהוא כה מכוקש בעולם, ובמיוחר בארה"ב". באחת המעברות הפרטיות לייצור ההירואין הראח

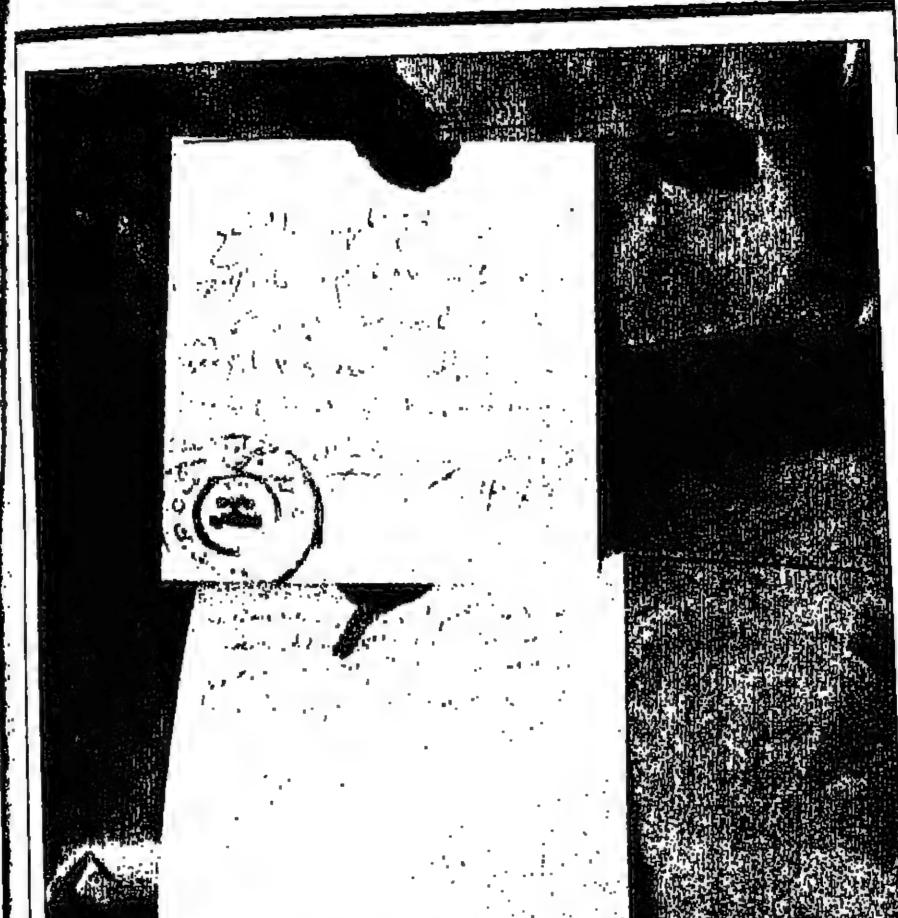
השיעים", טענו.

הנושא בפני חדרגים הגבוהים ביותר באיראן.

לעתונאית המומחה סעיר אל־בורדי כיצר מכינים חושבי הבקעה את חסם הלבן: "כשנוכל פרח: החדשתאש נותרת מתותיו מעין 'כוסית' שחיא המכילה את העושר. אל המלאכח הערינה של שרישת ה'כוסית' הוו כסכין מיחד אנו יוצאים בוקנינו, כנשינו ובטפונו. שצח קלה לאחרימכן אנו ניגשים ל'כוסיות' השרוטות עם מוכלים מיוחרים - ו'חולבים' אותן. מהסדקים שעשינו קוחם לכן מתחיל לטמטף בוול לכן כחלב. לאחר שאסקנו את הנחל, אנו מכיאים אותו לביח המלאכה, שופכים אותו לסירים ענקיים עם כמות מקויימת של מים מהולים בסיד ואמוניה".

"בשלב הבא מחממים את התערובת החרשה על אש קסנה. ער לדרגה חום של 84 מעלות. את התערובת מטננים באמצעות בר משי אמיתי, רק ועריו, ולאחל שמקריום אותה מוטיפים לה עוד אמוגיה ומבענפים את התערובת בכוח עד שהיא נהפכת לקבף. (המשר בעמוד: 44

おは得到104

חול שחור עבר בעת האחרונה בין חכוחות הסוריים בבקעת חלבנון, המונים כ־30 אלף קצינים וחיילים, לבין אנשי חיובאללה, מגדלי החושחאש, בוקר אחד במתצית החודש שעבר התרוצצו חיילים שליחים סורים בכל הכפרים השיעים ומסרו לידי המגדלים הגדולים מכתבים בחולים ממפקדת צבא שוריה באיזור, ובהם דרישת לחסל תוך חודש ימים את כל גידולי

בשלב זה נראה בי התיווך האיראני הועיל. מחיר החירואין בשוק הסמים הבין־לאומי. מקורות סוריום מסבירים שההתנכלות

שוריה, שעדוין זקוקה לאיראן, בעיקר בתחומי מוריח שרם חגיבה לדרישה זו.

העולמית לקוקאין. ממשלה זו טענה כי חיסול הענף פירושו עוד 350 אלף כוליביינים מובטלים. "מצבנו לא פחות קשה מממצב המגדלים בבוליביה. האם מסוגלה סוריה לגיים את העולם ולפצות אוחנו במיליוני דולרים:"

אך ממקורות ערביים אחרים נמטר כי סוריה זועמת על המגדלים שרווחיהם הרקיעו שחקים בעקבות המעבר לחפקת הירואין, אן הס ממשיכים להעביר למפקדת צבא סורית "דמי שתיקח" נמוכים ששיעורם נקבע עוד בימים בהם עסקו רק בחשיש, שהרווחים מגיבולו ומוכים

והמקודה הסורית בינתיים לא הוצאה אל הפועל. אפשר ש"דמי חשתיקה" הועלו בחתאם לעלייה בלאויהכי: "תגידולים האלת בבקעה מפרוסים

למגדלים חשיעים – המפרישים חלק מרווחיהם העצומים לתנועה השיעית החומייניסטית נועדה לחראות למוסדות המלחמה בסמים במערב שטוריה אינת פורשת חטותה על גידול הסמים בבקעה וכי אין לה יד ורגל במעשו חעוסקים בכר. סוריה מבקשת לשנות את תדמיתה אחרי גלויים שונים באמצעי התקשורת המערביים על חלקה בחעברת סמים בדואר דימלומטי באמצעות לוויתני־סמים סוריים הקשורים בכנופיות בין לאומיות, בהן שותמים - על פי טענה מצרות - גם ישראלים. סוריה גם אינה מעוניינת לחוק את הגורמים חחומייניסטיים בלכנון, החותרים, בעזרת איראן, לחקים את הרמובליקה

מפקדי "משמרות ההפיכה האיראנים" השוחים -באורח קבע בבקעה, חבטיחו לקובלים לחביא את האנרגיה, מגלה קלחגות זועמת כלפי ההשחוללות של אנשי חיובאללה. עימות עם חיובאללה פירושו עימות עם איראן, בתקופה שאין טורות. עוד הוכירו המנדלים חלבטניים כי נסיונות בשלה לכך. כך ממשיכים אנשי חיובאללה לודל מערביים שנעשו בתקופה האדורונה לחיסול שדות חקוקה בבוליביה, הביאו ללבנון הצעות מפתוח שמים בבקעות ולחחויק בבני הערובה המערכיים. שאר חמילוציות בלבנון, שהוכנעו עליידי הכוחות ביותר משוחרים, המסתכמות בעשרות מוליוני חקוריים הנמצאים בלבנון, חובעות עתה מסוריה דולרים. לדבריחם, ממשלת בוליביה עומדת לצדם של המנדלים המסמקים את מחצות הצריכה כן תכנוע גם את המליציות השיעיות הקנאיות

חבילות חרזירואין מוכנות למשלוח, חתומות בשעווה בתוספת "מסמכים": דמשק חרשמית מכחישה. "דמי שתיקה" צמודים למדף החירואין

חסמים ואת כל חמעכדות. המגדלים הזדעזעו מהאיום חסורי, במיוחד משום שהשדות חיו או בשיא הפריחה, והושקעו בהם כל ההכנטות וחרווחים מחעונות הקודמות. הם מיהרו אל בוהני חדת חקנאים, מפקדי חיוכאללה באיזור, הציגו בפניחם את הדרישה הסורית וערכו המננה נועמת. המנדלים טענו כי מגמת סוריה לחרוס את השיעים, חודכאים

רבבות משפחות, וחיסולם פירושו חזרה לימי העוני וחקיפות שהנהיגו האדונים חנוצרים כלפי כחני הדת שחקרו את המגמה חסורית קבעו כי קורות מגבירה יתר על המידה את התערבותה בעניונים מנימיים של לבנון, ונוגעת עתה גם בשאלות שהן גורליות לקיומם המיזי של אורחים רבים. ממקדי חיזבאללה טענו שלסורים אין כל זכות לחתערב בעוף גודול הסמים, עוף כה חשוב ללבנונים הקשור לאדמתם, וקיים כבר עשרות רבות של שנים. "מה עוד", הוקיפו, "שכבר הסברנו לטורים פעמים רבות כי הסמים הללו וועדו להפצה בישראל, מערביאירופה וארה"ב,

באמצעי בדוק לחיסולן בעתיד". כחני חדת,

כתבות, סיפורים, שירים, לומיקט, פוסטר וחידונים

10% กกมก

ברשת חנויות גלי :

י**רושלים** – יר חרוצים 22, חלפיות

ראשון לציון – ההגנה 26

באר שבע – דרך חברון 4

חיבה – שדרות ההסתדרות 163

המבצע בתוקף

מ"7 - ז ליולי

עם הצגת

שובר

הנחה זה

על כל

של אחד

Health-tex/

ממוצרי

גלי קיד.

קניה

Health-tex®

החברה המובילה באמריקה

לבגדי ילדים

תינוקות – פעוטות –

בנים ובנות 14 ח-4

כל חודש:

דטנר, בתידורת, עמוס בר,

אחרן גבאי ועוד.

כותבים ומשתתפים: חיח שנחב, משול בן־שאול, תלמה אדמון, שירא גרא, נתן

EN

* צ'ופר – עתון גדול לילדים א צ'ופר – עתון גדול לילדים א צ'ופר – עתון גדול לילדים א

בר וריכוו, בצצון

(42 והמשך מעמוד

את הקצף מסגנים בלחץ עד שהאופיום הנקי והגולמי שבתערובת נדבק לפיסות המשי. שעה קלה לאחרימכן מתייבש החומר החרש ונהפך לאבקה. בהמשך אנו לוקחים קילוגרם אחר של אכקת אופיום ומערבבים אותו ב־500 גרם של סורה פחמנית. מניחים את התערובת בקערת זכוכית, מכשלים אותה על אש קטנה כמשך שעתיים, ואז – לאט לאט – מופיעה בקערה אבקת ההירואין.

אליכורדי מטפר כי בשלב האתרון של ההכנה נכנסים המייצרים למתח, זאת משום שמפרח החושואש ניתן לקבל שני סוגי הירואין, משובח יותר ומשובח פחות, ואין לדעת לפנייכן איוה משניהם "יופיע" בקערה – ההירואין הלבן, המשובה והיקר או ההירואין החום, הזול. הכל תלוי בצמח, בתהליך הייצור וב... מול. לרבריו, קילוגרם של אופיום גלמי נותן 700 גרם הירואין נקי. דוגם ארמה של חושתאש נותן ק"ג וחצי אופיום. אל־כורדי מוכר גרם הירואין בחמשת אלפים לירות לבנוניות, שהן כ־50 דולרים. כל כפר בנקעה מייצר כיום 70 ק"ג של הסם. "האמת היא שאני חולם לעכור לגידול צמחי קוקה, משום שאבקת הקוקאין נהפכה למצרך מכוקש מאור – יותר מהידואין - ואפשר להתעשר ממנה מהר יותר".

"מכרנו למארינס סמים והם סיפקו לנו דולדים טובים וגם נשק לחיזבאללה. יום אחר קיבלנו פקודה לסמם את כולם, ובעת שרקרו והשתוללו במיפקרה שלהם, פוצצנו אותם".

סוחר אחר, מהדי גרכאוי מהכפר אליחלאניה, מספר שהוא מנרל את החושחאש על שטח של 70 דונם. כל דונם מכנים לו 45 אלף לירות לכנוניות כעונה. "אני אדם רתי מאור, ומנטה לכפר על עוונותי עליידי מתן צרקה לעניים", הוא אומר.

שאלה: למי אתה מעכיר את הסחורה המוגמרת? תשובה: "את יבולי הבקעה נוהגוח לרכוש בדרך כלל שלוש חמולות ממזרח ביירות: חמולת ג'עג'ע, חמולת חדשיתי וחמולת אמהאו, שלושתן משפחות נוצריות. חמולות אלה דואגות להעברת

החומר לאירופה ולארה"כ דרך נמל ג'וניה הנוצרי שמצפון לביירות, ולישראל – באמצעות סוכנים בצבא דרום לכנון של הננרל אנטואן לחר".

לא רק פלאחים עוסקים בגירול צמחי הסמים, אלא גם עוברי ממשלה שאין להם קרקעות משלהם. בכפר זראזיר מספר עובד בבית החולים הממשלתי כי משכורתו הרשמית אינה מגיעה ל־2500 לירות בחורש, וכאשר ערכו של הדולר הלבנוני מגיע כבר למאה לירות – מסכום כזה קשה מאוד להתקיים: "לכן, בתום יום העכודה הרגיל שלי, אני מסייע לפלאחים המשלמים לי שכר ביר רחבה. נכון שאני מוסלמי שומר מצוות, אבל האיםלאם לא אוסר על עני ומרוד שכמוני להתקיים מכל עבורה שאעשה בויעת אפי – והעיקר לא לגנוב. אני חי במקום שהשלטון המרכזי אינו יכול להגיע אליו. פירוש הרבר שאנו עזובים, יתומים. לא חוק ולא ממשלה ולא מדינה. כל המגדלים כאן בבקעה אומרים שבמצב כזה אנו לא צריכים

יראס בעלבפי נטש את מערב ביירות לאחר שהתגרש מאשתו, והצליח להתקבל לעכורה בבקעה כ"טבח סמים". מקום עכודתו: מעברה בבית פרטי ככפר נבחא. "במערב ביירות הייתי ספר, אכל האנשים שם נלחמים כל הומן, מגדלים שיער והפסיקו להסתפר. לא היה לי ממה להתקיים עד שהכרתי ידיד שסידר לי את העבורה הנו. עברתי משבר קשה מאור. יש לי שני ילרים קטנים, ולאחר שלא הצלחתי לשלם מזונות לאשתי – היא החלה לעטוק בונות. אני מקווה שעכשיו תפסיק לעבור בוגות, משום שעכשיו אני יכול לשלוח לה הרבה

להיות 'עורכיירין בפני שופטים חרשים'. הם לקחו את

החוק ליריהם, והם חיים טוב".

שאלה: אתה עצמך אינך נוטל מהסמי תשובה: "חם וחלילהו אפילו הריחות המשכרים של הבישול לא מושכים אותי לסם. בדרך כלל, העוברים והמגדלים לא נוטלים סמים".

עכד אליחמיר עבר אלירחמאן מהעיירה טאריה אומר: "אם אפטיק לגדל את הסם ואם אחליט שלא למכור, הרי המתמכרים יקנו אותו ממישהו אחר. לא, לא, בשום אופן אין לי מוסר כליות. אני מגדל את החושחאש אפילו בגינת ביתי. עקרתי משם את כל

שאלה: פתגם לבגוני אומר – "מי שוורע הסם, חיים לטעום אותו". האם באמת מעולם לא ניסית לטעום ממנון

תשובה: "אם מישהו מבני משפחתי ינסה ליטול מהסם – ארצח אותו, בהתאם למצוות האיסלאם. אני ארם שפותר מאלוהים".

חחיוניים יקרים מאוד. המטבע הלבנוני התמוטט. המיליציות שולטות. אנו, ראשי הדת השיעית,

שאלת: כבוד האימאם, הבחנתי כי צמחי הסמים מגודלים אפילו בחצרות המסגדים ואתרים

עבר אל־רחמאן מעסיק במעברתו כימאים

מגדלים מוכרים את הטתורה המוגמרת בער תשלום במוומן, ולא מעניין אותם מה עולה בגורלה לאחרימכן. הם עצמם כמעט שאינם מסתכנים. לדבריהם, הטוחרים הם "אנשים".

המארינס של ארה"ב התמקמו סמוך לפרבר השיעי.

בהמשך החקירה התכרר כי המגעים הללו מכוססים על חעברת ההירואין מכניין חשגרירות בדרך להפצתו אירופה מקורות ביון מערביים מסרו כי קצינים חיזכאללה שהתירו את גירול הסמים, ווראי מודעים לעוברה שבאיראן במשך גירול האופיום, לייצוא בלכו לא למדינות איסלאמיות, אלא רק למדינות המערנ.

סמים גם במסגדים

עתונאית הלבנונית שעשתה כמה ימים בבקעת הלבנון ניצלה את ההודמנות כדי לראיין בנושא הסמים את המפקד הצבאי של חיזבאללה, האימאם צובחי אל-טופילי, חיושב במפקדת התנועה החומייניסטית בבסים שיח׳ עבדאללה ליד העיירה בעלבף.

אמר לה האימאם, שליחו של איאתוללה חומייני בלבנון: "מדוע כל תחקירה הזאת שלןו ן, מגדלים כאן סמים. אז מהז מדובר בשיעים מאמינים, מקופחים ומדוכאים. זהו איזור מוכה חולי, עוני וחונחה של דורות. כל כאבי חעולם ירדו על תושבי הבקעה הזאת. אחרי שהמימשל חלבנוני עזב אותנו לנפשנו, אין לנו אמצעי פרנסה אחר. הכלכלה הלבנונית הרוטה. המצרכים החלטנו לא לגרום סבל נוסף למאמינים שלנו ולא להטיל איסור על גידול הסמים".

איסלאמים קרושים האחרים.

תשובה: "אין זה חשוב איפה מגדלים את הצמחים האלה, העיקר שתחיה לאושים המסכנים חללו פרנסה. האיסלאם אוסר עלינו לגנוב, ואנחנו לא גונבים. מה עוד שהייצוא הולך לישראל, למערב ולארה"ב – והסמים מחלישים את שלושת האויבים הגדולים הללו של

מדופלמים, בוגרי אוניכרסיטאות. אחד מהם שביקש לדבר בעילום שם מספר כי לפני בואו לכאן למר בטגמת רוקחות באוניברסיטה האמריקנית בכיירות. "חשבתי לפתוח בית־מרקחת ואף לעשות עבורת דוקטור. אכל באתי לבקעה, ואינני מתחרט על כן. אני עושה כסף טוב. כמומחה אני מרוויח עשרת אלפים לירות לבנוניות ביום".

ישרים, מכובדים, לא מסתכסכים ולא מלשינים", המעבירים את הסמים מן הבקעה ליעדיהם בשיטות וכדרכים משלהם. לפעמים הם כאים מביירות לבקר במעכרות הגדולות שהוקמו באחרונה בעיירות בעלנך וותלה. אחר המגרלים מספר כי כאשר התגורר בפרבר שיעי בדרום ביירות, קרוב לנמל התעופה הכין לאומי. עסק בטחר כסמים משכרים. סחר זה פרח כמיוחר. בתקופה שלאחר גירוש המחבלים הפלשתינים מפתנות תפליטים ומדרום לבנון, ובעיקר לאחר שכותות

"מכרגו להם סמים והם סיפקו לנו לא רק רולרים. טובים אלא גם נשק לחיובאללה. יום אחר קיכלנו פקורה לסמם את כולם. היח זה בעת ההכנות שעשו האמריקנים לחנוג את חג המולד. סיפקנו להם סמים בכמויות רציניות, וכך, בלילה, בעת שרקדו והשתוללו

לפינוקיש בשורה מרעננת עבורך: שמפו עדין לחפיפה יומיומית: כן, מהיום תוכלי לטפח את שערך יום יום ללא חשש. עם פינוק שמפו יומיומי המורכב מחומרים עדינים במיוחד, תוכלי לחפוף את שערך כל יום, מבלי לפגוע בשומנים החיוניים לו. פינוק שמפו יומיומי. פותח במיוחד לתנאי האקלים של הארץ והוא מעניק לשיער ברק, מראה וריח חדש ונעים.

שמפו עדין לחפיפה יומיומית

TOUGH DITTI

117

פינוק שמפו יומיומי - יום יום, כבר מהיום.

יווים ובכל מקום בו יש אנשים שאוהבים מוסיקה יווית. כך אצלט, לפני היחימוםי של יהודה פוליקר ועוד יותר -- אחרי. דלרס נחשב כיום למבצע הגדול ביותר של העושר הביומי ורמוסיקלי של ארצו, יצירות מחומרים רכים וקשים, עם מישען ריגשי עמוק שעובר את

> מהים התיכון. ברדיו שר יורגו דלרס "עיניים שלי" במ־ קור היווני, וכבר אין סבלנות לחכות עד שיופיע בארץ בחורש הכא. דלרס, בן 37, יפה כמו אליל יווני ויש לו עיניים חומות כמו של עופר. בטרט ויראו אני רואה אותו עומר ושר באיצטריון פנאתינאיקוס באתונה. שישים אלף מקומות – וכולם מלאים. מלווים אותו כנר, גיטריסט ונגן בוווקי. דלרט לובש כותונת מכלת, מכנסי ג'ינס וסוודר צהוב מושלך על בתפיו. באיצטריון מאזינים לו צעירים וצעירות בחולצות לכנות. קונצרט אריר שנמשך שלוש וחצי שעות. שיא הפשטות, רק השירים והמוסיקה. והקהל לפעמים שר ולפעמים קופץ ורוקר איתו. בארץ

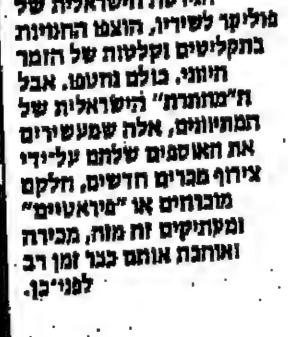
דלרס הוא הומר היווני האהוב ביותר עכשיו. שר שירים שכתכו טובי המשוררים היוונים למנגינות ישנות או חדשות של טוכי המלחינים – וממלא איצטריונים בכל מקום בעולם שיש בו

קונצרטים או באיצטריונים ובתיאטראות עתיקים ביוון. עם הגיטריסט הספרדי פאקו רה לוצ'יה הופיע ב"איצטריון השלום והידידות בפיראוס", אותו איצטדיון כו ניצחו הכרורסלנים היוונים את הרוטים באליפות אירופת, ומלינה מרקורי, שרת התרכות של

הקריירה המסחררת שלו, שנפתחה בתקליטים ונסקה לגבהים בהופעות הגרולות בשנות ה־80. היום הוא נחשב למבצע הגרול ביותר של העושר הפיוטי והמוסיקלי היווני שנוצר במשך דורות, יצירות מחומרים רכים וקשים, עם מיטען ריגשי גדול שעובר מעכר למחסום השפה היוונית, כמו הזמיר בטבע, כך יכול דלרס להשמיע סילטולים נפלאים מבלי שיפול לשמאלץ. הוא כישרון טבעי גרול

בעשרות תקליטיו ובקונצרטים חגדולים שלו הוא מעכיר את כל עושר הסגנונות של המוסיקה היוונית - מההשפעות.

> דלרט ופוליקרו בעקבות הגירטה חישראלית של מוליקר לשיריו, הוצמו החגויות חיווני. כולם נחטפו. אבל וז"מוותרת" הישראלית של המתיוונים, אלה שמעשירים ומעתיקים זה מוה, מכירה ואוחבת אותם כבר זמן רב

אפילו שיר אהבה הוא" שיר פוליטי שתביע עמדה, אומר הזמר שעור שירי אהבה וותיתים כביכול שהיו לשירי התחאה הכי חויקים בחקומת עולטון הגורלים.

(המשך מהעמוד הקודם) הים האנאי. הפליטים התיישבו בפרברי פיראום, אתונה וסלוניקי, ושנים עברו עד התקבלו על־ידי החברה היוונית. רוכם מחוסרי עכודה, נחשבו לעולם תחתון הן על ידי הבורגנות היוונית שנטתה מערכה וגם על־ידי המישטר הפאשיסטי שלפני מלחמת העולם השנייה,

לאחר שהוכרו על ידי המשכילים, ובראשם משוררים.כמו ניקוס גאצוט ומלחינים כמו תיאודורקים וחאג'ידקים. כמועדוני הפלאקה באתונה החלו להשמיע שירי רבטיקה באחני חיירים אנגליים ואמריקנים. הבורגנים כאו לראות את החיירים שזרמן ליוון אחרי סרטים כמו "וורבה" ו"רק בימי חול", וכך נתקבלו שירי הרבטיקה ככיטוי אמיתי ופופולארי של

אלה שירים על אהבה אלימה וקשה, על קשיי הקיום ותגובות לאירועים פוליטיים, שהושרו בדרך כלל על־ידי חבורות גברים משוםמים, נגני בוזוקי, לכושים בגלימות וחבושי קסקטים או מגבעות כורסלינו. הם שרו אותם כשהם יושבים על כסאות בכתייהקפה ואיתם זמרת בשמלה נוצצת והדוקה עם מחשוף עמוק, ששרה צרור ועמוק עוד יותר. שירים מרים, אירוניים, שהביעו רגשות חזקים. מתיקות לא היתה בשירים של ציצאנים, פאפאיואנו וקאונצירים שככשו גם את היוונים הכורגנים ונפוצו למועדוניילילה בניוייורק וביפו.

כשהגל הוה התחיל דלרס היה ילד. לפני שבים אחדות הקליט מחדש את השירים האלה ועשה להם מה שעשו אסתר עופרים ואריק איינשטיין ל'היו לילות" ו"הכניסני תחת כנפך". כך הם עכרו לדורות חרשים של יוונים צעירים.

יהודה פוליקר כלל אחרים מהשירים האלה, בנוסח עברי, בתקליט היווני השני שלו - "שוטה הכפר". בהופעות ובתקליט היווגי הראשון שלו, "עיניים שלי", שהיה לרכימכר, נתן נירסח עברית ופוליקרית לשירים הנהדרים שהקליט דלרם בתקופת מישטר הגנרלים באתונה בראשית שנות חשבעים. בנוסח היווני המקורי, אלה שירי־מחאה במטוות של שירי אהכה חכמים ואירוניים עם אמירות עקיפות בגלל הצגזורה. כל הלחנים בתקלים הגרול של דלרם "ערים קטנוח" הם של קומיוצים, שכתב גם את "עיניים

לפני חודשיים כא יורגו דלרט לביקור קצרצר בארץ כדי להכין את מסע ההופעות שלו בקיץ. דלרס בשיר המדבר על רצונו להשמיע את המלים הישראלי הכי נרגש שחיכה לו בערב בואו היה יהורה . שלו. פוליקר, שפגש אותו או בפעם הראשונה. למחרת נפגשו שוב באולפן הטלוויזיה וניגנו ושרו את השירים שהישמעו ב"טיבה למסימה" בערב שבת.

בפגישה עם דלרם שמחנו לגלות שבחיים כמו באמנות – הוא ערין, רגיש, חכם, ומקפיר לחעביד בדיוק את המסך השירי והמוסיקלי שלו. למרות הפרסום האריר שוכח לו בשנים האחרונות והצלחות גרולות בשנצרטים בכיריורק ובפארים, זאא כחור צבוע וחכיב, מאושר לשמר ולהמיץ את החדבות היוונית. הוא נשרי לאנה, אשה ימה, חכמה ומעשית שמנוננת עליו מעני הרעש והמתומה שמקיפים זמר אהרב כמות, שלא

48

מוכן להתפשר על "פלי בק" באולפן.

דלרס, אמן רציני, אינו מוכן לשום גימיקים של יחסי־ציבור. ביליתי עם הזוג דלרס יום עמוס ראיונות

צוחקים יורגו ואנה דלרם.

להמנון של בני דורו ביוון. המסר רוווק מאוד מלחורות אולי חסיכה שאת ההופעה שלו ב"סיבה למסיבה" פתח

לעיתים קרובות מדי. וחוא רוצה לשיר לנו את הטוב ביותר, עם תנגנים הטוכים ביותר שיש היום באתונה. הוא שר שירי אחבה מהיפים שיש ביוונית, ושירים תכמים של מצכו של הארם. החום והרגישות שלו להמוסיקה הנהררת, הם חוויה לא רק לאוהרים המכורים של המוסיקה היוונית. ברבים מהשירים יש תמונות גוף מולרתו: האיים הקיקלריים, מקרונית, הים והחופים, חורשות החדסים, ההרדומים והרימונים. הים הכחול הדוחץ את חופי יוון מכל עבריה, האור חצלול והבחיר.

לתקשורת ושיחות נפש. בערב, מחלון הלימוזינה שהסיעה אותנר לירושלים, הוא התפעל מעצי התמר ביפו ומעצי הוית בירושלים. באולפן של רשת ג' פגש

נכון, גם לאלה שאינם מבינים יוונית. הוא שר את

דלרט ביקש שאתרגם לו לאנגלית את המלים הגולה שימכשפת אותם".

> יפרתי לו שפוליקר הוא שהפיץ את השירים היוונים גם כקרב הצעירים שמעריפים מוסיקת רוק על מוסיקה יוונית. הוא גרהם לשמוע את הנוסח העברי של 'תורה על כל מה שנתת" ששר חיים משה. בעברית זה נשמע כמו שיר תודה לאל – אכל זהו אחד משירי המחאה הגדולים שהקליט דלרט עם מנגינה שהתפשטה ביוון, בזמן הריקטטורה הצכאית, כמו אש בשרה קוצים. מלים כמו "הכל טוב" בפיזמון החוזרו" הכל טוב, אהובתי, אין לי זיכרון ואין לי עבר. הכל טוב , במרפטות מחליפים דגלים, ואני שר". הצנזורים אטומים לאמירות אירוניות ולמשמעויות ניסתרות,

דלרט היה כבן 22 כשהקליט את השיר שנהפך לאל על מה שנתן ליווגים ששרו את השיר הוה. זאת

דלרם נתן את קולו הנהרר להקלטה נדירה של

רלרס את עורך התוכניות שמעון פרנס שאוהב ומעריץ את שירתו, ומשמיע אותו לעיתים קרובות. יורגו שמעת השירים הללו נאסרה בחוק, אך הם (ג'ורג') ואנה דלרס התפלאו לפגוש ישראלים שאינם וכו לתחייה בסוף מלחמת העולם השנייה דוברי יוונית מהבית, והם כליכך בקיאים במוסיקה לדלרט חשוב מאוד שהמסר של השירים יעבור

הזכות האנושית לחרות הביטוי והמחשבה, את החופש לאהוב. "אפילו שיר אהבה הוא שיר פוליטי שמביע עמרה", אומר הזמר ששר שירי אהבה תמימים כביבול שהיו לשירי המחאה הכי חזקים בתקופת שלטון

שהתאים פוליקר לשירים שלו, בנוסח העברי של יעקב גלער. הוא שמח לשמוע שלמרות שהתרגומים אינם מדוייקים, מה שבעצם כמעט בלחי־אפשרי, שומרת הגירסה העברית על המסרים המקוריים. את השירים היווגים של פוליקר הוא רואה לא רק כחיקוי שלו אלא כיצירה עצמאית של פוליקר. פוליקר, בצניעות אופיינית, נתן לו במתנה תקליט שירי לאדינו של

חוקים" שנוטלים מהם את חירותם. כמו אניה שיכורה מיטלטלת יוון בין רצונה בחיים טובים בארצה היפה לכין הטירוף המתחולל בה כל כמה שנים בשרות הקרב, בבתים ,ככפרים וברחוכות הערים. והשמש רואה כל זאת מלמעלה, והוא השליט האמיתי של יוון. לרט מחייך כשאני מוכירה לו את התקליט הזה, האהוב עלי מאור. אולי מפני שהוא אומר גם משהו עלינו הישראלים. הוא לגולה. אחד השירים החזקים שלו ביוון הוא שיר על

פרס נובל לספרות בשנת 1978. הוא שר שם את

קרב. הגברים שחולמים על תענוגות פשוטים כמו יין

טוב ולחם שרי באוויר הים, נלחמים ונהרגים כמלחמת,

והאמהות מבכות את בניהן. ליוונים שנתנו לעולם את

הדמוקרטיה יש נטייה מוזרה ללכת אחרי 'מנהיגים

שואל אם גם הישראלים נודרים מארצם יוונים שנאלצים לצאת למצוא עכורה בארצות אחרות. בגולח "שהלחם שלה מר והמים שלה עכורים". גם הנושא הזה מוכר לנו. אצלנו, אני מספרת לו, מכנים את היורדים "נפולת של נמושות". היוונים מקללים את בסרט ויראו שהראו לי חברים יוונים בנתניה אלקי – יליד נפליון שמופיע עם אחיו כאופנוען נקיר

המוות בלונה־מארק – ואשתו הישראלית ויקי, מספר דלרם על ילדותו בפיראום. אבין היה זמר בן פיראום ואמן כת למשפחת פליטים מאיומיר. הוא יליד 1950, ויחד עם אחיו כריסטו הגדול ממנו בשלוש שנים, התחיל לעבור בעורו ילר. כנער עבר ביום, וכלילה למד בבית־ספר מקצועי. לשיר החל דווקא עם שירי החיפושיות, ואפילו זכה בפרס, יחד עם להקת חברים. במועדון שבו הופיעו בפלאקה ניגנו בקומה השניה שירי רבטיקה, ושם התחיל דלרט לשיר אותם כשהוא מלווה עצמו בגיטרה. הוא זוכר את הגילוי הגרול בחייו. השירים של תיאורורקים וחאג'ירקים. "כששמעתי אותם, גבהתי בעשרה סנטימטרים", הוא

בסוף שנות השישים שמע במוערוני הפלאקה באתונה את שירי הרבטיקה של ציצאנים, ואת השירים של קאואנצידים וביטיקוצים. כששמע אותם "כאילו בולד בי משהו חדש. הבנתי שתפקירי כומר יהיה להמשיך את קיומם לדורות הבאים". הכחור הצעיר לקח על עצמו משימה לא קטנה. הוא החליט שיותר לא אמן יווני גרול מגיע אלינו הקיין, וזה לא קורה את הטוב ביותר. ההכרה שוכה לה ביוון באה לאט אבל בטוח. בשנים האחרונות, הכרטיסים להופעותיו באיצטריונים של מיראוס, אתונה, וטלוגיקי נמכרים

טובי המלחינים הצעירים כתבו לו שירים חדשים אותם הוא משלב עם השירים הישנים והטובים. נסוף ההופעה שלו הוא משתף גם זמרים וזמרות צעירים ממנו שימשיכו, כך הוא מקיוה, את המוסיקה חיוונית. הטובה.

פסטיוואל ישראל נגמר, ונקין ממשיך הקשר חים רויכוני שלנו. הטוב שבומרי יוון בא לישראל.

גומרום יצירה מאת אוריסאוס איליטיס בן האי כרתים, חתן תפקיר חשמש שנע ממורח למערב ומגלה שהיפה בארצות היא יוון. אבל תושכיה אינם מאושרים. זוהי ארץ אוכלת יושכיה. שרות החיטה נהפכים לשרות

הממולאים של חן, שאינם דומים בטעמם לשום

ממולא אוור (צילום: יוסי

מטוגנים בשומשום, או קלאמארי,

ויש מבחר רגים ופירות ים.

זמיר, "טקום 80").

אלה: איפה מצלצלים בשגומרים: תשובה: במסעד רה של עין־הור, כפר האמ־ נים שמדרום לחיפה. שאלה: ישנים מהו תשוכה: את הבירה. את זלנולי הגמירה האלה שמענו שם תונ שמה אתר. ליד אחר השולחנות ג נראדם כשלפניו ניצבת כום בירה פקיח נתכולה של ליטר שלם. היא ההריקה אל ירית הכוס הזו היה רתוק ווסון־אופניים. כעל הכוס צילצל ותפון. המלצרית נחפזה לשולחנו, ומה את הכום והשיבה אותה אליו האיא מלאה בירה צוננת וקוצפת.

פעמיים או שלוש שמענו את ולמלי פעמון הכוס הזו במרוצת הערב. אנר הצילצולים האלה שמענו את לחם ועינתם של צמד "אדום עתיק" רפטנתרן כבריגוף וומרינגן עם כיפה זנקונית וציציות המפזורת מחוץ לחלצחו. סיפרו לנו שהזמר הוח, השר א מל השלאגרים האחרונים ושירי העם חשנים, הוא הווריבתשובה הממשיך מופעותיו החילוניות על במות בידור שנה, כולל מסערת עין־הור.

מלנר צילצולי כום הכירה וצלילי מענו גם את קולותיהם של חולי וחבריו, שכאו לשמוח ולעשות חיפאים ותל־אביבים שרו שם לון הלילה ומדי פעם יצאו במחול. ומיא נריוופים וכ"ירידות" קוזאצ'וק.

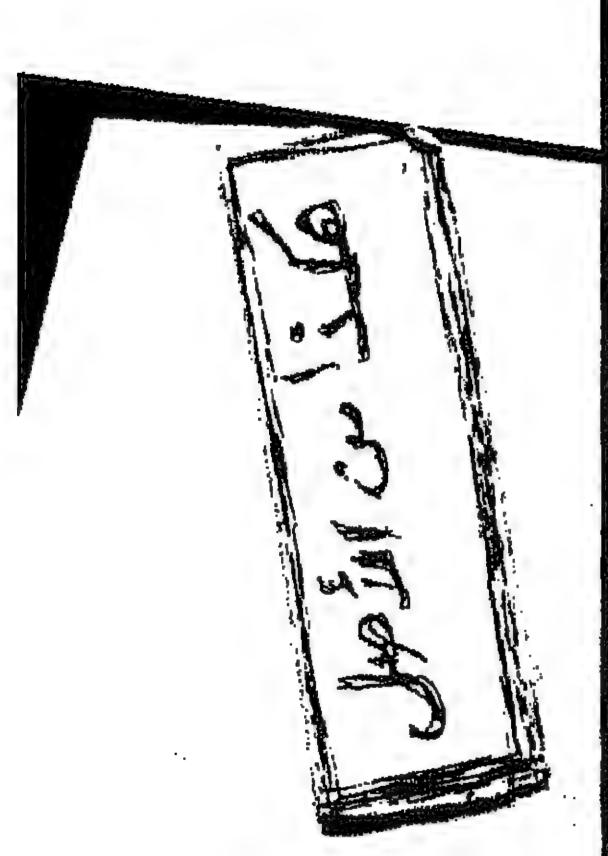
פֿעם, לפני הרבה שנים, היתה ומקנה הון, השוכנת בכיכר המרכזית ל נפר האמנים, מקום נודע בעליצותו. וילות שנת היו גורשים אותו ואת שמחו דמוני אורחים מכל רחבי הארץ. י שהיה נוטע לכלות את הלילה וקומר - היה "אין". אחרייכן ידעה ומשרה תהפוכות וחילופין. עכשיו מסם לחדש את געוריה, לעשותה שוב וקישואנת למכקשים צוותא בפונדק לצי שיש לו כר גרול ועשיר, ברזי ליה ומטבח עם תפרים מגוון. את מנהל מוסה לוי, פנסיונר של המחק", דמות נודעת בעולם ומומה ותבורות הזמר, איש רעים לחוועל אוהב זימרה ומחולות ועכשיו

לערנים וכלילות, כשיש תוכנית יי להקה – המסערה בעיןיהור היא שם כ'קורקטית מאור". מצרכים טובים, עם רוטב גריל וקטשום. אסשת בייים המסערה בעיןיהור היא שם כ'קורקטית מאור". מצרכים טובים, עם רוטב גריל וקטשום. הכנה מקצועית. האומצות מכשר שטופל

וסלטים שונים - בהם סלט ניסואו בקערה ענקית. יש מרק בצל לוהט ומרק פורל בשקרים – 20 שקלים. מי שנפשו יוצאת להמבורגר טוב שלא יהסס להומיו טרטור צונן. יש אומצות ברטבים שונים שם את המנח הזו - נריכה כמימריה וטעמיה, מוגשת, על גכי לחמניה גרולה, היינו מגדירים את רמת המטכח

כלילות שכת חמקום מפוצץ. אם בצורה גכונה והוכן כיאות, אין חפתעות, אתה סובל מקלטטרופוכיה – נסה את

לסעוד ולתפוס שלווה – כל הימים וכל

הדרך שלי לבילוי משפחתי

בעבר, כשיצאתי לקניות ולסידורים, הייתי הולכת ברגל או נוסעת באוטובוס. לדברים האחרים - ביקשתי את הבן. עם "קלנועית 2000" שיניתי סגנון; מדי יום אני יוצאת עם הקלנועית לסופרמרקט, לבנק, או למרפאה אם צריך. בצהרים אני מבקרת בגן של שרון. אחרי הצהרים אני נוסעת לבקר חברים, ובשבת, קל לי להצטרף ליוטי, כרמלה והנכדים לבילוי או לפיקניק. "לקלנועית 2000" - אני מרגישה שממש חשבו עלי ו אין לי רשיון נהיגה וגם לא צריך ו הקלנועית - רכב חשמלי קטן ממדים - קל להפעלה ובטוח בנטיעה. אני לוחצת על הידית - ונוטעת, עוזבת את הידית - והקלנועית נעצרת מעצמה. את ה"קלנועית 2000" יכולתי לרכוש במגוון מסלולי תשלומים: "ויזה", "שראכרט" ועוד, אני בחרתי במסלול הנוח לי

מכל מקום לכל מקום לכל מקום

יצור ושיווק: צ.ח.מ. אמיקים, קיבוץ אמיקים, 764826, 06-764811. סוכנות מרכזית: המשביר המרכזי/המחלקה חטכנית 289410, 2898-08, 191091-780. לנוחיות לקוחותיבו בוספו עתח פוכנויות משנה ומרכזי שירות. אור ת"א והמרכז: משה תמיר 5-490174 פס, אזור בת-ים, גס ציונה: נחמן דוד 683886-39, . אזור דרום חשרון: משת רחמסקי, כפר-סירקין, 8802288-30...

מורים ז'ופו. יהודי־צרפתי. איש־עסקים מכובר המנהל חיים שקטים ושלווים. לכאורה היה צריך להיחשב מעל לכל חשר. המשטרה טענה, וכית־המשפט אישר: המליונר המהוגן אינו אלא הסוחר הגדול ביותר בתכשיטים גנובים שנתפס בצרפת. בבתיו המפוארים בפאריס, על חוף הים ובהרים נתגלה אחר מאוספי התכשישים היפים ביותר שהוצגו אי פעם בעיר האורות.

מאת גי ואטייה צילומים: "גאמא"

מד בראש מספר עסקים מכוברים מאור ומנהל חיים שקטים ושלווים, אדם שלכאורה נמצא מעל לכל חשר – מואשם עיסקת הסתורות הגבוכות הגדולה ביותר בהסטוריה. הפרשה מסתיימת כאחר מאוספי התכשיטים היפים ביותר שהוצגו אייפעם בעיר האורות, אוסף הכולל עבורות של מעצבי תכשיטים מפורטמים כרואן קלף, ארשל וכושרון. התערוכה הוצגה דווקא על יידי משטרת צרפת, מה שמוכיח פעם נוספת כי האמת מדהימה יותר מכל פרידימיון. סיפור שיכול חיה: לחישמע מסי רביהכלשים שרלוק הולמס כבבורו ובעצמו.

מקבלי (receiver) הוא ארם המחויק חפק שנגנב על ייהי מישהו

לא מכבר העידה חשיפת כנוסיה שעמרה להכריח יצירות אמנות בשווי 100 מיליון דולר על חיקף הסתר בסחורות גנוכות בצרפת. עם יואת יש לוכור כי רק חלק מיוערי מהעוסקים בענף בלתי חוקי אך רווחי (חמשר בעמוד הבא)

סיפור מתחיל במותהן קלאסי. גיבורו, גבר במיטב שנותיו הער. אחר. הוא יכול להיות שותף לטור העניין, אך גם ייתכן שהוא פועל בתום לב. אם לא פעל בתום לב, הרי הוא שותף לפשע. ב"מקצוע" זה, מתברר, יש כל מיני קטגוריות. ישנם בו כאלה הפועלים כקנה מירה בפלילים. עם הסתבכות העלילה, חושפת משטרת מארים את קטן, אך יש גם ירגים" שמנים וגרולים בצרפת לבדה נגנבים מרי שנה 100,000 מכשירי וידיאו ו־250,000 מכוניות, לרבות משאיות עמוסות מחורה יקרת ערך, ומדי שנה משלמות שם חברות הביטוח 600 מיליון . דולר לכיסוי נוקי הגניכות. כלייהרכב הגנובים מוצאים דרכם לחו"ל, מנחיבי ליצוא" מיוחדים המוכילים בעיקר אל המפרץ הפרסי, מרינות תנוש המורחי וצפוף אפריקה נתיבים מיוחרים קיימים גם לגבי הברחת יצירות אמנות ותכשיטים גנוכים:

מתברר, נהפך כבר מזמן לתעשייה משגשגת בפני

מורים הגדול

במהלך אחרות מהחקירות שנערכו בנושא בשנים האתרונות, עצרה משטרת צרפת מספר גנבים ואנשי־כיניים שרכשו את הסחורה הגנובה. אולם החוקרים לא הצליחו לעלות על הקונה הסופי, שכן עסקות מסוג זה סודיות, מעורפלות ומסובכות ביותר. קשה לנסח האשמה מוגדרת אלא אם כן תופסים את הפושעים "על חם", כשהחפץ הגנוב והכסף המשולם תמורתו ממש מחליפים יריים. על סמך נתונים שנאספר במשך הומן השתכנעו החוקרים הצרפתיים כי ישנו אדם אחד שהוא גדול הטוחרים בסחורות הגנובות בפארים, טיפוס שהאחרים מכנים מתוך ככור "אדון מוריס". זמן רב התחקר בעקבותיו, אולם לא הצליחו

החוקרים משרו כי מדובר כארם בעל מעמד חברתי גבוה, העשוי להגן עליו במקרה שמשהו ישתבש. לפיכך, היה עליהם להיות זהירים שבעתיים, מחשש פן יאשימו מישהו חשוב ואחרייכן יתברר כי אינו האדם המבוקש. וגם כשהחליטו לכסוף לפעול, היה זה צער נועו מצירם להאשים ארם שבבעלותו עשרה סלונים לתסרוקות, מסערה ברובע האלגנטי ביותר בפארים, אהוות פאך, דירות בקאן ובהרים ובית פאריסאי מפואר על שטח של 300 מ"ר.

לפני שהתחילו בפעולה, ניהלו השוטרים מעקב זהיר סביב המטעדה של הארם בו חשרו, השוכנת בכיכר ויקטור הוגו בפארים. שני צוותים השגיחו עליה במשך מספר ימים, 24 שעות ביממה. דבר לא קרה, ער שב־29 בנובמבר 1984 עצרה מול המסעדה מכונית מרצדס שחורה שמתוכה יצאו שני פושעים המוכרים למשטרה. השניים נכנסו למסעדה ועשר דקות לאחר מבן שבו ויצאו. המשטרה החליטה לא להביא אותם לחקירה, מקום שיצאו כיריים ריקות. ההנתה היתה שהם יהורו:

והם אכן חורו, יום לאחר מכן, עם שק שגראה כבר. כעבור עשר דקות יצאו מהמסעדה, בלי השק -אך בכיסים תפוחים. הפעם תפסו אותם השוטרים, וגילו

הפלאסטיק. שקיבל כמה רגעים לפנייכן. בתוכו, התברר, היו שני קילוגרמים של תכשיטים. לגבי ז'ופו, זו היתה סופה של ההרפתקה. הוא גלקח אחריכבוד

המשטרה מיהרה לערוך חיפוש במעונו. נמצאו שם חלקי סכו"ם גנוב עשוי כסף בתוך ארונות זכוכית, כאילו היו תכשיטי המשפחה. במקומות מסתור מתחת לרצפה, מאחורי האמכטיה ובקיר חדר האוכל – נתגלו קופטאות מלאות תכשיטים. כן נתגלו מכשירום מתוחכמים להתכת זהב, מאזניים לשקילה ותבניות למטילים. טרנת צורפים שלמה.

שופט הוציא מיד צווי חיפוש בדירת המשפחה כו'נווה ובכתים האחרים, וככל אחד מהמקומות נמצאו מטמונים נוספים. בסך הכל נתגלו 1481 תכשיטים, החל בטבעות פשוטות דרך יהלומים גדולים וכלה בנזר מעוטר ב־150 יהלומים, פלום 40 מטילי זהב ומאות מטבעות ממתכות יקרות.

קשה לראות ארם הניצב בראש עסק משגשג מתנהג כמו סוחר וולגארי, למרות כל ההוכתות נגדו, ז'ופו כפר בהאשמות. בביתיהמשפט פרץ "מורים הגדול" בככי. "אני אוהב תכשיטים יותר מדי. זהכ הוא השגעון שלי. צוענים הכיאו לי את הטחורה, ולא ידעתי מה מקורה. טעיתי: לא הייתי מספיק זהיר", התייפה.

אחיו, מפר וסופר שקנה לעצמו פירסום מסויים בזכות ספר שכתב על ילדותם של השניים, כילדים יהודיים, בנים למהגר רוסי בצרפת, ביקש לעזור

"זה באשמת ילדותנו כיהורים", אמר, "וכמיוחר הרדיפות שטבלנו בצרפת בתקופת הכיכוש הנאצי. אחי היה צריך חמיך להיאחו במשהו, והתכשיטים היקרים העניקו לו, כנראה, תחושת בטחון. אני חושב שצריך להתייחס אליו כאל ארם חולה, משום שהוא מעולם לא העביר הלאה את הסתורה".

האם יתכן שהאירועים הנוראים בעכרם של השניים, לרבות רצח אביהם בידי הנאצים, יכולים

למסערה של מורים ז'ופו, ניסה הלה להחביא את שק המפוקפקים בהם רכש את התכשיטים?

ציר האוצרות

המוצג העיקרי בתצוגה – נזר היהלומים – עריין

לכסוף הצליחו החוקרים לפתור את החידה בעורת שארל־עמנואל דה לה רושפוקול, בנו של הנסיך רח לה רושפוקול מונתכל, זיהה אותו. הוא טיד יצר קשר עם

ארם שהעסיק את המשטרה הצרפתית כמשר

החזירה לחוקרים את אחר התכשיטים הגנובים שקנתה ממנו. יתר־על־כן, המשטרה מאמינה כי התכשיטים שנתגלו – בשווי עשרה מיליוני דולרים – מהווים וק אחוז קטן מהסחורה שעברה תחת ידיו של 'מורים

למן אנו מפליגים

(א אנו נופשים

מפש או במקום חנכון

לעתים - 7 לילות קסומים

מאון "אפולוניה"

שני החל מ-7.72

וללצו במלון פרדיים

תה ואשונה - מעולה

מים שלישי חחל מ-21.7

לתו נמלון צ'נדרים

לגה בכל יום חמישי

מלכן פלאניי

לחנת תיירות מעולה ללים רביעי מ-15.7

מפש חגדת בסוכות! 7,10.87 PM

שיא אמריקה

טיולים מאורגנים

ליץ אינדיאני ★

6.9.87 יציאה

8.7.87 וציאח ל

ברכב פרטי

יציאח 14.7.87

ארה״ב קנדה ¥ ושיט למקסיקו

יצואה 3,9.87 יצואה

ועדון מטפלי מעריב

ח קולובך 2, חל-אביב

03-439207:70

תאריכי יציאה ל1.7.87 22.7.87

ארה"ב וקנדה + לאט ובטוח - גיל הזקב

סביב סביב ועוד

א טיולי גופש משפחו 🛧

ארה"ב וקנדה ⊁

מונה ראשונה

ובמלון הנכון.

ואוור - 10 ימי שיט מחיפה / אשדוד

שלם - ז מי שייט בכל יום ג' מאשדוד

תפלגה ליוון טורקית ומצרים.

הפלגות קצרות בין איי יוון וטורקיח ' מוס' - הפלגות

לפים שבנמלי יוון איטליח ומצרים.

ניתן לצאת בטיסה ולחזור בתפלגה

כתקופת מלחמת העולם השנייה התגוררו כני משפחת ז'ופו כ"שטח" – איזור מלא מגרשים ריקים באחר מפרוורי פארים, תוצאת הריסת ביצורים ישנים במאה ה־19. בלילות היה איזור זה מקום מפנש לפושעים. האחים ז'ופו שיחקו שם כשהיו כחורים צעירים, ואין ספק שהכירו הרבה מאנשי העולם התחתון של פארים. כאשר החלו רדיפות הנאצים, הם נאלצו להימלט.

כשנהפך מורים לאישיעסקים עשיר, הורמן לו כנראה לחזור ולפגוש את "מכריו" מהעולם התחחון, ואלה הבטיחו לספק לו תכשיטים גנובים שנקנו בזול. כך הוא נהפך לסנרק של הסוחרים בסחורות גנובות. חלק מהתכשיטים שגילתה אצלו המשטרה נגנבו כבר לפני 15 שנה, עובדה המוכיחה שהעסק לא היה בחיתוליו. האוצר נלקח לקיי דו אורפוורה ו"רחונ הצורפים"ו, מטה משטרת פארים.

לא יכול היה להימצא מקום הולם יותר בפארים כולה. התכשיטים הוצגו שם, כדי שבעליהם יוכלו לזהותם. בתצוגה הזו ביקרו עשרת אלפים בני־ארם בכל רבע שעה, בקבוצות של עשרה מדי פעם. הם נבחרו מבין הקורכנות של מעשיישור ידועים. אך רק - מבקרים זיהו בתצוגה תכשיטים שנגנבו מהם שלושה אחוזים מהשלל בסך הכל. אפשר היה רק להניה ששאר 97 האחוזים אף הם גנובים. ואם לא גנוכים ממש –. וראי שהם גרכשו בנסיבות חשורות, ובמחיו הנמוך בהרכה ממחירם האמיתי.

לא זוהה על־ירי בעליו המקוריים. קבלה שנתגלחה במרוצת החיפוש הניעה את המשטרה להתחקות על מקורותיה. התכשיט נמכר כ־1978 על־ידי הנסיך תיכו מאורליאן – בנו ה־11 והאחרון של הרוון של פארים, הטוען לכתר צרפת – למנהל ה"קאוינו דה פארי". תמורת הטכום הצגוע של 80,000 פראנק. בקכלה כתוכ כי הנסיך קיבל את הנזר בירושה מדורתו, מלכת מורטוגל לשעבר. הנסיך מת ב־1983, ואכיו -שנתבקש לבוא לקיי דו אורפוורה - הכריז כי תכשים וה לא כא מבית המלוכה. מומחה לתכשיטי אצולה הסביר לחוקרים כי זה כתר של רוונים, לא כתר מלכותי. התעלומה נותרה בעינה.

ראשי התיבות "ד. ל. ר", שהיו הקוקים על הנור. הם מירסמו את ראשי התיבות בעתונות. הרוון הצורף ששמר בכספתו את. התכנית המקורית לעיצונ התכשיט, אותו קיבל בירושה מאמו ב־1963. הרוזן סיפר כי ב־1977 נכנס לקשרי עסקים עם הנסיך תינו מאורליאן, ונתן לו את הנזר כערובה לתשלום. תינו העמיר מנים שאיבר את הנזר, והרוזן לא תבע אותו. הוא איבר את כל העקבות לנזר עד שראה את הפירטם בעתונות. איש אינו יודע באיוה אופן תיווך מוריס ז'ופו

החטא ועונשו

מועדון מטיילי מעריב

01111 2210 מלחי הפלגות יוקרה בין חופי הים התיכון הקריביים שלנו ניתן להפליג בכיוון אחד ולחזור בטיסה חינם. כמו שרק מלחי מכירים ממיאמי בריטניס - 2 לילות לבהאמה ם לילות למקסיקו

קוסטה רביירה - 7 לילות קריביים אניות קרניבל 3,4,7 לילות קריביים מסאן חואן קרלה קוטטה ואמריקנים ז לילות בקסומים שבאיי הבתולה

וגם כאן אנחנו לא ימי קרוז סביב דרום אמריקה יציאח. 9.9.87 באנית הפאר בריטנים כן:פנמח, ציילי, קפ מגלן,

ברויל ועוד ועוד.

גלה את אמריקה עם KLMi

תמורת 9 \$ בלבד כל נוסעי ואבא לארתיב זכאים לרכוש חבילות נופש: במחירים מדחימים ו

לדוגמא אמריפאט סביב ארה׳ב באוטובוס 9 \$ בלבד לשבוע.

א הופשה באורלנדו - דיסני וורלד 4 לילות במלון ו-פ ימי רכב שכור תמורת 9 \$ בלבד יא רכב שכור בכל א לחבי ארח"ב תמורת \$29 בלבד

לשבוע ללא הגבלת ק"מ אַ שייט מניו יורק ' תמורת 9 \$ בלבר אַ שויט י ממיאמי לאיי בחאמה מ9\$ בלבד

KLIM עם

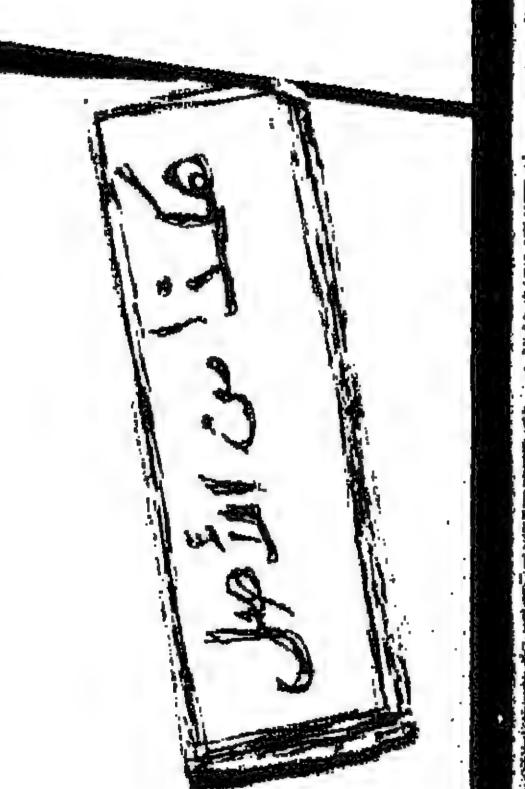
לגלות את

אמריקה

איתנו

פרטים והרשמה בכל משרדי הנסיעות

מלחי סוכנים בע"מ דיונוף 76. חל אביב

חיים ואוהבים

צו הגירוש

מו (הומני) של הספר שהטופרת רחל איתן עסקה בכתיבתו בשנים האחרונות הוא "צו בירוש". הספר, כשני ספריה הקורמים -בעל "הרקיע החמישי" ו"שירה ושירות" - בעל יטודות אוטוביאוגרפים חוקים. כאשר גילתה לי את כותרת ספרה העכשווי נתנה לי להבין שוה־מה־שאני־הושדת־כה־שזה... צו הגירוש חל, בעצם,

עליה. על האילוץ שלה לעזוב את ישראל ולהתגורך כגולת ניוריורק קרוב לעשרים שנה. ה"אילוץ" הזה כעצם נכפה עליה לא נגר רצונה. היא הלכה אחר צו־ליבה, כאשר לאחר גירושיה מהאדריכל דן איתן, אבי שני ילריה, עמרי וחמוטל, פגשה כארץ בגידי פישמן, כימאי חוקר סרטן, ונסעה עימו לניו־יורק, מקום מגוריו. כאשר נישאה לו, היתה זו בכחינת "הצלחה". "לא פירגנו לי", הורתה בשיחה פרטית. "הוא היה אז רווק צעיר ומבוקש. גבר מקסים, משכיל, בעל נימוסים פולנים. והנה כאה ישראלית אחת, גרושה, אם לשניים – ומצליחה כמקום כו כה

מדי פעם, כשנפגשנו בביתה בניודיורק (דירה צנועה למדי ליך "סנטרל פארק") או בכיתי בישראל, הייתי דוחקת כה: "מה עם הספר? מתי תסיימי אותו סוף סוף הוא השיבה כי "הפעם זה לא פשוט... אני הרי חייבת לכתוב בריכוו מושלם, והמשפחה תמיר קודמת לכתיבה". באות הפעמים בהם כיקרתי אצלוו הראתה לי "משהו שעשוי לזרז את הכתיבה ולהכנים בה סרר": כחדר השינה, על שולחן הכתיכה שלה שם, הוצמרה לקיר מערכת של מגרות־מגרות, תאים־תאים, מוזמנת אצל נגר (תופעה יוצאת־דופן באמריקה) לתיוק דפי כתביהיד שלה. לפני מספר שנים רכשו בני הזוג פישמן ביח קטן מחוץ לעיר, לשם נסעו לטופרשבוע, 'ושם אני גם כותבת. הספר נכנס אצלי להילוד גבוה", אמרה,

רחל איתן ביכרה להשיח בעניינים פוליטיים

Tibento 56

תיבת דואר / בין שני גברים

לל נקוט בידי: לא לפרטם מכתבים עלומי־שם. אבל ישנו גם יוצא־מן־חכלל, כאשר את חשה כי מאחורי החתימה האנונימית של אות אחת ויחידה, מסתתרת ופש הומיה וסוכלת. הכותבת שביקשה ממני לפרטם את צעיר, שונה וחריג. לשמוע שאת "אהבת חייו" מכתבה היא, לפי סימני ההיכר של המכתב, אשה ולנטות להאמין בזה. לקבל אדם שאי־אמשר הגרת בעיר קטנה צמודה לחל־אביב, ויש לה בלעדיו – אבל להבין שהוא צריך להעניק תשומה בעייה שאם לא מנטים לפתור אותה בדרך היחודית הבדוקה "העיקר הבריאות" – זו, אכן, לדיבוריו שהכל זיוף, אבל זה נעשה כי כן צריך בעייה בעייתית. ולא אני אציע פתרונות.

ושות הדיבור לאהובה, "הסוכלת

רק לך זה בלתי אפשרי לחיכנס למשחק הלא הונן לאחוב שני אנשים זה משחו בלתי־אפשרי. אבל איזו זכות יש לי לדרוש שלטון מועלם איך חיים עם דבר כזהו איך מזייפים כל הומןו כאשר גם אני עצמי "נשלטת" ע"י גורמים

למח אלוהים לא נתן לי את התכונה לעשות זאת: ובעצם, "לאתוב" זו לא המלח תוכונה. להעריץ אדם בצורת היסטרות ולדעת שלעולם מאמללת אותו על מנת שיילך חביתה בחוגשה לא אוכל לוותר על חברק בעיניו, על האחבה שלו נוראח וישנא כל רגע שהוא בבית ולא איתן, הוא אלי, אם ילדיו, ועל היכולת שלי לקום וללכת אומלל בלעדיך, ואת – את כל רוע הלב חאפשרי ולקחת מתנו את ילדיו שלו שאותם חוא אוחב את מנתבת אליו, על מנח שיוטרד שם בנית כל יותר מאשר את עצמו. להלך על חבל דק באופן חמידי זה בלתי־אפשרי, ואז לנסות להסתדר עם

תסכול כבד שמעטיק אותי לאורך היממה.

יותר מאשר בענייני כתיבתה. וכך לא ניתן היה להציל מפיה על מה היא בעצם כותבת. לעומת־זאת ניתן היה גם ניתן לשמוע מפיה את אשר היא חושבת על בעיית הפלשתינאים, על השלטון הישראלי בשטחים, על עת. ואני כאן, מוחה דמעה פרטית. הדרך לשלום ועל מלחמת לכנון. הערנות הפוליטית שלה, בעלת נטייה חזקה שמאלה, לא קהתה ולא הושפעה מן הריחוק הגיאוגרפי מן המולדת, וזה מה שעשה אותה לאחת הרמויות המרכזיות בקהילה הישראלית בניו־יורק. משנה לשנה ניראה היה לי כי היא משלימה עם העוברה שלא תחזור לגור בישראל.

רחל הצטערה על כך צער רב.

בתרגום ספרה "הרקיע החמישי" מעברית לאנגלית היא השקיעה עבודת נמלים, אף שלא היא היתה המתרגמת. אכל כפרנטיות האופייגית לה טרחה וענרה על כל משפט עם מי שתרגם את הספר. לאחר שיצא סוף־סוף לאור – הורתה: "הספר אינו נחשב הצלחה בשוק האמריקני, אכל, לפחות, כאשר עכשיו אני מתקשרת עם מישהו מענף המו"לות, כבר לא מבקשים ממני שאאיית את שמי... מדוע הספר, שכל-כך הצליח בישראל, לא הצליח להרשים את האמריקנים? והרי מי קורא פה ספרים רציניים? הם קונים בעיקר ספרי איך־לעשות־מה, ספרים לשולחן חקפה, וספרי מתנה".

בקריאה. תני להם רק שעשועים".

נפגשנו מספר תורשים לפני שלקתה בשבץ. היא

הפרטים האישיים, כי היא בשנות החמישים לחייה. רותל, אילו יכולה היתה להיות מודעת לכתוב - היתה אל נכון מאור לא שכעת רצון מן המשפט הנ"ל, גילוו

דבים בארץ חיני מייחלים להחלמתה, אחיה, לקה גם הוא כשבץ קשה לפני מספר שנים, היה מאושפו זמן רם בבית לרינשטיין, והחלים.

תומן, ואת נחנית לשמוע כמה יכאב לו בלעדיך. למח אני רוצה את חייו שלוו הרי לי עצמי יש חיים ומשפחה. למה הצורך הזה "לשלטון" ומצד שני לארוב אדם אתר, לחוות איתו . מוחלט על שני הגברים שליו

איני יכולה להספירה. פשוט איני יכולה. המבקרים הם שינתחו את יצירתה. אני יודעת כי הונה אנשים כגולת ניו־יורק עריין המומים מפטירתה בטום

חוויות נפשיות וגופניות שחשבת שקיימות וק

בטפרים, ולקבל את העובדה שלאותו אדם יש חיי

משפחה על כל חשיגרה והשיעמום שבהם, והוא

בורח מהם לזרועותיך. לדעת שאת מייצות משהו

רק את לא למדת להתחלק ולחלק אנשים.

ומגיע יום שישי, שאו אי־אפשר להיפגש. או

אוסט עד 22 בספטמבר).

תחזית לשבוע

(21 ביוני עד 22 ביוליו

(23 ביולי עד 22 באונוסטן)

שבין 26 ביוני ל־2 ביולי

טופרים, אנשי מכירות ומאמים יצליחו חשבוע

במיטבה. אל תמחרו בדרכים – היוחרו מחאוות

אום מלאים עכשיו תעוזה ורעיונות מוצלחים

ים. שינווים הקשורים בביוז מתנהלים יפה, תולניו

טלו ימון לכם ומן לעיסוקים שאחם אוחבים באמתן

יותר מכרניל. זהו זמן בו תמצאו את המלים הוכונות

לחעביר את המטר שלכם. גם היצירתיות שלכם עכשי

רחל, מורה לספרות עברית במכללת הופסטרה בנייורק, אמרח על תלמידיה: "הם מתעלפים כשהם צריכים להתאמץ בהכנת הנקרא. כל ספר שיש בו יותר משלוש נפשות פועלות – מכלבל אותם. ובכך אין הם שונים מעמיתיהם. האמריקנים אינם מורגלים להתאמץ

קיבלה את המחמאות שלי על מראה היפה כאשה יפה המורגלת בקבלת מחמאות. היא ניראתה או כמו "בובה": אשה בעלת תלחלו זהב, עינים תכולות, אף - קטן סולר, פה מפונק – כל זאת עד שפתחה את מיה והנה אשה דעתנית, ידענית, לוחמת על דעותיה, מתפלמסת. דווקא הניגור הוח בין הופעתה לפנימיותה הוא שעשאה כה מעניינת. ייחורית.

כאשר חלתה נכתב על אודותיה, בין שאר היח סור שמור, עימה, היא היתה אשו בכל רמ"ח.

חצעיר ממנה, דני לימאי, כמאי הלהקות הצפאיות.

חק הומן להשלים את כל התכתובת והסידורים יקים שרחיתם. כראי גם להשתתף השבוע בם־ בהחנות. בהחלט מומלץ לבטא את דעותיכם.

(כאוקטובר) ממחבר עד 22 כאוקטובר) ים לשלים עכשיו לתכנן את צעדיכם, הבאים בתחום יקק ולקנוע פנישות עם הממונים עליכם. זה זמן א לחלם אה כל הפרטים הקטנים. בתחום הקריירה להחוחש עכשון שינויים בלוני־צפויים.

לים שמלע לשתף אחרים בשיתות על אינטרסים מין. אל חוורון להחלטות חפווות.

אפילו נוקמת כו באכזריות. כאילו הוא האשם בכך שבשלושים השנים האחרונות נהפכה מנערה מרחפת בעצמה. לאשה מכוגרת, ככדת מישקל.

> אור כנס המחזורים של להקת הריקוד המפורסמת, עלו אליסאנדה ואסף אל הפנ־ שהאח של אורי כדי להתחלק כחוויות. בעיני אליסאנרה, הלהקה סימלה קו מפריר בחייה.

עדיין היתה רקדנית ידועה. אז קינאה גליה באליסאנרה, בהערצה שהיתה מופנית כלפיה, כמכטי הגברים, בבטחון העצמי שהעניקו לה יופיה כתור קומיקאי...". היא קראה לכך "טירוף הילדות השנייה של אסף המסרב להיזויקו". גליה לא הבינה מדוע יום אחר הפסיקה.

גילן, על סף שנות ה־50, עריין מקפירות על הופעתן

דה נהלקו לשתי קבוצות: אלה שזוכרים אותה אז, "ל ללושים שנה, כשהיתה כוכבת הלהקה, ואלה המון אותה רק "אחרי". כלהקה היא היתה המלכה. והנחרה, גומות חן, "גוף גמיש, מרחף, שכאילו לא של נרות ולדימיון עשיר של גבר". לנותה, כמו שאוהב לומר אסף, בעלה.

"גנה את אותה נערה דקת גיזרה, יפה ומרחפת. את לונת של הלהקה שהוא נושא על כפיים, אוהב, שרי טוען שהברנש מאוהב באשתו כאילו היה זה

הראשון לפגישתם. הוא מסרכ להכיר בעובדה 🛂 🏗 הומן גוספו כמה קילוגרמים למותניה, כתפיה

(20 בינואר עד 18 בפברואר) זה הומן המתאים לכך. בכלל, בתחום הקריירה המאמ" צים יוכתרו בהצלחה, והפרודוקטיביות שלכם כמיטבה. כקשרים שבינו לבינה מומלץ להתאזר בסבלנות.

לקטואלי. היצירתיות שלכם טוכה ומומלע לנחב אותה מופרזות, זה לא זמן לענייני עסקים.

יוסב באפריל עד 20 במאין תנו לשכל הישר להדריך אתכם חשבוע בפעילויות חשו" נות. כדאי ליטול ווזמח במגעים עם הוולת, ולשקוד עלי עבודה יצירתית. בתוכניות לטיולים עלולים לחול שינויי ים. בתחום העסקים בדאי לשמור על קורירות.

מודה: "כעצם הוא הרי כעל אידאלי. גכר מצליח, מנהל מפעל בעל שלוחות בינלאומיות, ונוסף לכך רק גליה איננה עיוורת לשינויים שחלו כידירתה בתקופה האחרונה חזר וגילה את כישרונו כקומיקאי. פתאום זה בא לו. כמו נעורים מאוחרים. תמיד היה כמרוצת השנים. היא הכירה אותה עוד כימים כהם המצחיקו, השובב, הנחמר של החכורה, וכשפנה לעסקים כמו שכח את ההומור שלו. עכשיו זה חזר. ופעם בשבוע, במוערון לילה, המנכ"ל הנכבד מופיע

מרירה למה שהומן החולף עולל לגופה, והיא כועסת,

וירכיה. אפילו פניה שהיו כה חטוכות התעגלו, וכעיני

מי שפוגש כה היום היא נראית "רודה" חכיכה, שנונה

ופיקחית. כאמת צריך דמיון מטורף או להיות מאוהב

אחרי 30 שנה, את רמותה מתקופת הלהקה.

מכולן, היתה היפה מכולן, ריחפה גבוה מכולן".

אסף. הצרה' היא שהספורט הזה לא שומר על גיזרתה,

כנס המחזורים של הלהקה השאיר את אליסאנדה

השנים. הלהקה של אותם ימים היתה מפוארת. ער

להתנחם בו. היא רואה את גיורתן הדקה של הרקדניות

ראי גדול, ומתחתיו כתכו: "לפני שאתה צוחק מאחרים

– תתכונן בעצמך". היא לא צחקה, והיא התכוננה

הגיוני המופנה רווקא נגר אסף. כאוזני גליה היא

וכל זה יוצר בה, משום מה, זעם בלתי־מוסבר ולא

גליה ידעה שלחברתה קשה לסלוח לכעלה על

בעיניו לא השתנה דבר. הוא עדיין עובד לה כאמונה

וכאהכה, וכעיניו היא עדיין האשה היפה כיותר. הצרה

שהיא יודעת שזה רק בעיניו. השוטה הזה שמופיע

עכשיו במוערון כדי לחדר את חוש ההומור שלו.

ולתמהונה של אליסאנדה – לא רק שלא השליכו אותו

לכדו. הוא לא צריך אותי כשותפה. כאותם ערכים היא

הולכת אל ביתה של גליה, או ששתיהן יוצאות יחר

הדהוי, שקיומו כאילו מוצרק ככך שהוא נותר המעריץ

האתרון שלה, היתיד שמזכיר לה את הצלחת נעוריה.

גליה מתאמצת לשווא להראות לה את אסף החדש.

שצמח עם השנים, גבר כטוח כעצמו הזוכה להערכת

ידידיו. גכר שאפילו יכול להרשות לעצמו להשתטות

כמוערון לילה מכלי שהרכר יפגע כתרמיתו או

במעמרו כמנכ"ל רציני. אכל אליסאנרה מושכת

את המוערון, והציעה לאליסאנרה להצטרף אליה.

זועפת, מושכת ככתפיה, בעליכורחה, אליסאנרה

כמה זוגות והרכה נשים כחכורות, נשים כשנות ה־30 וה־40 לחייהן שכאו לכאן להעביר ערב כשירח,

בריקוד וכצחוק. משוחררות. מטופחות. נאות. מרשות

לעצמן לרקוד על השולחנות. למחוא כפיים, לפצוח

בשיר. לידן נראתה אליסאנדה קפואה, מרוכעת, רחוקה

שבעיניה נחשב ארם אפור, לא מושך במיוחר, נהפר

פתאום לסמל-מיון וכאן, במוערון, הוא אליל הנשים.

מוצר תשומת לכ ואהבה הן קורעות אותו זו

מזרועותיה של זו. שולחות לו פתקים, מומינות אותו

לשיר איתן, לשכת לצידן. כמוערון הוא נהפך למלך.

אליסאנרה חשה כליבה דקירה מרירה, עוקץ של כאב

ובחילה. למה ויצאה מהמוערון. מה שהעליכ יותר מכל

אמרה: "תארי לעצמך מה עוכר עלי. אחרי כל כך

הרבה שנות נישואים בהן שיחקתי את המלכה בפעם

הראשונה הכנתי שאני בקלות יכולה לאבר אותו – את

ולגליה, שפסעה כעקבותיה אל המכונית, היא

חיתה העוברה שאסף אפילו לא הכחון בנוכחותה...

אבל אליסאנדה הכתינה ברבר נוסף. הכעל, זה

מאור מנעוריה הפורחים ומביטחונה העצמי ראו.

באותו לילה שלאחר הכנס ביקשה גליה לראות

לב יפו. אורות עמומים. כמה. שולחנות וסביכם

בכתפיה: "עובי, השוטה האומלל הוה".

נגררה אחריה.

היא מסרבת לחזות בהופעותיו. שהשוטה ישתטה

לגבי אליסאנרה, אסף תמיד נשאר הגבר האפור,

אלא רק על רעננות לשונה החדה".

בה כאורה עיוור כדי להמשיך לראות בה גם עתה, המומה. בניגוד לאסף, היא ערה לעכורת ההרס של

היו רקדניות בנות 18, היו רקדניות בנות 30 היתה כה הכוכב הראשי. אכל אליסאנדה מפוכחת

מהמחזורים האחרונים, אכל אליסאנדה רקרה יפה מכדי להילחם בעבר, ומצד שני - גם אינה יכולה

של בעלה כמין זעם אילם. לה אין אשליות לגבי גרמו להן. לרגע נזכרה כחג מחזור אחר, שהשתתפה

צורתה הנוכחית. בשבילה, המחמאות הללו הן תזכורת בו, חג המחזורים של גימנסיה הרצליה. בכניסה הציבו

באותו ערב הכריז אסף: "נכון, ככנס שבאנו ממנו היום מזכירים אותה כסמל להצלחה בינלאומית. והיא

ואליסאנדה, מצידה, הודפת את שכחיו הנלהכים הצעירות, ורואה את חברותיה ללהקה ואת שהשנים

אליסאנדה לטפח את עצמה. הרי נשים אחרות כנות החיצונית, עדיין נאות, חטוכות ומושכות, אם כי – כפי שנהגה לומר – "עכשיו אנחנו כבר זקוקות לאור הרך כך שכאילו הצליח יותר ממנה לשמור על נעוריו.

> מאז שהתחתנה והולידה ילרים, כמו חצתה נעני אסף, לא חל כה שום שינוי. גם היום הוא אליסאנדה את חייה בקו ברור וחר. עד כאן היתה נערה, ומכאן היא אשה – אשה של כית. אמנם היא עובדת, במישרה חלקית באוניברסיטה, אבל דומה שתמיד היא ממהרת לחזור הביתה, כאילו גווז לה רק משם אלא שהוא נחל הצלחה מסחררת: ברלת האמות שלה. ועכשיו, כאשר הילדים כגרו ויצאו מהבית, היא נהפכה יותר שקועה בעצמה. אורי טוען שהספורט היחיד שהיא מרשה לעצמה הוא "לרדת לחיי

למצלח ביותר, מבחינתכם, ופגישות עם יועצים לא לום תועלת מרובה. יש לכם דעות החלטיות, יינול נראי לבטאן באומץ. מטיילים עלולים לחיתקל מחות נלחויצמויות, וצריבים לחישמר מסיכוני ברי?

אנים של הדשום, ואו בדאי לעשות את הצעד

חלט כדאי לנחל תשבוע את אותן שיחות: ללעוניים שלחיתם כל חזמן. שימרו על קשר עם מלמות הווים.

אם רציתם ליישב איזה עניין עם חבר בעבודה, עכשיו

(19) במברואר עד 20 במארס) השבוע כדאי לצאת לבילויים שיספקו לכם גירוי אינט־ לאפיקים מועילים. שינוי בתוכניות אינו מצדיק הוצאות

(צ במארט עד 19 באפריל) בימים אלה תקבלו החלטות חשובות שישפיעו על חמע־ דך חביתי. השיפוט שלכם טוב, ותוכלו לנחל שיחות בו־ נות עם קרובי משפחה. למחפשי־הדירות יהיה השבוע מול. אורחים שצפויים לבוא עלולים להתעכב, ולעכב גם

(11 במאי עד 20 ביוני) השבוע תצליחו לחשלים בצורה מוצלחת פרוייקט מסו" כך בעבודה. חשימוט שלכם בחחום המינוסי עתה במיטי בו, וזה זמן טוב לניהול משאיומתן, עם ואת, עלולח לחיווצר מתיחות ביחסים עם מישחו קרוב כגלל עניוני

ספרית מעריב

השועל האדום

רְבִי תַבוּבִי

משך מעמוד 8)

STATE .

2 3

מדריכי פודור לתיירות

FODOR'S

אַנים, נוגים, מקירות, כל מה שהכן־אדם צריך, ופה אי ציך לעשות הכל בעצמי. עכשיו אני גם הנהג גם יקור ונם הכתבנית. קודם כל נכנסתי לחנות וקניתי

ון ציבש תבניות? יה שינש את הרצון לומר 'זהו, גמרתי רמטכ"ל ציננית'. ככה זה נמשך עד היום".

אמרו עליך שחחליכה הביתה היתה הונאה המוחיכנת ללכת לפוליטיקה? 'הלמן הביתה בשביל להיות בכית".

יייבו צומיתו

פקימי צומ"ת (ציונות מתחדשת) הגדירו את מיתם כחירוש ערכי הציונות. כך גאמר במסע דיה שעוכו ברחבי הארץ, בעיקר בבתי־ספר. בכנס אוקטוכר 83") הודיע (אוקטוכר 83") הודיע אל איתן: 'אין דרכנו לכחירות". כעבור שכועיים מסיבת עתונאים: "צומ'ת אינה תנועה " השת. היא לא קמה מתוך מגמה ללכת לבחירות".

סדוע שיניתם ביוון? "נשהוקרמו הבחירות ל-1984, האסיפה החליטה מו לנחירות וללכת עם 'התחיה'. כין הקמת צומ"ת שרות עכרה פחות משנה. אלפי נרשמו והזדהו ודש החלטנו ללכת עם 'התחיה' כי היתה דעה לשו כתנועה רעיונית צריכים להופיע כציבור להאיע נדרך הפרלמנטרית. אחרת מה התכלית של

פעולתו הראשונה כחיכ היתה ויתור על חצי הטוחו הפרלמנטרית לטובת לכ"י. הוא ביקש מינותו כדי להישפט בגלל נהיגה - קמ"ות מופרות – 70 קמ"ש כשטח העיר רעגנה 🛂 ודק כמשפט שכולם נסעו במהירות כזו. הוא סרב קלות על מסוק שהטים את חכרי ועדת חוץ ובטחון ^{זשן}. טעו שיכולים להגיע במכוניותיהם. הוא סרב דשת שהופנו אליו לצאת להרצות בחו"ל. כה כשעה הצעתו להקדים את הבתירות ולשלול את זכות הענה מאורחים שאינם משרתים בצה"ל או בשירות סנטי. הופרו גם הצעותיו לצבוע את כבישי הארץ ומי ופרוה לכנים כדי שהנהגים ישארו כמסלולם, לנכל את מוסד הנשיאות עד שישתפר המצב בינלי. הוא העריך שהרוטציה בין פרס לשמיר לא יכול להיות שאחרי הכל רפול צורק והוא

לא שמעל ומעכר לכל אלה הציב רפול אתנה ימרינה עם בעיות כמו שלנו צריכה להציב יעדים לאומים של מדינה, העוברים לנירושה מממשלה לממשלה ואין להם, הנלות של זמן והקצאת משאכים. ארבעה יערים: הנטחוני - להסיר את איום ההשמרה. היער הנותי - להוות כוח משיכה. היעד הכלכלי מקציו חלות: חיער הסוליטי – לחתור להכרה בזכות רט היהדי על ארץ־ישראל. אין לממשלה סדרי

ליפות, אני חייתי קובע סרר כזה: חינוך, בטחון, חייקנות, עליה, לפי זה צריך לחלק את המשאכים". יאילחות הם כנושא החינוך, אכל זה לא מוכלט".

וה שה שיש לנו. לא יודע להשוות אותה לכנסות

איוה חבר כנכת אתה?

שנירו אקרים! אח מישב שאתה מובץ אי שפח די הרבה. ער הפגרה היו לי 74 נאומים אילא יורע אם זה הרבה. עד הפגרה היו לי 74 נאומים האילהא כאילו שוה מורד. לסטטיסטיקה אין היטת אם אחה כאופוזיציה אפשר להגיר שלא יוצא הוכלותי

"לפעמים אנחנו תומכים בממשלה, לפעמים מתנגדים. תלוי בעניין. בממשלה לא היינו מועילים יותר. לעיתים די קרובות הייתי צריך לפעול בניגוד

Arra BANG LANGER

מצפוני". ככה זה בפוליטיקה... "אני לא חושב שהייתי מסוגל להסתגל לזה. הגשתי הצעת חוק לשירות לאומי לערכים. הרבה חברי קואליציה תמכו כי כמסררונות וכמונון. במליאה הם הצביעו לפי הקו הקואליציוני. הרוב פעל כניגור למצפונו. אני לא חושב שאני מסוגל לזה. אני לא כא

אליהם בטענות. אני לא יכול להיות כזה". אז לעולם לא תוכל להיות שר? "לא שמתי לי מטרה להיות שר".

זה צריך להראיג את מי שתמך כך ומאמין כך. "יש דברים שאני מוכן להתפשר עליהם – לא על דברים עקרונים. זה שהצביעו כעדי ורוצים שאהיה בממשלה לא מהווה אצלי גורם. על דברים עקרונים ."לא אוותר אף פעם

עבר הצעת שיעבירו את כספי פרוייקט ה"לביא" לפתרון המשבר בחקלאות. מה פתאום אתה תומך ב"לביא"?

"כשהייתי רמטכ"ל התנגרתי ל'לביא'. יחד אתי התנגד מפקר חיל־האויר. זה היה ה'לכיא' הקטן של ויצמן. התנגרתי גם ל'לביא' הגדול. לטווח של עשרים שנה, תעלת הימים יותר חשוכה למדינה מה'לביא'. מטוס אפשר לקנות ותעלת ימים אי אפשר. היא יכולה ללכד סביבה את כל העם היהודי וזה שייך ליערים הלאומיים, כי כזה יש אלמנט של כוח משיכה. לפני שנה וחצי שנה הסתבר שה'לכיא' הגיע לנקורה של אל־חזור ואז שיניתי את רעתי. צריך ללכת קרימה, ואם הבעיה היא כספית ולא מכצעית אז צריך

לפתור את הבעיה הכספית". המתנגדים אומרים שבשנות ח־90 יהיו מטוסים מתקרמים יותר בזירה.

"ה'פאנטום' התחיל לטוס כ־1958. כיום יש 'פאנטום' לשנת אלפיים. זה מה שהתעשיה האווירית מציגה. ה'לכיא' יתאים את עצמו להתפתחויות הטכנולוגיות. הכסף שהאמריקנים נותנים, לא בטוח שיתנו לדברים אחרים. ממשלה רצינית היתה צריכה להתייצב בפני העם ולומר שה'לכיא' תוא מפעל לאומי כמו לב"י ושהעם היהורי מרים אותו. אבל יש לנו ממשלה לא רצינית, שבהרכבה הנוכחי לא יכולה.

לקבל שום החלטה". גם אתם במסלגה הקטנה שלכם לא מסוגלים. "תסלח לי, אכל אין אצלנו ויכוח כשאלות עקרוניות. זו ממשלה של כל העם והיא לא מתפקרת".

אתה מציע בחירות עבשיו? "לא שיניתי דעתי מאז הכחירות, למחרת הבחירות, כשהנשיא קרא לנו ושאל על מי לדעתנו להרכיב ממשלה, הצעתי לן לא להטיל את הרכבת הממשלה על אף אחר. הצעתי שילכו תוך שבועיים לעוד סיבוב בחירות. אני חושב שהנשיא חשב שזו

בריחה, זו היתה הצעה רצינית". אסילו חבריך לסיעה לא תמבו בהצעה? "עכשיו כולם תומכים".

עכשיו, אחרי ארבע שנים, עושה רפול הערכת מצב. יושב בצומ"ת ומרגיש כמו על צומת. חייל ואכר, אדם ישיר וכוטה בדיכורו וכמחשבתו, כמרכז הזירה המוליטית הפתלתלה של אחד בפה ואחר כלב. בתוך שבוע עד עשרה ימים הוא עשוי לחודיע על מרישתו מ"התחיח". אם יגשים את החלטתו, יתכן שקולו העצמאי - חקול ה־60 מתוך ה־119 - יסחוף את כל המערכת להקרמת הבחירות, לא לפני שייאלץ ליושב בינו לכין עצמו דילמה מוסרית קשה: להחזיר או להחזיק בידו את חמנרט של "התחיה". אחרי הכל, באמנה למועמרים לכנסת שחיכר במאי 1984, הוא התחייב בסעיף הראשון ש"אם מטעם כלשהו אחליט לפרוש מהסיעה שכה נבחרתי - אתפטר לאלתר

מחברותי בכנסת".

אם תרזו, אין זו אגדה

(המשך מעמוד 17)

"ארם שמן הוא אדם שאיבר לחלוטין את המנגנונים הבריאים של תחושת רעב ושובע. תמיד הוא רעב, אף פעם לא שבע. על־ידי תרגול נכון, ניתן להחזיר את המנגנונים הללו לתיפקוד. ותרגול גם יכול . להחזיר לאדם את חופש הכחירה כאשר מרובר כאוכל. אצל השמן חופש הכחירה הזה אינו קיים. הוא רואה אוכל – מיד הוא מתנפל. לא שואל את עצמו 'האם אני באמת אוהב את האוכל הזה'ז 'האם אני באמת רעב עכשיו'? לא מקשיב לצרכי הגוף.

ך גם יראג השמן לאכול 'ארוחה מונעת'. אם הוא יודע שהוא צריך לנסוע לירושלים, יראג לאכול קורם שמא הוא יהיה רעב אחרייכן ולא יהיה לו איפה לאכול. זה שהוא לא רעב כרגע לא משנה כלל. הוא הרי אינו אוכל כאשר הוא רעב, אלא כאשר יש אוכל. אחת המטלות בקורס שלנו היא לעקוב במשך - כמה ימים, ומקרוב, אחר התנהגותם של שמנים ורזים. פתאום אנשים מגלים שרוה, כאשר הוא פותח את המקרר ואין כו שום רבר שהוא אוהב – פשוט מוותר. לא אוכל. השמן – יאכל מה שיש. אוהב, לא אוהב, למי אכפת. כרגע שהמנגנונים יחזרו לפעול, לא יתכן שארם יאכל יותר ממה שהוא צריך לאכול. ואת זה אנחנו מנסים להחזיר לשמנים, כאמצעות תירגול

"התרגול גם כא לשכור את התלות הפסיכולוגית של השמן במזון. הוא עצבני – הוא אוכל. הוא משועמם – הוא אוכל. הוא כחרדה – הוא אוכל. הוא עייף – הוא אוכל. מה הקשר בין אחר לשלישיז את עייפה – תלכי לישון. משועממת – תצאי מהכית, תלכי לטייל, תדברי עם חברה כטלפון. מי שהתרגל לאכול באופן אוטומטי – הוא בצרות. אנחנו מנסים להביא אותו לכך שיחשוב מדוע הוא אוכל, אחרייכן זה כבר יבוא באופן אוטומטי. אני אומר לאנשים: תשכחו מכוח רצון. אין דבר כזה. אני לא רוצה שתתאמצו ואחרייכן תשכרו. אני רוצה

לעזור לכם להקנות לעצמכם הרגלים חרשים". איך עושים את זה? אחרי שעורכים כמה ימים מעקב אחרי אנשים רזים ורושמים את התנהגותם. עוברים למעקב אחרי התנהגות־האובל שלנו. כל משתתף מקבל טופס מיוחד כו עליו לרשום כל מה שנכנס לפיו במשך היום. אחרי כמה ימים פתאום מבינים עד כמה החיים, בכל הקשור לאוכל. היו בלתיימתוכננים. מרוע צריך להכנים משהו לפה ככל חצי שעה? מרוע לא לתכנן ולחלק את היום? אכל האדם צריך להגיע להכרה הזו בעצמו, לא משום שמישהו רשם לו הוראות דיאטה".

"אחרייכן יש שלב בו המשחתפים צרוכים לסווג את האוכל שאכלו כהתאם למידת ה'אהכה'. פתאום אנשים מגלים שחצי מהרברים שהכניסו לפה במשך חיום הם בכלל לא אוהבים. מה פתאום הם אכלו את וה? הרישום והמעקב מכרימים אותם לחשוב לפני שהם אוכלים מאכל מסויים, ואז, תרבה פעמים, מחליטים לוותר. אדם מתחיל לשאול את עצמו: האם אני רעב, או שאני סתם אוכל כי הריח משגע אותי/הצורה שבה. האוכל מסורר מגרה אותי/לא נעים לי לסרב. אחרי תרגול מסויים זה נהפך לפעולה אוטומטית. הארם רכש

חרגל חרש. זה כריוק ההישך מכוח רצון". יבשלב הזה כבר יורדות מאליהן כמויות האופל. מתחילים לרדת כמשקל, יש חיזוקים להמשיך. בשלב הבא עוברות השאלות ל'מרוע בכלל אני רוצה לאכול עכשיוז'. ואו מגלים שכעצם נמצאים כמתח. כרגע שיורעים את וה, מטפלים כסיכות הגורמות למתה -ולא רצים לולול, שוב, בחחילה הכל נעשה כתירגולן קצתי מלאכותי, לפעמים מצחיק ומעצכן. כסופו של דבר זה נהפך לטבע שני. השמן מתחיל להתנהג כמו רוה השלב האחרון, כמוכן, הוא שהשמן כאמת נהמך

धान्रहर्गेत ५९

בעמוד זה מבחר מהידועות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" בשבוע שבין 19.6.52 – 26.6.52. הנוסח המקורי נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

ד. בן־גוריון את ממשלתו חמי

עטרו לצאת הבוקר דרך פראג לבולין. שניהם מצויירים בוייי נוה לפראה - בבידון אחד בלבר. כרטיםי הטיסה שלהם במטבע

לעבור ארצות מערכ בררכם לכי-

כתוצאה

מיר ביות המועצית החרתה מאון ומי ביות המועצית החרתה מידיני אמש לכנסת.
יל היות אמשרה איצית המינון במערים, בי הבנית המיפור ול הלונות הועברר לשיפול האורך הוף לושימוקה הישמנית נכשטרה, 6 אנשים הורדי ברך לכי ריקיה הראה בהשונתפותה ול, ו- מג קיבל התראה א נוימה אי העברי למשרות אתרית, 26 בית אי לכי התושה באער עוין מיקים עור נמואה בסימול ב- בין בית אי לכי התושה באער עוין מיקים עור נמואה בסימול ב- בין בית איל לכי התושה באער עוין בין מיקים עור נמואה בין בין ביות אומים בקאהור באיר מקר במאהם.

השבוע לפני 35 שנה

החדשה

הנכרי בממשלה. התודעה נמשכה

בטך הכל עשר דקות ששמונה מהן היו מוקדשות למתן הערכה לכבית וחמה לאישיותו ופועלו

של אליעור קפלן ושתי דקות

כהן כשר המשפטים - סיים בך

כלבר לשינויים בממשלח שהם: אליעזר קמלן – סגן ראש • לוי אשברל – שר האוצר. • מרין נסרולי - שר החקל-• היים כהן – שר המשפטים.

> ישראלי כאישור האוצר. מתוכי מפ"ם נמטר הכוקר כי נציני ישראל למועצת השלום העולמית נאלצים לנסוע דרך מראנ, מאחר שאין נותנים לחם

נוס המועצה כבדליו.

מתלונות

לאכירה חלח אופנוע ייכשית 5-עום אור שיבארל גליי הלאבים ייוני שנה

תורה לתוים מרמים יתרכיים מפנרים ימנין יבחינות מקיות למות: ב ביינסיין, חוי שור

name of the

התפוצצות באניה "אתרוג" לחיפה הגיעה לנמל מאותחמסטון כשי היא "צולעת" מאר לאחר הור פוצצות שאירעה בחור הכבר;

מכיר הורכזם מטין, יהודה דרסלר, שמנע אסון מהריד כשר ניסה לעצור בשתי רצלין מכונית.
אויריון חברת "ארקיע" נחת באילת, כשעל המסלול" עמדה מכונית הטיולים המייהדה של חברת "יעל", שהחלה למתע לזוז קדימה לעבר קבוצת התיירים והמטיולים שעמדה בצל כנף המי טומ. אז זנק יהודה הלשלר שהבחין בדבר ודחף את שתי רגלין אל מתחת לנלנל הקדמי של המכינית הכברה, כדי לעצרת.
בתמונה יו יהודה ורטלר ששבר את שתי רגליו בפעולה ע

המגנת במאחיים עולים לשער בית המוכנות בתל אביב לום נחלת בנימין בררישה שיי מעיראק, ממעברת נחלת יתורה רשביר את משקמיו של אחר שכנו את 40 משמחותיהם בצריי

מוורה בבות עש חמשמיה לאי השושרים שעמר על המשמר פים במקום באהלים.

חהמבנה מורה עסי השומי רים שהשתמשו באלות. מבין העולים היו רק במת סצועים כל.

אמון ז'קונט

Phaluni

תליר: עגונות

1987 בראל

זמכירה תנות גדולה וינה ברוי בה

או ליה הלים נגר הנית בתלאביב או המקבן

לפנות ז פ. פ. פירד תל־אביב, רתי ורצל א

החתפוצצות אירעה זרו

מית לנמל פלימות ביום זו אד.

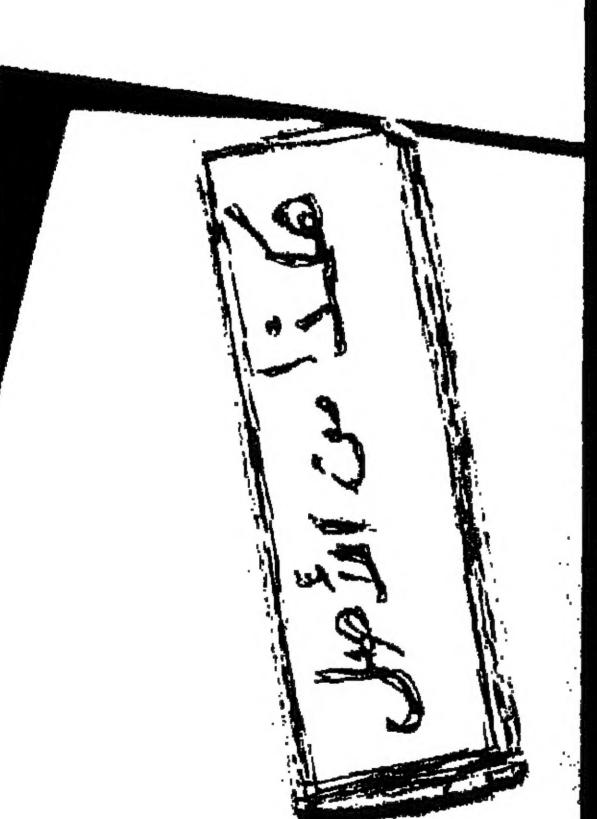
שפת־הים

אורך חוף הים בקטע בין

בות טרומפלדור ונוררון בה

שונות הבריאות – תובע משונו

מנהל מחלקת הבריאות לעד

פרטים:"בועדון בנטיילי בועריב" בשיכה "מעריב", רוו' קרליבך 1, חלאניב, טלי 1019101-03 ברנות ברציפות בין השעות 6.30 עד 16.00 מועדון מטיילי מעדיג

- - יוגוסלביה איטליה. 16-18-19 יום.
- ★ יוגוסלביה הונגריה אוסטריה. 17-18-23 יום.
  - * פולין הונגריה. 15 יום. קיץ בירושלים
  - א ספרד פורטוגל והפירנאים. 15-20-15 יום.

    - לפארי בקניה. 16-19-23 יום. ★

"מועדון מטיולי מעריב" בשיונף ומו "משקל קל"

בהווי דתי ואוכל כשר

אנו מציעים בקיץ 1987 (תשמ"ז) טיולים וחופשות ליעדים הבאים:

- א המזרה הרחוק אירופה הקלאסית
  - א סקנדינביה
- שיורים מיוחדים * לגיל הזרב ולצעירים.

* הרשמח בכל משרדי הנסיעות

- א תורכיה מערב ומזרח. 10-18-19-20 יום.
- - א דרום אמריקה. 20-23-20 יום.
    - - כ סקנדינביה. 18 יום.
  - א המזרח הרחוק. 35-30 יום. ★
  - שיולים בדגש מיוחד א
  - לחובבי טבע, אמנות או תיאטרון.

ערב הרצאות

במוצאי־שבת, 27.6.87, בבית ציוני אמריקה, רח' דניאל פריש ו. תל-אביב

: לקראת טיולינו לאפריקה – 20.00 מושבות שימפנזים והתנהגותם

מועדון הבריאות של דליה ניר מרצה: תמר רון. י 21.00 – דרום"אמריקה

מחוור יוליו בין חיבן ליקן

מועדון מטיילי מעדיב

חופשות

וטיולים

בארץ

3 לילות במלון לרום בירושלים

(חמישה כוכבים)

במחיר מבצע של 210 ש"ח לאדם

תארוכי יציאה: 5.7 (12.7

אין כמו לונה גל

לחופשת קיע

מתחדשים טיולי היום שלנו ללונה־גל,

מארק שעשועי המים והבידור חענק

שעל חופה של הכנרת

דנאריכי יציאה: 2.7 ל-4.7

ן ● מחיר לאדם: 37 ש"ח,

- מעל ל־3 ברשמים

כולל נסיעה וכניסה לפארק.

אפשרות לשני תשלומים.

לרוצום להנות מנוף מיוחד, ים כחול וחולות א ארה"ב

- ל במר הגומש: הבונגלוס משומרים עם שירותים צמודים: 3 לילות 4 ימים, חצי פנסיון, הסטה. במחיר של החל מ־293,500 ש"ח לוןג. האריכי היציאה: 7.211 7.311 7.21.
  - א בית מלון חדש ומפואר

שנמוקר במקום. 3 לילות 4 ימים, וזצי פנסיון. במחיר של חוזל מ־602 ש"ח לזוג תאריכי יציאח: 18.7 11 7.91. * בשבת – מסוון מלא.